

நோன்சுட்டர்

சந்நிதியான் முச்சிரமம்

தொ

2018

241 ஆவது மலர்

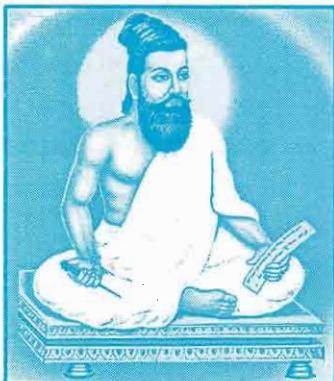
ஸ்ரீ
முஞ்சா

வெளியிடு:

சந்நிதியான் முச்சிரம ஈவ களை பண்பாட்டுப் பேரவை

குறள் வழி

அருணைவும் செல்வத்துள் செல்வும் யொருட்செல்வும்
பூரியார் கண்ணு முள.

ஸாகுள்: செல்வங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் சிறந்த செல்வும் உயிர்
களிடத்து அன்பாயிருத்தல்; பொருளால் உண்டாகும் செல்
வங்கள் இழிந்தார் இடத்தும் உள்ளன. (241)

நல்லாற்றான் நாடு அருளாள்க பல்லாற்றால்
தேரினும் அஃதே துகணை.

ஸாகுள்: நல்லவழியில் நின்று விரும்பி அன்புதை செயல்களைச்
செய்யியழகுக; பல வழியால் ஒருாய்ந்து பார்த்தாலும்
உயிர்க்குத் துகணையாவது கருதனையொகும். (242)

நற்சிந்தனை

மறப்பேனோ குருநாதன் தன்னை

முத்தி நல்குமே
ஊதாது சங்கீச ஊதாது - 2

ஆன்மாவே நாமென் றாதாது
ஆசாகனைப் பணிந்துநின் றாதாது
ஆரறிவா ரென்றுசொல்லி ஊதாது
அன்பே சிவமென்று ஊதாது

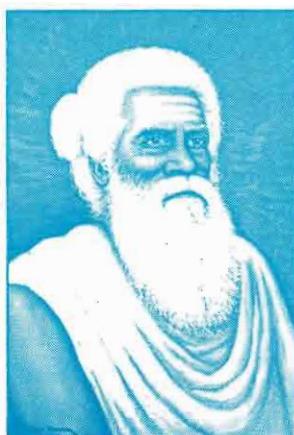
05

மாதுகமை பங்களென் றாதாது
மங்களம் மங்களமென் றாதாது
சோதி சொருபளென் றாதாது
சுந்தரர்தா தானாளென் றாதாது

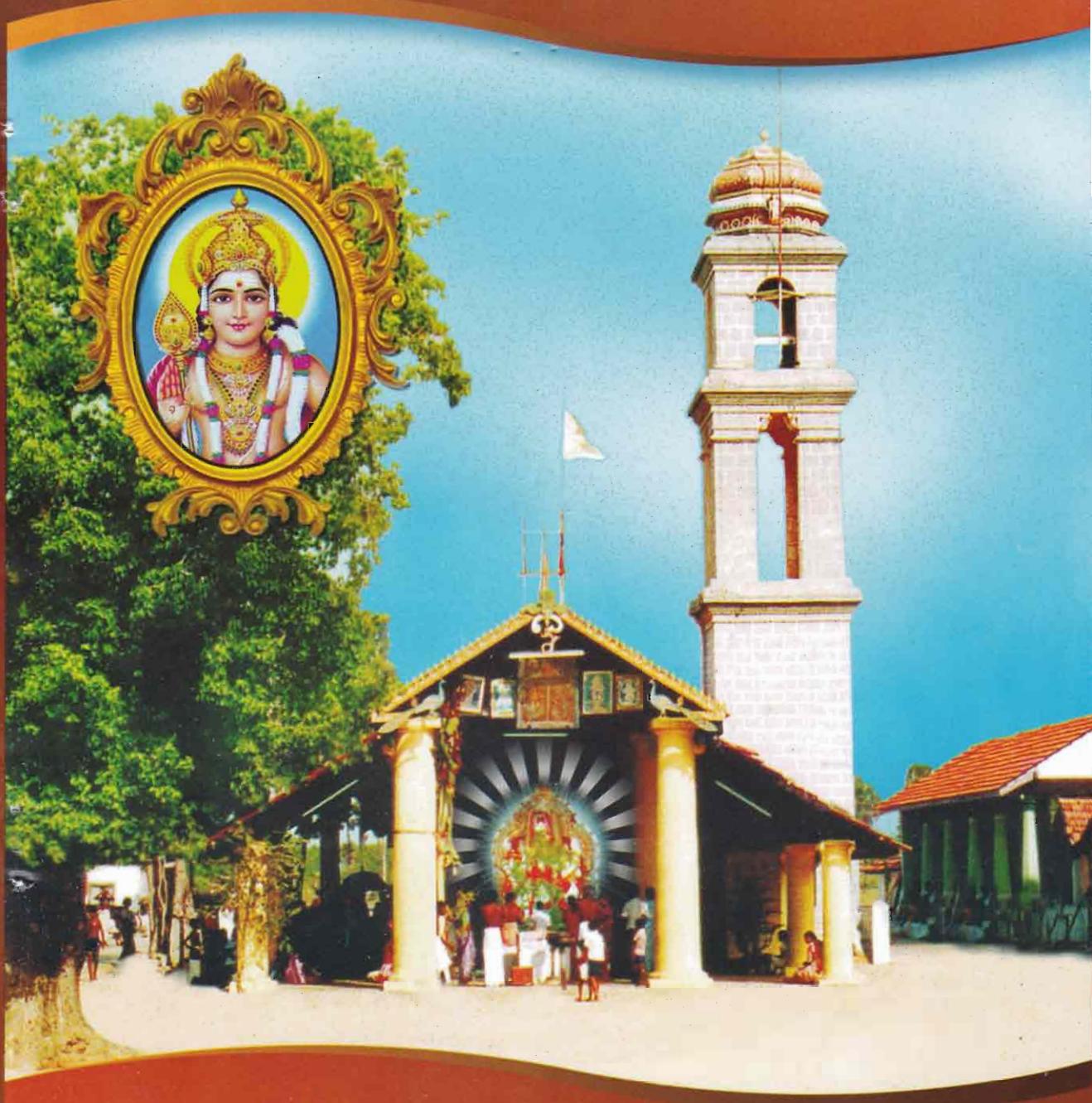
06

அடியார்க் கடியாளென் றாதாது
ஆதியந்த மில்லாளென் றாதாது
திங்கட் சுடையாளென் றாதாது
தேவாநி தேவளென் றாதாது

07

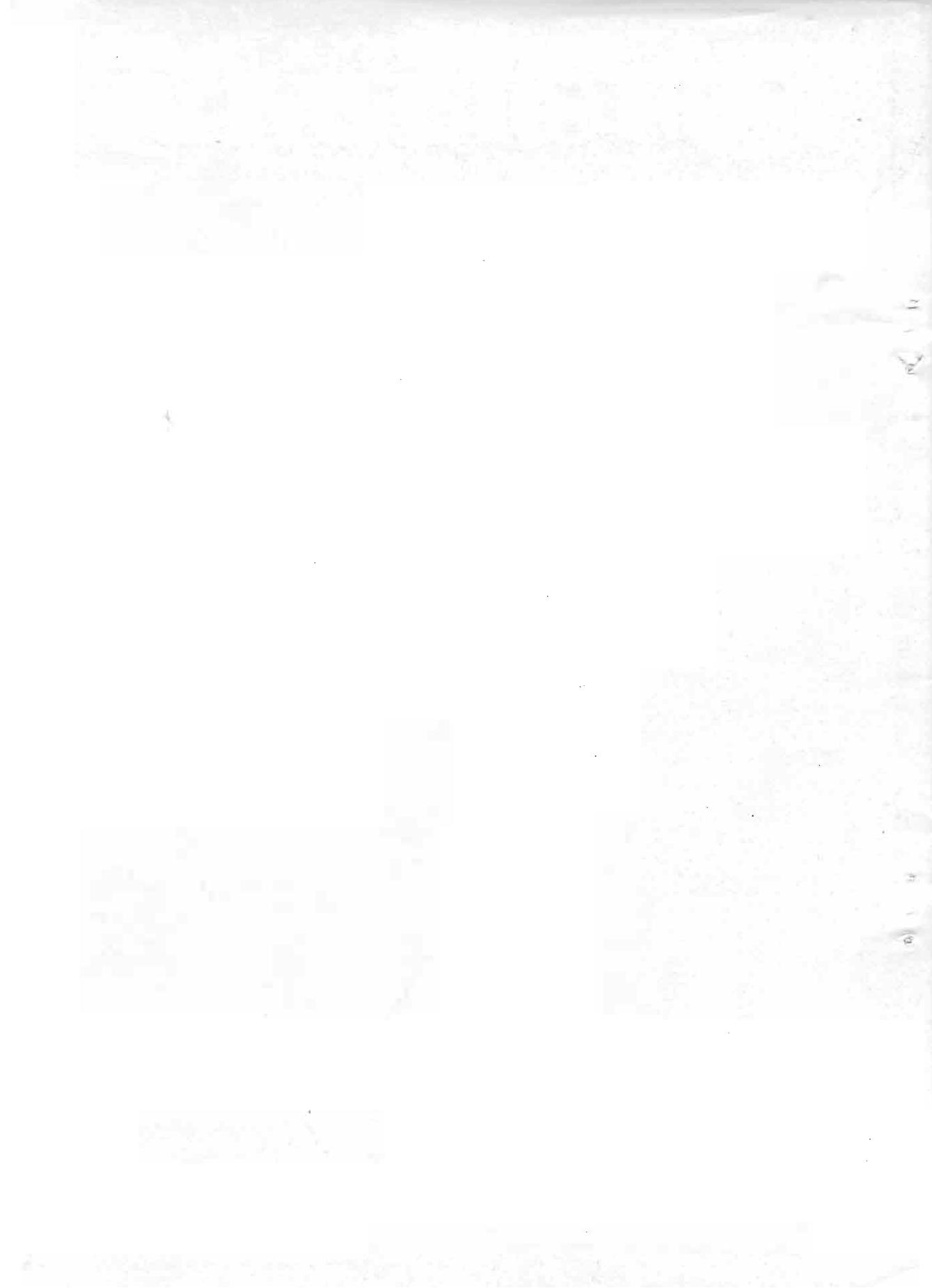

நானாச்சுடர்

வெளியீடு:

சந்நிதியான் கூச்சிரம சைவ கலைபண்பாட்டுப் பேரவை

நூல்ச்சிட்டி

வெளியீடு - 2

சட்டி - 241

2018

பொருளாட்கம்

தை

தைப்புச்சத் திருநாள் மகிழமை	கு. சோமசுந்தரம்	01 - 04
திருச்சதகம்	சு. அருளம்பலவனார்	05 - 08
கிழக்கிலாங்கையின்...	மு. சிவலிங்கம்	09 - 11
திருவருப்பயன்	இந். ஒன்நந்தராசன்	12 - 16
கைவ மரபில் பெரியபுராணக்...	சௌல்வி கு. தயாளினி	17 - 18
பகவத்கீதயின் உலகம்...	பு. சோதிநாதன்	19 - 22
தமிழர்களுடைய மதம்...	தினக்குரல்	23 - 27
100 ஆண்டுகளாகச் சமய..	வை. இரகுநாதமுதலியார்	28 - 33
மனிதம் மலர புனிதா...	திருமதி ந. பரமேஸ்வரி	34 - 36
வழித்துசைனா	ஆகூசகவி செ. சிவசுப்பிரமணியம்	37 - 38
சூரியன் மகிழமை	திருமதி பொ. திளகவதி	39 - 40
கண்டோம் கதிர்காமம்	அன்னைநாதாசன்	41 - 42
மன்றாடி மைந்தன் மால்மருகன்	அ. சுப்பிரமணியம்	43 - 45
நித்திய அன்னப்பனி...	சந்நிதியான் ஆக்சிரமம்	46 - 47
கைவநெறி சிவநெறியைக்...	பு. கதிரித்தம்பி	48 - 49
சித்தர்களின் ஞானம்	சிவ. மகாலிங்கம்	50 - 55
தந்தையும் தனயனும்	திருமதி ஜ. இராஜேஸ்வரி	56 - 58
வருடாந்த திருவாசக விழா	வல்வையூர் அப்பாண்ணா	59 - 68
சமய வாழ்வு	இரா. சௌல்வவடிவேல்	69 - 72
திருமுறை பாழ் பணிவோம்	திருமதி சி. யோகேஸ்வரி	73 - 74
படங்கள் தரும் பதிவுகள்	சந்நிதியான் ஆக்சிரமம்	75 - 76
வாசகர் போட்டி	சந்நிதியான் ஆக்சிரமம்	77 - 78
வட இந்திய யாத்திரை	மோகனதாஸ் சுவாமிகள்	79 - 80

வருட சந்தா: 500/- (துபாற் செலவுடன்)

**சுந்திரியான் ஆக்சிரம
கைவ கலை பக்ஸபார்டுப் போகை**

தொலைபேசி இலக்கம்: 021 321 9599, 021 226 3406

உச்சகம்: சந்நிதியான் ஆக்சிரமம்

சிவமயம்

குருபாதம்

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்

ஸ்ரீஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய ஸ்வாமிகள்
இரண்டாவது குருமகா சந்திதானம் அவர்கள்
வழங்கிய

ஆசிக் செய்கி

சந்திதியான் ஆசிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவையினால்
வெளியிடப்பட்டுவரும் ஞானச்சுடர் மலரானது 21ஆவது வருடத்தில்
காலடி எடுத்து வைப்பதையிட்டு சைவ மக்களாகிய நாம் அனைவரும்
பெருமைப்படவேண்டும்.

முதல் மலராகிய ஞானச்சுடர் வெளியீட்டின்போது, இம்மலர்
வெளியீடும் மற்ற மலர்களைப்போன்று இடைநடுவில் நின்று
விடுமோ! என்று ஜயற்றவேளை கடந்த இருபது வருடம்
தொடராக மாதும் தவறாமல் வெளிவந்து கொண்டிருப்பதற்கக்
காரணம் சந்திதி வேற்பெருமானின் பேரருநடன் கூடிய
ஆக்கங்களை எழுதுவோரும், வாசகர்களும் என்றுதான்
கூற வேண்டும். தொடர்ந்தும் இம்மலர் வெளிவர முருகனை வேண்டுகின்றேன்.

“என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு”

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்

ஸ்ரீஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசார்ய ஸ்வாமிகள்.

(நான்காணி திருப்பாலம்) - 1004 மார்ச் 2018

நான்காணி திருப்பாலம் திருமதி நான்காணி

நான்காணி திருப்பாலம் திருமதி நான்காணி

நான்காணி திருப்பாலம் திருமதி நான்காணி

நான்காணி திருப்பாலம் திருமதி நான்காணி

வல்லவை

**ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் தேவஸ்தான
பிரதம கருவின்
ஆசிச் செய்தி**

சந்திதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை யினரால் மாதந்தோறும் வெளியிடப்படும் ஞானச்சுட்டர் ஆண்மீக மலர் 241ஆவது மலராக 26.01.2018 வெள்ளிக்கிழமை அன்று வெளிவருவதையிட்டு நான் பேருவகை அடைகின்றேன்.

இம்மலரானது எத்தனையோ தடைகளையும் இடர்களையும் தாண்டி “பீனிக்ஸ்” பறவையையப்போன்று மாதம் தோறும் தவறாது வெளிவருவதற்கு மூலகாரணம் அந்த ஆற்றங்கரையானின் திருவருளும், ஞானச்சுட்டர் வாசகர்களின் பேராதர வும்தான் என்பதை எவரும் மறுக்கமுடியாது.

இவ்வேளையில் இம்மலர் தொடர்ந்தும் எவ்வித தங்கு தடையின்றி வெளிவரவும் ஆச்சிரம சுவாமிகள் திரு செ. மோகனதாசின் ஆற்றுப்படுத்தலால் ஆச்சிரம கருமங்கள், பணிகள் மாங்களைரமாகத் தொடரவும் எனது ஆசிகளைத் தெரி வித்துக் கொள்கின்றேன்.

“வாழ்க வளமுடன்”

“சுபம் - மாங்களாம்”

சிவரீ சோமாஸ்கந்த தண்டபாணிக் தேசிகர் J.P

இந்துமத குருபீடாதிபதி

பிரதமகுரு:

வல்லவை ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் தேவஸ்தானம்
வல்லவைட்டித்துறை.

ஆதீனகர்த்தாவும், தர்மகர்த்தாவும்
புற்றளை சித்தி விநாயகர் ஆஸயம்.

வல்லவை

சிவன் தேவஸ்தான பிரதம குருவின் இசீக்ஷய்தி

ஞானச்சுடர் இதழ் தமது 21ஆவது ஆண் டில் கால் பதிப்பது “நாம் எல்லாம் என்ன புண் ணியம் செய்தவர்கள்” என்ற எண்ணைத்தைத் தோற்றுவிக்கிறது.

ஆம்! எமது மக்களின் சமய விழுமியப் பண்பாட்டு மரபுகளையும் சிறந்த எழுத்தாளர்களின் கட்டுரைகளையும் தாங்கி தொடர்ந்து வெளிவருகின்றது ஞானச்சுடர்.

சந்திதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண் பாட்டுப் பேரவையினரின் பெரு முயற்சியும், சைவ மக்களின் பேராதரவும் சுடர் தொடர்ந்து வெளிவரக் காரணமாக அமைந்துள்ளது.

இலங்கையின் எப்பாகத்திலும் ஞானச்சுடர் போன்ற அரிய பொக்கிழத்தினை நாம் காண்பதறிது. தொடர்ந்தும் ஞானச்சுடர் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்க வாலாம்பிகை சமேத வைத்தீஸ்வரனைப் பிரார்த்தித்து நல்வாழ்த்துக்களையும் ஆசிக்களையும் தெரிவிக்கின்றேன்.

நன்றி.

கிரியா க்ரம ஜோதி, கிரியா கலாப முக்தாமணி
சிவரீ ப. மனோகரக் குருக்கள்

பிரதமகுரு:

வாலாம்பிகா சமேத வைத்தீஸ்வர சுவாமி
தேவஸ்தானம்.
வல்வெட்டித்துறை.

வாழ்த்துவரை

இருபது ஆண்டுகளைக் கடந்து இருபத்தோராவது ஆண்டில் கால் பதிக்கும் ஞானச்சுட்டரை வாழ்த்துவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடை கின்றோம்.

21ஆவது அகவையில் Key Birthday கொண்டாடுவது உலக வழக்கம். ஆகவே அது ஒருவன் அறிவு முதிர்ச்சி பெற்றமையை உணர்த்தி நிற்கிற விழா.

அதுபோல, இடையறா தொடர் வருகையால் புகழ்பெற்ற ஞானச்சுடர் பழுமுதிர்சோலைப் பண்டிதன் அருளால் இருபத் தோராவது அகவையில் கால்பதிக்க இருக்கிறது.

நம் சிறுவர்கள்- கிளைஞர்களுக்கு ஆத்மீக விஷயங்களைப் பகிரவேண்டிய - புரியவைக்க வேண்டிய காலத் தேவை கருதிய நிந்த தீழ் சந்நிதியான் ஆச்சிரம பல்வகை அறப்பணிகளுக்கெல்லாம் நாயகமாய் நிற்கும் தன்மை உடையது.

ஞானச்சுடர் தொடர்ந்தும் நூறாண்டு கண்டு பணியாற்ற வாழ்த்தி நம் வழிபடுதய்வமான நீர்வை செல்லக்கதிர்காமத்து கிறைவன் சேவாகளை போற்றுகிறோம்.

“தர்மோ ரக்ஷதி: ரக்ஷித”

“நீர்வை மணி” சிவநீர் கு. தியாகராஜக்குருக்கள்.

பிரதமகுரு:

செல்லக்கதிர்காம முருகன் தேவஸ்தானம்.

நீர்வேலி.

வாழ்க்குறை

நந்தியான் ஆச்சிரமத்தின் ஞான ஊற்றுக் கொண்டிருக்கும் “ஞானச்சுப்” சகுசிகை மலர்ந்த இந்த 2018 தெத்திங்களில் தனது 21 வது அகவையில் காலடி எடுத்து வைப்பதையிட்டும் 241 ஆவது மலர் இம்மாதம் வெளிவா இருப்பதையிட்டும் பேருவகை அடையும் இவ்வோளை இச்சுப்பு மலர்ந்தன மனமுவந்த வாழ்த்துச் செய்தியை வழங்குவதிலும் மட்டுற மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

இற்கைக்கு 20 வருபங்களுக்குமுன் “ஞானச்சுப்” முறையிதியை நிற்புப் பிரதியாகப் பெற்ற அநீஷ்டசாலிகளில் அடியேறும் ஒருவன். தொடர்ந்த இந்த 20 வருட ஞானச்சுட்டின் சிரிய பயணத்தையும் சந்தியான் ஆச்சிரமத்தின் காத்திரமான பணிகளையும் கூட இந்து தரிசித்து அவற்றின் சாதனைகளையும் மேன்மைகளையும் நினைந்து புளகாங்கிதம் அடையும் பல்லாயிரம் அடியவர்களில் நானும் ஒருவன். சந்தியான் ஆச்சிரம் ஆற்றும் பணிகளால் வளம் பெற்ற எம் சமூகம் பற்றியும் “ஞானச்சுப்” எம் சமயத்தவரிடையே பர்பிய ஆஸ்ம ஓளி பற்றியும் விபரிக்க ஆற்றித்தால் அது கொல்லன் தெருவில் உசிவிற்கப் போனவன் கதையாகிவிடும். எனினும் மிகச் சுருக்காகக் கூறுவதாயின் எம் மண்ணில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் சமய நிறுவனங்களாயிறும் சரி, சமூக நிறுவனங்களாயிறும் சரி ரீற்றில் சேவைகளையோ, பணிகளையோ ஆற்றிக் கொண்டிருக்கின்றனவே ஒரிய சந்தியான் ஆச்சிரமத்தில் முனினெடுக்கப்படும், ஆற்றப்படும் அனைத்தும் பணிகளும் சேவைகளும் வேறொந்த தனியாரு நிறுவனத்திலும் ஆற்றப்படுவதில்லை என்பதே சுத்தியான உண்மை. சந்திரிவேலவன் அஞ்சுடாட்டம் சந்தியான் ஆச்சிரம யுதல்வர் வணக்கத்துக்குரிய கலாந்தி மோகனதால் கலாமிகள் அவர்களுக்கு இடைவடாது கிடைப்பதன் காரணமாகவே இங்கு ஆற்றப்படும் பணிகள் எவ்வித இடையூறுமில்லை வளர்ந்து கிளையாப்பி வடக்கிற்கும் வெளியே கழக்கு, யாத்தி, வாமத்தி என நாடனாவி வியாபிக்க வழிவகுக்கிறது.

“நல்லர் ஒருவர் உள்ளே அவர்பொருட்டு

எல்லார்க்கும் பெய்யும் மறை”

மாதம் முழுமாற்றாள் அக்காலத்திலே

நித்தமும் மாரிதான் இக்காலத்திலே

எங்கே? எம் சந்தியான் ஆச்சிரமத்தில்தானே

மோகனதால் கலாமிகள் என பெயர் கொண்டார்.

ஆசி வழங்கி அன்பு மறை பொழிகிற்

அன்னதானம் வழங்கி அழுத மறை பொழிகிற்

ஓளாதம் வழங்கி ஆரோக்கிய மறை பொழிகிற்

அப்மியாசக் கொய்கிகளும் வழங்கி அறிவு மறை பொழிகிற்

நல்லுமடைந்த முறியோருக்கு அடைக்கல மறை பொழிகிற்

ஆல்போல் தழைத்திட்டர் அறுக்கோல் வேறுள்ளிர்

இளி பார் போற்ற நடு வாழ்வர்

உலகிற்காகப் பிரப்பிபடுத்த உத்தய் கள் வரிசையில்

இப்பிரியில் நாம் தரிசித்த உய்வற்ற மோகனதால் கலாமிகளையும்

ஏப்பற்ற சந்தியான் ஆச்சிரமத்தையும் மாசற் ற ஞானச்சுடரையும்

மகிழ்வற்று மக்கள் வங்கியினராயின் நாம் நிறைவாக வாழ்த்துகிறோம்.

“இன்படியே குற்க; எல்லோரும் வாழ்க”

அன்படி
திரு. சி. பத்மநாதன்

கிளைப்பாறிய பிராந்திய புகாலைமயாளர்
இன்பு வங்கி, யாழ் பிராந்தியம்,
மக்கள் வங்கி, யாழ் பிராந்தியம்,

கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை பிரதி முதல்வர்
திரு ச. லீசன் அவர்கள் வழங்கிய

பிரார்த்தனை உரை

உலகில் மீளமீளத் தம்மைப் புதுப்பிக்கும் ஆற்றல் பெற்றவையாலேயே நின்று நிலைபெற முடிகின்றது. இது சமயங்களுக்கும் பொருந்தும். நாகரிகங்களுக்கும் பொருந்தும். ஏதாவது காரணங்களால் இந்தப் புதுப்பிக்கும் செயற்பாடு தடைப்படுமானால் கலாசாரம் அழிகின்றது. நாகரிகம் அழிகின்றது. பண்டைய எகிப்திய, பாபிலோனிய, கிரேக்க, ரோமானிய நாகரிகங்கள் இவ்வாறுதான் மறைந்தன. அந்த நாகரிகங்கள் வாழ்வதற்கான உயிர்த்துாண்டுதலை வழங்குவதற்கு அவை சார்ந்திருந்த சமயங்கள் தவறவிட்டன என வரலாற்றாசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். எத்தனையோ நூற்றாண்டுகளாக பல படை எடுப்புக்களையும் கலாசார ஊடுருவல்களையும் பேரழிவுகளையும் கண்டும் இந்து நாகரிகம் இந்து சமயமும் வாழ்கின்றன. இதற்கான காரணம் இந்து சமயம் மீளமீளத் தன்னைப் புதுப்பித்துக் கொண்டிருத்தல்தான். வேதங்கள், உபநிடதங்கள், நாயன்மார்கள் ஆழ்வார்கள் பாடல்கள் என இவை மீள மீள இந்து சமயத்தைப் புதுப்பிக்கும் காரணிகளாக விளங்கின. வேலியில் இருக்கின்ற கதிகாலை வெட்டி வீழ்த்தினால் அது எப்படி மீண்டும் துளிர்த்துத் தன்னைப் புதுப்பிக்கின்றதோ அதைப்போல இஸ்லாமியரதும் ஐரோப்பியரதும் படையெடுப்புக்களின் செல்வாக்கால் ஏற்பட்ட நிலைமைகளில் இருந்து தாழ்ச்சியுறாது இந்து சமயம் தன்னைப் புதுப்பித்துக் கொண்டமையால் செழிப்புற்று நிற்கின்றது. சமய நம்பிக்கைகளின் வலுவாற்றல் பற்றிப் பலரும் சிந்திக்கின்றனர். இதனால் காலத்திற்குக் காலம் சமய சீர்திருத்தங்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்து சமயத்தின் வளர்ச்சிப் போக்கில் இதனைத் தெளிவுற அவதானிக்க முடிகின்றது. ஆனால் சீர்திருத்தம் என்ற பெயரில் நம்மவர்கள் எடுக்கும் சில முயற்சிகள் சமய ஆரோக்கியத்தைக் கேட்டுக்கொடியனவாக வும் அமைந்துவிடுகின்றன.

எந்தத்தகாட்டாக வீடு பழுதடைந்துவிட்டது எனக் கருதும் ஒருவர் தனது வீட்டையே மறந்து வேறு வீட்டை மாற்றிக் கொள்ளலாம். இது அவர் காண்கின்ற ஒருவகைச் சீர்திருத்தம். இன்னொருவகை - ஜம்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் எவ்வளவு சௌகரியமாக இந்த வீடு வாழ்ந்திருக்கின்றது எனக் கருதி - ஜம்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் ப்படியான உருவமைப்பில் வீடு இருந்ததோ அவ்வாறே இன்றும் மாற்றிவிடுவோம் என வீட்டை ஜம்பது வருடம் பின்னோக்கி திருத்தத்திற்கு உட்படுத்திக்கொள்ளலாம். இப்படியான இரு வேறு கருத்துள்ளவர்களை அடிக்கடி காண்கின்றோம். முதலாமவர்கள் சமயத்தை மாற்றினால் சுந்தோஷம் வந்துவிடுமோ என நினைப்பவர்கள். இரண்டாமவர்கள் சமயத்தில்

உள்ள நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத பழக்கங்களை மீண்டும் அமுல்நடத்த வேண்டும் என நினைப்பவர்கள். இரண்டுமே சமய வளர்ச்சிக்கு உதவாது என்பது வெள்ளிடமல்ல.

காலத்திற்கு ஏற்ற சீர்திருத்தங்களை அனுமதித்துச் செல்லக்கூடிய நெறிமுறைகளோ உலகில் வாழும் என்பதை நாம் மண்கொள்ள வேண்டும். இத்தகைய நம்பிக்கைகளையும் சீர்திருத்தங்களையும் விதைப்பதில் சமய ஊடகங்களின் பங்கும் பணியும் அளப்பரியது. குரு நிலையில் பக்தனை வழிப்படுத்துவோரில் இருந்து சாதாரணமாகச் செய்தியைக் காவவல்ல சஞ்சிகைகள் வரைக்கும் மக்களை நெறிப்படுத்தும் ஊடகப் பணி ஆற்றுப்படுகின் றது. எனவே இந்த ஊடகப் பணியில் வீட்டை மாற்றுவதற்கான ஆலோசனைகளோ அல்லது ஜம்பது வருடங்களுக்குப் பின் கொண்டு செல்லலாம் என்ற ஆலோசனைகளோ இடம்பெறக்கூடாது என்பது எனது தாழ்மையான கருத்து. இந்தத் தெளிவை சமய ஊடகர்கள் கொண்டிருக்க வேண்டும். அன்னத்திற்கு ஏப்பான பணி செய்து தண்ணீரில் இருந்து பாலைப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும். சமயத்தளத்தைச் சமூகத்தை நோக்கி விரிகையுறச் செய்தல் என்ற எண்ணப்பாங்கு நான் முற்சொன்ன கருத்துக்கு வலுச் சேர்க்கும் செயற்பாடு ஆகும்.

தொண்டைமானாறு சந்தியான் ஆச்சிரமம் இத்தகைய பணிக்களத்தை முன்னெடுக்கின்றது. இது எங்கள் மண்ணின் இந்து சமயத் தளத்தின் இயங்கு நிலைக்காக மேற்கொள்ளப்படும் சேவையாக அமைந்திருக்கின்றது. மருத்துவப் பணி, சமுதாய வாழ்வு மேம்பாட்டுக்கான உதவிகள் வழங்கும் பணி, கல்விசார் உதவிகள் வழங்கும் பணி, சஞ்சிகை வெளியீட்டுப் பணி, ஆன்மீகக் கலை ஆற்றுகைப் பணி என இந்தப் பணிக்களைக் கூறுகள் அமைந்திருக்கின்றன. இந்து சமயம் சார்ந்த நிலைத்திருப்பிற்கு மறுமலர்ச்சி இன்றியமையாதது என்பதை நான் முற்சொன்ன கருத்துக்கள் உணர்த்தும். அத்தகைய மறுமலர்ச்சி நோக்கிய சிந்தனைத் தெளிவுக்கு ஞானச்சுடர் நல்கும் ஆற்றுப்படுத்தல்கள் உதவ வேண்டும்.

1998 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் எனக்குக் களம் தந்து சமயம் சார்ந்த என் முயற்சிகளுக்கு ஆதரவு நல்கும் ஆச்சிரம சுவாமிகள், ஆச்சிரமத்தார், ஞானச்சுடர் குழுவினர் என யாவருக்கும் எனது நன்றியும் நல்வாழ்த்துக்களும்.

க.லீசன்

கோப்பாம் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை
பிரதி முதல்வர்

ஞானச்சுட்டர் மார்க்டிமாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை:-

ஞானச்சுட்டர் 240ஆவது மலருக்குரிய வெளியீட்டுரையினை ஆச்சிரமத்தில் நடைபெறும் நித்திய அன்னபணிக்கு தன்னாலான பங்களிப்பை வழங்கி வருபவரும் குப்பிளான் கிராம சேவையாளராக கடமைபுரியும் சோ. பரமநாதன் அவர்கள் மேற்கொண்டிருந்தார்.

அவர் தமது உரையின்மூலம் ஆச்சிரமத்தில் நடைபெறும் நித்திய அன்னபணியின் மகிளை மிகப்பெரிது. ஆரம்ப காலங்களில் ஆச்சிரமத்தில் இடம்பெறும் நித்திய அன்னபணியோடு இணைந்த நான் படிப் படியாக ஆச்சிரமத்தின் செயற்பாடுகளின்மூலம் ஈர்க்கப்பட்டு கடந்த பல வருடங்களமாக மார்க்டிமாத ஞானச்சுட்டர் மலருக்குரிய வெளியீட்டுரை ஆற்றும் பணியின்மூலம் சந்நிதி வேலவனையும், ஆச்சிரமத்தினையும் தறிகிக்கக்கூடிய வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கின்றேன். இதனை ஒரு மிகப் பெரும்பேராகவே கருதுகின்றேன் என்று கூறியதுடன் தொடர்ந்து இம்மலர் பிரகாசிக்க சந்நிதி வேலவனது பேரருள் கிடைக்கவேண்டும் என்று கூறி தனது வெளியீட்டுரையை நிறைவு செய்தார்.

மதிப்பீட்டுரை:-

மார்க்டி மாத ஞானச்சுட்டர் மலருக்காகிய மதிப்பீட்டுரையினை கிளைப்பாறிய பிரதிக் கல்விப் பணிபாளரும், சமய சமூகப் பணிகளை கண்போலும் போற்றி வரும் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவரும், ஆச்சிரமச் செயற்பாட்டை மேம்படுத்துவதில் முன்னிற்பவரும் ஆகிய ஆ. ஹீஸ்கந்த மூர்த்தி அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள்.

சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் ஆற்றும் பணிகள் எல்லாம் போற்றக்கூடியன. அதிலும் குறிப்பாக இந்த ஞானச்சுட்டர் வெளியீடானது ஒரு காத்திரமான செயற்பாடாகவே கருதவேண்டுள்ளது.

ஒரு ஆன்மீகம் சார்ந்த மலரானது தொடராக 240 மாத காலம் வெளிவருவதென்பது ஒரு சாதாரண விடயமல்ல. இம்மலர் மாதாந்தம் வெளிவந்து கொண்டிருப்பதனால் பல ஆன்மீக எழுத்தாளருக்குக் களம் அமைத்து அவர்களது எழுத்தாற்றல்களை வளர்த்து வருவதன்மூலம் பல அரிய கருத்துக்களை எழ்மால் உள்வாங்க முடிகின்றது.

அவ்வகையில் இம்மலர் தொடர்ந்து வெளிவரவேண்டும் என்று கூறியதுடன் மலரில் இடம்பெற்ற ஆக்கங்களில் பொதிந்துள்ள கருத்துக்களை சபையில் உள்ள அடியார்களுக்கு விளக்கிக் கூறித் தனது மதிப்பீட்டுரையை நிறைவு செய்தார்.

சுப்ரதநம் தகவல்

நமது வாழ்வோடு ஒன்றியிருப்பது இந்து சமயமா? சைவ சமயமா? எனும் சர்ச்சை படிப்படியாக மேலெழுந்து வருகிறது. “ஞானச்சுட்டி” சுஞ்சிகையில் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலும் பல்வேறு கட்டுரை வடிவிலும் கட்டுரையாளர்கள் தத்தம் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தி வருகிறார்கள். இந்து பாடசாலை - இந்து சாதனம் - இந்து கலாசார அமைச்சு எனப் பல்வேறு பதங்களின் பொருள்கூறி தம் கருத்தினைச் சிலர் நிலைநிறுத்த, சைவ மகாசபை - சைவ மன்றம் - சைவத் திருச்சபை - சைவ சித்தாந்த மடம் எனும் சொற்பதங்களுக்கு விளக்கம்கூறி தம் பக்க நியாயங்களை வேறு சிலர் வெளிப்படுத்தியும் வருகின்றனர்.

இம்மாத ஞானச்சுட்டின் உள்ளடக்கத்தில் கண்டாவிலிருந்து வருகை தந்த டாக்டர் வி. அடியார் விபுலானந்தா அவர்களின் “சைவ சமயமே நம் சமயம்” என ஆழுத்தியுரைக்கும் நேர் காணலும் அதேவேளையில், திரு. லல்சன் அவர்கள் “இந்து சமயம் தம்மைப் புதுப்பித்துக்கொண்டமையால் செழிப்புற்று நிற்கிறது” எனும் பொருள் பொதிந்த பிரார்த்தனை உரையும், ஆசிரியர் இரா. செல்வ வடிவேல் அவர்களின் “சைவமே சிவம்; சிவமே சைவம்” என ஆழமான கருத்துக்கள் கொண்ட கட்டுரைத் தொடரும் காய்தல் உவக்தலின்றி பிரசுரமாகி உள்ளது.

இந்த சர்ச்சையினை இப்படியே நீஷ்ததுச் செல்வது நமது எதிர்கால சந்ததியினரின் சமய நம்பிக்கைக்கு உகந்ததல்ல. காலம் தாழ்த்தாது - கற்றவர் அனைவரும் ஒன்றுகூடிப் பேசித் தெளிந்து ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வருவது நமது சமயத்திற்கும் சமூகத்திற்கும் ஆற்றவேண்டிய அவசியமும் அவசரமுமான பணி என்பதை “ஞானச்சுட்டி” சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறது.

“இன்றே செய்வோம்... நன்றே செய்வோம்” எனும் உறுதியுடன் அனைவரும் ஒன்றிணைவோம்.

ஸ்ரீ அருளைக்கிறிநாத சுவாமிங்கள்
திருவாய் மலைந்தருவரிய
திருவதுப்பு

06. புத வேதாள வகுப்பு

அருளை கணபன புயக குடைகையி
 எகில் புவனமு முதவு மலைகள்
 அமலை யாரியை யந்தரி கந்தரி
 மியை மாயில் லம்பத்ரி யம்பகி
 அச்சுதா கோத்ரிய களைத்துவே தந்தலைவி
 யற்புதுபு ராதனில் ர்ப்ரகா சப்ரக்ருதி
 அம்பொற் குண்டலைப் பேதை ஶங்பவி
 விம்பக கிண்சுக்கப் பூவை பூங்கொடு
 அச்சுர வசஷஜை பத்தர்க்ர மத்துடு
 சக்ரத நெற்றித்ரி யசுவிச டசூவரி
 ஆயித்ரு மைந்தஸ்ருக மாயிரயலி எங்கியதோ
 ராதுதா வந்தஞ்சூ மாலுமுக புண்டிரகன்
 அருவரை திறந்துவள் சும்கராம குற்கிழுகி
 யபயமிட வஞ்சலேஸ் றங்கீர னுக்ருதுவி
 அரசுறிய வாயனமு நிக்கொருத மிழ்தரயு
 மபரித் மாகவிலு நித்தகட வூபுவலவள்
 அநுபவ சித்த பவக்கட வீற்பு காதுகளை
 வினவியை உத்தருள் கைவத்த கழுங்கு பாகரவ்
 ஆச்சிளா சார தபோதன ரென்புறும்
 வாகா த்த மனோலை பஞ்சாள்
 அகநு ம்ருகமத களை புரிஸன
 விகட முகபா குடனை புளகித
 அமிர்த பூதரி யன்பர்செ முங்கொடு
 குழுத வாய்மில் குஞ்சிரி மஞ்சரி
 அக்கமிழாரு கோடுபெறு வழர்பா ஸிக்குமிரி
 தக்கவய ராவதிபு ரக்ருஷா கணக்கிறைவள்
 ஜம்பத் தோன்றில்லெட் பாறில் முன்றிலீல்
 ஜூந்திப் ரங்குமப் பாலை வாள்பொருவுள்
 அப்படி பத்தி புறந்த மனத்தினை
 ரார்ச்சனை மெச்சிய செச்சை மணிப்புவன்
 ஆறுநிலை யென் முழுத என்கிய ரங்கியிய
 மாவின ளெடுங்குழுபு மார்னை முடிந்திடும்
 அருளைய மிலஞ்சியிஞ்சு செந்தார்தி குப்பறநி
 மயைய்மன பங்குயங்கு செஞ்கோடு கைக்கறியம்
 அநுவாத நலையன் முத்தெறிச எனப்புனை
 ஸூக்கிருதி பாம்புருசிசூத்தன்னியன் வெற்புவானும்
 அவங்கில் திடுப்பதி மிற்பமில் கற்ப காடவி
 மயைபவ எத்தனி குத்தன ரத்த வாபையள்
 ஆறுமா பாதர் பார்மாது பந்தியி
 வாரவே பாலை தாஞ்சில் உந்தகை:

தைமாத சிறப்புப்பிரதி பெறுவோர் விபரம்

மக்கள் வங்கி தொடர்பு உத்தியோகத்துற்கள்

திரு சி. பத்மநாதன்
 திரு வ. சண்முகநாதமுதலி
 திரு ந. நாகேஸ்வரன்
 திரு இ. யோகராசா
 திரு தி. சிவகுமாரன்
 திரு க. சண்முகலிங்கம்
 திரு இ. சிவஞானசுந்தரம்பிள்ளை
 திரு பி. கிருஸ்னானந்தன்
 திரு க. ஞானசீலன்
 திரு த. சிவகுமார்
 திரு பொ. தங்கராசா
 திரு எஸ். இராஜேந்திரம்
 திரு க. ஞானச்சந்திரன்
 திரு க. ஸ்ரீதரன்
 திரு க. அமிர்தலிங்கம்
 திரு து. பாலேந்திரா
 திருமதி யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்
 திருமதி சு. விஜயகுமார்

மக்கள் வங்கி யாழ். பிரதேச காரியாலய உத்தியோகத்துற்கள்

திரு க. சுசீந்திரன்
 திரு க. ஸ்ரீதரன்
 திருமதி வி. பிரியகாந்தினி
 திருமதி ச. நீர்ஜா
 திருமதி சி. கீர்த்திகா
 திருமதி ப. பிரதீபா
 திரு வா. வேணுகோபாலன்
 திரு த. தவேந்திரராஜா
 திரு சி. நித்தியானந்தன்
 திரு ம. மாலவன்
 திரு பொ. தேவநேசன்
 திரு ப. உதயனன்
 திரு வி. கிழேஷா

மக்கள் வாங்கி யாழ். ஸ்ராண்லிவீதி உத்தியோகத்தற்கள்

திரு ஆ. சத்தியமுர்த்தி
 திருமதி செ. ஞானேஸ்வரி
 திருமதி பி. ஜூனனி
 திருமதி இ. பத்மகலா
 திருமதி தி. வானதி
 திரு சி. றஜீவன்
 திரு ச. சுஜேன்
 திரு பா. சீராளன்
 திருமதி ஜீ. சயந்தினி
 திருமதி க. செல்வமலர்
 செல்வி மு. ஹேமப்பிரியா
 செல்வி சு. மைவிழி
 செல்வி இ. ஜமுனாவாணி
 திருமதி க. பர்மிளா
 திரு ஞா. யுகதாஸ்
 திருமதி பி. சிந்துளா

மக்கள் வாங்கி யாழ். பிரதான வீதி உத்தியோகத்தற்கள்

திரு A. பிரான்லிஸ்
 திருமதி ப. ரம்யா
 திருமதி H. இசைவாணி
 திருமதி B. சிந்துஷா
 திருமதி S. லாவண்யா
 திருமதி S. ஜிரானு
 திருமதி ஜெ. சயந்தினி
 திரு G. லதிகரன்
 திரு பா. பிழேம்லால்
 திரு G. ஜெயகணேசன்

மக்கள் வாங்கி யாழ். பல்கலைக்கழக உத்தியோகத்தற்கள்

திருமதி சு. யாழினி
 திருமதி சு. வனஜா
 திருமதி கா. மீரா
 திரு ந. தனேஸ்

திரு இ. சந்திரகோபன்
 திரு தே. ரஜீவன்
 திருமதி சி. வித்யா
 திருமதி ல. நிஷங்கா
 செல்வி க. சுமித்திரா
 செல்வி இ. கீர்த்திகா
 செல்வி நந்தினி

மக்கள் வாங்கி யாழ். கன்ளாதிட்டி உத்தியோகத்தர்கள்

செல்வி லி. மயூரி
 செல்வி நேமினா
 திரு சி. பக்ரதன்
 திருமதி கோ. பிரதக்ஷி
 திருமதி இ. சுமணா
 திருமதி T. அனுஜா

மக்கள் வாங்கி கன்ளாகம் உத்தியோகத்தர்கள்

திரு ப. பார்த்தீபன்
 திரு கு. வெங்கடேஷ்
 திருமதி தி. புஷாலினி
 திருமதி கி. மனஸ்வினி
 திருமதி ஜே. பக்ரதி
 திருமதி அ. சுகன்யா
 திருமதி வி. ஸ்ரீரிகாந்தநிர்மலா
 திருமதி ந. கிருஷாந்தி
 திருமதி க. பரண்தூரன்
 திருமதி செ. உ.வாநந்தினி
 திரு ம. சுவிற்சன்
 திருமதி தி. சசிதேவி
 திரு கோ. அஜந்தன்
 திரு ச. ஜனாங்கனன்
 செல்வி கே. ஶாருஸ்தா

திரு ந. பிரசன்னா
 திரு ச. சுகிரதகுமாரி
 செல்வி ப. ஜர்மிளா
 திருமதி பி. சிவசோஞ்பி
 செல்வி மு. தர்சனா
 திரு இ. ஜெயகாந்தன்
 திரு வி. கஜதீபன்
 செல்வி ச. ஹம்சா

மக்கள் வங்கி சங்கானை உத்தியோகத்துறை

திருமதி உ. தனுஷ்யா
 திருமதி ப. சுதர்வெளி
 திருமதி ஐசிகா
 செல்வி ப. நிருஜா
 திரு ச. கெங்காதரன்
 திரு ம. லம்போதரன்
 திரு ப. புவிராஜ்
 திருமதி ஐந்துஜா
 திருமதி R. சரணியா
 ப. சுமன்
 K. சசிகலா
 R. சுகிரதன்

மக்கள் வங்கி காங்கேசந்துறை உத்தியோகத்துறை

திரு க. ராமேஸ்நேசன்

மக்கள் வங்கி சாவகச்சேரி உத்தியோகத்துறை

திரு க. விஜயகுமார்
 திருமதி இ. அர்த்திகா
 திருமதி சி. தமயந்தி
 செல்வி நா. கிருஷ்ண
 திருமதி J. நித்யா
 திருமதி உ. குகன்யா
 செல்வி ம. சிந்துஜா
 திரு மு. தேவேந்திரன்
 திரு என். சஞ்சீவ்

மக்கள் வாங்கி கொடிகாமம் உத்தியோகத்தற்கள்

திரு S. மோகனசெல்வன்

திரு அ. பரணன்

திருமதி V. உஷா

திருமதி S. பானுஜா

திருமதி K. யாழினி

செல்வி C. பபிதா

மக்கள் வாங்கி அச்சவேலி உத்தியோகத்தற்கள்

திரு S. சிவகுமார்

திரு A. ஹரிகேசன்

திரு R. வாகீசன்

திரு த. அங்குசன்

திருமதி K. பிரசாந்தினி

திருமதி ச. மாதங்கி

செல்வி S. துவாரகா

செல்வி R. சசிதா

செல்வி K. கெளதமி

செல்வி த. லக்கிமாலா

மக்கள் வாங்கி பருத்தித்துறை உத்தியோகத்தற்கள்

திரு P. சஞ்சீவ்

திரு செ. உமாசங்கர்

திரு S. சசீவன்

திருமதி அ. மீரா

திருமதி உ. குபாசினி

திருமதி பி. கஸ்தாரி

திருமதி பி. அர்ச்சனா

மக்கள் வாங்கி நெல்லியடி உத்தியோகத்தற்கள்

திரு தெ. ஹர்சன்

செல்வி ஞா. அனோஜா

செல்வி இ. அஞ்சனா

மக்கள் வங்கி வஸ்வட்டித்துறை உத்தியோகத்தர்கள்

திரு ச. சர்வானந்தன்
 திரு ய. சிவபாலன்
 திரு M. வைகுந்தவாசன்
 திரு தி. பிரதாப்
 திரு வி. ஜெயமோகன்
 திரு சி. மனோராஜ்
 திரு க. கமலக்ஷன்
 திருமதி ஜெ. நிமாவினி
 திருமதி த. சுகந்தி
 செல்வி சி. பிரசாந்தினி
 செல்வி சௌ. யாழினி
 திருமதி த. சங்கீதா
 செல்வி T. வாஹினி

மக்கள் வங்கி பரந்தன் உத்தியோகத்தர்கள்

திருமதி ம. அகிலா
 திரு க. தேவராசா
 திரு என். கோபி
 திருமதி தி. லதாஜினி
 திருமதி எஸ் பத்மினி
 திரு பொ. ஜெகதீஸன்
 திரு T. விங்கராஜ்
 திரு த. ரஜிந்தன்

மக்கள் வங்கி திருமலை மாவட்ட உத்தியோகத்தர்கள்

திரு அ. ஐங்கரன்
 திரு க. மதிவுதனன்
 திரு ம. பிழேம்குமார்
 திரு எஸ். துவாந்தன்
 திருமதி கு. வைபெந்தி

மக்கள் வங்கி மட்டக்களப்பு உத்தியோகத்தர்

செல்வி வ. கணகசபை

மக்கள் வங்கி வன்னி மாவட்ட உத்தியோகத்தர்கள்

திரு கு. கோஷல்வரான்

செல்வி சரண்யா சத்தியநாதன்
(கொமர்ஷல் வங்கி, யாழ்ப்பாணம்)

திருமதி கலைச்செல்வி தயாளன்
(திருகோணமலை)

திரு S. திருநாவுக்கரசு
(அச்செழு, நீர்வேலி)

திரு E. செல்வேஸ்வரன்
(பாட்டா பாதனி முகவர், திருமலை)

திரு த. கணேசமூர்த்தி
(நிறைவேற்று அதிகாரி, இலங்கை வங்கி, யாழ்ப்பாணம்)

திரு பொ. பாலசிங்கம்
(காசாளர், இலங்கை வங்கி, யாழ்ப்பாணம்)

செல்வி ஹரினி ஹரிதரன்
(நுணாவில் மேற்கு, சாவகச்சேரி)

செல்வி ஹம்ஷாலினி ஹரிதரன்
(நுணாவில் மேற்கு, சாவகச்சேரி)

திரு பா. இராசேந்திரம்
(இளை. கி. சேவகர், உடுப்பிட்டி)

திரு செ. மதியாபரணம்
(வளர்மதி புதைவ அகம், கே.கே.எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்)

திரு நீ. சுப்பிரமணியன்
(இளை. உத்தியோகத்தர், ப.நோ.கூ.ச, உடுப்பிட்டி)

செல்வி தட்சாயினி செல்வமாணிக்கம்
(நாவலடி, உடுப்பிட்டி)

திரு வே. இரத்தினசிங்கம்
(சிவசக்தி மோட்டோர்ஸ், பருத்தித்துறை)

திரு சி. கணேசலிங்கம்
(தமிழ்ப்பூங்கா, நெல்லீயடி)

உரிமையாளர்
(பெசன் ஹவுஸ், யாழ்ப்பாணம்)

உரிமையாளர்
(பெற்றா ஏசென்ஸ் விநியோகத்தர், யாழ்ப்பாணம்)

திரு சிவநூனம் கிருபாகரன்
(அச்சுவேலி தெற்கு, அச்சுவேலி)

திரு மு. சரவணபவான்
(கலைமகள் விலாஸ், சங்கானை)

செல்வி நா. ஜெயராணி
(இளை. அதிபர், சங்கானை)

திரு இ. கோபாலசுந்தரம்
(சதா வெதுப்பகம், உரும்பராய்)

திரு J. பிரபாகரன் மாஸ்ரர்
(நெல்லியடி)

திரு க. நாகராசா
(காங்கேசந்துறை)

திரு இ. சொக்கலிங்கம்
(இளைப்பாறிய ஆசிரியர், நாவற்குழி, கைதடி)

திரு கு. கங்கைவேணியன்
(உரிமையாளர், வேணி களஞ்சியம், யாழ்ப்பானம்)

திரு ந. சத்தியருபன்
(சிறி நதியா நகைமாடம், யாழ்ப்பானம்)

திரு க. சோமசேகரம்
(மகாராணி புடவையகம், யாழ்ப்பானம்)

திரு ஐ. சிவகுமார்
(சுதுமலை கிழக்கு, மாணிப்பாய்)

திருமதி வ. தபேந்திரன்
(உப அஞ்சல் அதிபர், குப்பிள்ளை)

திரு க. இராசநாயகம்
(பிள்ளையார் ஸ்ரோர்ஸ், தொட்டிலடி, சங்கானை)

திரு R.S. தனபாலன்
(பாலன் மில், வட்டுக்கோட்டை)

திரு சி. சச்சிதானந்தம்
(சச்சியா இரும்பகம், வட்டுக்கோட்டை)

உரிமையாளர்
(V.M.K. நகைமாளிகை, யாழ்ப்பானம்)

திரு வே. பொன்னம்பலம்
(பாக்கியரெத்தினம் இரும்பு விற்பனை நிலையம், சங்கானை)

உரிமையாளர்

(சாரங்கா நகைமாடம், யாழ்ப்பாணம்)

திரு வல்லிபுரம் சிவகுமாரன்

(சங்கானை)

உரிமையாளர்

(வெங்கடேஸ்வரா, யாழ்ப்பாணம்)

திரு இ. இராசநாயகம்

(தூர்க்கா மரக்காலை, சண்டிலிப்பாய்)

திரு ஆ. சுந்தரலிங்கம்

(இளை. பிரதம அஞ்சல் அதிபர்)

திரு நா. கந்தப்பு

(தோப்பு, அச்சவேலி)

திரு க. தர்மலிங்கம் J.P.

(நீரவேலி)

திரு மு. தர்மலிங்கம்

(சிங்காரராசா வாசா, உடுப்பிட்டி)

உரிமையாளர்

(வே. கந்தையாபிள்ளை அன்சனல், யாழ்ப்பாணம்)

உரிமையாளர்

(மலூயன் கபே, யாழ்ப்பாணம்)

திரு ஜெ. இராஜகோபால்

(கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்)

திரு சேனாதிராசா சுந்குணராசா

(பண்டத்தரிப்பு)

திருமதி பாலகிருஸ்னன் சிவனேஸ்வரி

(முருகமூர்த்தி வீதி, சங்கானை)

திரு க. இராஜதுரை

(நீரவேலி)

திரு த. சிவசுப்பிரமணியம்

(லீலா வெதுப்பகம், சங்கானை)

திரு Dr சி. இராசலிங்கம்

(இளை. வைத்திய பொறுப்பதிகாரி, அச்சவேலி)

தெப்புச் சுத் திருநாள் மகிளை

-தீரு குமாரசாமி சோமசுந்தரம் அவர்கள் -

றீலஸ் ஆறுமுகநாவலர், “சிதம்பர மாண்மியம்” என்னும் தமது நூலில், “நடராச சருக்கம்” என்ற அத்தியாயத்தில் தைப்புசம் பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“தைப்புசம், வியாழக்கிழமையோடு கூடும் சித்தயோக தினம் வர, அன்று மத்தி யானத்திலே ஆயிரம் முகத்தையுடைய பானு கம்பர், ஆயிரஞ்சங்கத, ஆயிரந்தூளை யுடைய வாணாசரன் குடமுழு ஓலிப்பிக்க, பஞ்சதந்துபி ஒலியும், வேதவொலியும், கந்தரு வருடைய கீதவொலியும் மிக்கெழு, ஞானசபை யிலே சிவபெருமான், உமாதேவியாரோடு நின்று, ஆனந்த நிருத்தஞ் செய்தருளினார் வியாக்கரிபாத முனிவர். பதஞ்சலி முனிவர் என்னும் இருவரும்; பிரம்மா, விட்டுணு முதலிய தேவர்களும், திருவுடையந்தனர் மூவாயிரவரும், பிறரும், சிவபெருமானுடைய திருவருளினாலே, ஞானக் கண்ணைப்பெற்று, அவருடைய ஆனந்தத் தாண்டவத்தைத் தரி சித்து, உரோமஞ் சிலிர்ப்ப, நெஞ்ச நெக்குருகக் கண்ணீர் பொழிய, சிவானந்தமாக கடலில் மூழ்கினார்கள்.

அதே தைப்புசப் புனித நன்னாளில், சிவபெருமானின் அழகு மிகுந்ததும், அர்த்தம் நிறைந்ததுமான ஆனந்தத் தாண்டவத்தைத் தரிசித்து, ஆனந்த சாகரத்தில் மூழ்கித் திளைத்த, பதஞ்சலி முனிவர் தாம் பெற்ற இன்பம்; இவ் வையகத்திலுள்ள சகலரும் பெற வேண்டும் என்ற பரந்த நோக்கில் சிவபெருமானிடம் ஒரு விண்ணப்பம் சமர்ப்பித்தார். அது பின்வருமாறு:

“எம் பெருமானே, இந்த ஞான சபையிலே, உமாதேவியாரோடு, இன்றுமுதல்

எக்காலமும் ஆன்மாக்களுக்கு ஆனந்த நிருத்தத்தைப் புலப்படுத்தியருளுக்” என்று வேண்டிக் கொண்டார். சிவபெருமான் பதஞ்சலி முனிவரின் விண்ணப்பத்தை ஏற்று, பணித் தருளியபடியே; தேவர்கள், அந்த நிருத்தஸ் தானத்தை வளைத்து, பெருமதிப்புக் கொண்ட பொன்னினால் ஒரு மகாசபையை நிருமானித் தார்கள். அந்த மகாசபையே தில்லைச் சிதம் பரத்தில்; கனகசபை என்றும், பொன்னம்பலம் என்றும், சிற்றும்பலம் என்றும் கூறப்படுகிறது. இங்குதான், ஸ் நடராஜப் பெருமான், சிவகாம சுந்தரி சமேதராக, எழுந்தருளித் திருநடனம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். அதனாலேயே, பஞ்சகிருத்தியங்களான படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்பன முட்டின்றி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அநுக்கிரகம் என்றும் இவற்றைக் கூறுவர்.

இவ்வைந் தொழில்களையும் நடத்திக் கொண்டிருப்பவர்கள் பிரம்மா, விட்டுணு, உருத்திரன், சதாசிவன், மகேஸ்வரன் ஆவர். அதனாலேயே உலகம் இயங்குகிறது.

தில்லையிலே, உள்ள சிதம்பரத்திலே கனகசபையிலே ஸ் நடராஜப் பெருமான், சிவகாமியம்மையார் காணப் புலப்படுத்தியருளுகின்ற, ஆனந்தத் தாண்டவத்தின் தொடக்கத் திற்கும்; தைப்புசத்திற்கும் தொட்பு உள்ளமையைத் திருநூல்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. தைப்புசத் திருநாளை இறைவன் தமது தாண்டவ திருநடனத்தை, பக்தகோடிகள்; சிதம்பரம், போற்சபையிலே, முதலில் தரிசிப் பதற்குத் தெரிந்தெடுத்தமை, அப்புண்ணிய நாளின் மகிழமையினை, உனர்த்துவதாக

மற்றவர்களைச் சந்தோஷப்படுத்துவவனே உண்மையில் சந்தோஷப்படுகிறான்.

உள்ளது. அந்த அருமையும் பெருமையும் நிறைந்த தைப்புச்சத் திருநாள், வியாழக்கிழமையும், சித்தயோகமும் கூடிய பெருநாளாகவும் விளங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது. சில ஆண்டுகளில்; வருகின்ற தைப்புச்சத் திருநாள்; முதன்முதலில் சிவபெருமான், ஆனந்தத்

தாண்டவம் புரிந்து, காட்டிய தைப்புச்சப் பெருநாள் போன்று; பூசம், வியாழக்கிழமை, சித்தயோகம், பூரணைத்திதி ஆகியன ஒருங்கிணையப்பெற்ற; அற்புத்த திருநாளாக அமைந்து விடுகின்ற சிறப்பினைப் பெறுகின்றது.

“குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயில் குமிண்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியில் பால்வெண்ணீரும்
இனித்த முடைய எடுத்தபொற் பாதமும் காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே யிந்த மானிலத்தே”

என்று ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானின் எழில்மிகு தெய்வீகத் தோற்றுத்தை, விபரித் துப் பாட்டிசைத்து; ஆனந்தக்கூத்தனின் அழகினைக், கண்குளிரக் கண்டுகளிப்பதற்கு மனிதப்பிறவியையும், மனம் விரும்பி ஏற்க வேண்டும் என்கிறார் அப்பர் அடிகள். மனிதப் பிறவி வெறுப்பிறகுரியதன்று. மனிதப்பிறவி கிடைத்தமையினாலேயே, இறைவனை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறும் வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. “இப்பிறவி தப்பினால் எப்பிறவி வாய்க்குமோ; யாதுமறியோம்” என்கிறார் மனிதப் பிறவியின் அருமையை அறிந்த ஒர் அருளாளர். “அரிது அரிது மானிடராய்ப் பிறப்பது அரிது” என்கிறார் ஒளவையார். மனிதனாலேயே தன் மூலத்தை உணர்ந்து கொள்ளவும், தன்னையறியவும், மூலத்துடன் இணைந்து கொள்ளவும், பேரின்பத்தில் திளைக்கவும்; “இன்பமே எந்நானும் துண்பமில்லை” என்னும் அதியுயர் பேற்றினைப் பெற்றுக் கொள்ளவும் முடிகின்றது. தன்மூலத்துடன் இணைவதற்கு; முன் நிபந்தனையாக மனம், மொழி, மெய்யினால் எவ்ர்க்கும் எதற்கும் இன்னல் பயவாத; ஆண்மீக; அஹிம்சை தர்மத் தைக் கடைப்பிடிக்கின்ற அன்பும், கருணையும் நிறைந்த விழுமிய வாழ்வு வாழுவேண்டும்.

இறைநிலை உணர்வு, அறநெறி தழுவிய நல்லொழுக்க வாழ்வு, இவ்விரண்டு

தர்மங்களையும் ஏற்றியும் போற்றியும் அவற்றின் நலங்களை ஓம்பியும், நடைமுறை வாழ்க்கையில் பேணியும்; மனிதர்கள் சீரிய வாழ்வு வாழ்வதற்கு அவர்களை வழிப்படுத்தும், நெறி, இந்துசமயம் ஆகும்.

மனிதராய்ப் பிறந்தவர்கள் புண்ணிய வான்கள். அதனாலேயே, மனிதப்பிறவி கிடைக்கப்பெற்றது. கடந்த பிறவிகளிலே; நன்மை கள் செய்து, தீமைகளைச் செய்யாது விலக்கி வாழ்ந்தமையினால் கிடைக்கப்பெற்ற கொடையே மனிதப்பிறவி. மனிதப்பிறவி கிடைக்கப் பெற்றவர்கள்; தமக்கு வாய்க்கப்பெற்ற வாய்ப்பைத் துர்ப்பிரயோகம் செய்தலாகாது.

“மனிதப் பிறவி எடுத்ததன் நோக்கம், நாம் கடவுளை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறும் பொருட்டேயாம்” என்கிறார் நாவலர் பெருமான். இங்கு இறையுணர்வு, இறை சிந்தனை, இறைவழிபாடு, நித்திய நெமித்தியக்கிரியைகள், பூசை ஆராதனைகள், மகோற் சவம், விழாக்கள், விரதங்கள் போன்றவற்றில் பங்குபற்றல் என்பன வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

தைப்புச்சம், மகாசிவராத்திரி, நவராத்திரி ஆலய மகோற்சவங்கள், மற்றும் விரதங்கள் விழாக்கள் என்பன மனிதரின் இறை உணர்வு, இறைபக்தி, இறைநம்பிக்கை என்பனவற்றை வளர்க்கவும், அவற்றில் உறுதியாயிருக்கவும் வழிசெய்கின்றன.

அடுத்து, மனம் படைத்த மனிதன், மனம் பொறிகளின் வழியில் சென்று; கண் டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் என்று கொண்டு பிறருக்கு இடையூறுகள், தொல்லை கள், இடர்கள், துன்பங்கள் தரும் வாழ்க்கையை நாடாமல், அத்தகைய சுயநல வாழ்க்கையைத் தவிர்த்து; மனம், சொல், செயல் இம்முன்றிலும் பிறருக்கும் தமக்கும் இனிமை, இன்பம் தோன்ற அறநெறியில் நின்று ஒழுக வாழ்வு வாழவேண்டும்.

இறைபக்தி, அறநெறி இவ்விரண்டையும் வலியுறுத்துவது இந்துதர்மம். மனத்தை இதமாக வைத்திருப்பவன் என்ற பொருளில், மனிதன் எனும் சொல்லினால் அழைக்கப்படுகிறான். ஆகவே, பெயருக்கேற்ப, மனத்தைத் தூய்மையாக; அதன் விளைவாக மனத்தை இதமாக வைத்திருப்பவனே மாமனிதன். அத்தகைய நிறைமனிதனை மக்களுக்கும் பிற உயிரினங்களுக்கும் திரிகரணசுத்தியோடு, இதமாய்த் தொண்டாற்றுகின்ற நிறை மனிதர்களை உருவாக்குவதே இந்துதர்மத்தின் தலையாய நோக்கமும் குறிக்கோளும் ஆகும். பிறருக்குத் தொண்டாற்றி இன்பம் கொடுத்து; தாழும் இன்பமடைவது தெய்வீக வாழ்க்கை எனப்படுகிறது.

தைப்பூசத் தினத்தில், பிறருடைய துன்பங்களை நீக்கி, அவர்களுக்கு இன்பம் தருவது; பிறர் இன்பம் கண்டு பொறாமைப் படாது தாழும் இன்புறுவது எவ்வபிரக்கும் நன்மை பயப்பனவற்றையே செய்வது; “வாழ்க வளமுடன்” “வாழ்க வையகம்” என்று எல்லோரையும் வாழ்த்துவது என்று உறுதி மொழி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதைத் தொடர்ந்து, வாழ்க்கையில் பின்பற்றி வர வேண்டும். இந்தவகையில், நாம் இந்துவாக வாழவோம்; இந்து தர்மம் காப்போம். தைப்பூச நன்னாளில் தொடங்கும் நற்காரியங்கள், நற்கருமங்கள், நாள் வேலைகள் யாவும்

கைகளும்; வெற்றியளிக்கும். தைப்பூசம், காகாரியங்கள் தொடங்குவதற்கு உரிய நல்ல நாள் என்று நெடுங்காலமாகக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. “நல்ல தொடக்கம் பாதி வெற்றி” என்னும் ஆன்றோர் வாக்கு அனுபவத்தின் மூலம் பெறப்பட்டது. எனவே அது பொய்யா மொழி. மற்றைய பாதி வெற்றிக்குக் காரணம் மனித உழைப்பு, நேர்மைத்திறன், விழுமிய ஒழுக்கம் ஆகும்.

நல் அறுவடைக் காலமாகத், தை மாதம் விளங்குவதால், புதிதெடுத்தல், புதிதுண் ணல் ஆகிய நாட்காரியங்கள், மற்றும் பாரம் பரிய வைபவங்கள் என்பன தைப்பூசத் தினத் தில் மக்களால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

புதிதெடுத்தல், புதிதுண்ணல் என பன; புதிரெடுத்தல், புதிருண்ணல் என மருவி, வழக்கில் வந்துவிட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. புதிதெடுத்தல் என்பது, வயலில் விளைந்துள்ள நெற்கதிர்களை, முதன்முதலாகக் குடும்பத் தலைவன், சுபவேளையில் அரிவாள் கொண்டு, கொய்தல்; கொய்த நெற்கதிர்களை வீட்டுக் குக் கொண்டுவந்து சேர்த்தல் ஆகும். விநாய கரையும், மற்றைய குல தெய்வங்களையும் வணங்கி, தேங்காய் உடைத்து. நல் பொலிய வேண்டுமென வேண்டுதல் செய்து, பயபக்தி யுடன், ஒரு சமயச் சடங்காகவே, வேளாண்மை செய்வோர், புதிதெடுத்தல் என்னும் நாட்காரிய வைபவத்தை நடாத்துகிறார்கள். தைப்பூசம் ஒரு நிறைந்த நன்னாளாகக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. ஆயிரம் தோலூங்களை வலிகெடச் செய்யும் தன்மையது. எந்தச் சுபகாரியத்தைத் தைப்பூசத்தில் செய்தாலும் வெற்றிபெறும் என்ற நம்பிக்கை சைவ மக்களிடம் பண்டுதொட்டு இருந்து வருகிறது.

இல்லங்களில், குடும்பத்தலைவி புத்தரிசியை உலையில் இட்டுச் சமைத்துப், பொங்கலைக் குத்துவிளக்கேற்றி, அதன்முன் தலைவாழை இலையில் படைத்து; கற்பூர

நல்லெண்ணம் கொள்வது இறைவழிபாட்டின் ஓர் அங்கமாகும்.

தீபம் காட்டுவார். குடும்ப உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அங்கு பிரசன்னமாயிருப்பர். அடுத்து, குடும்பத்தலைவர் பல்வகையான கறிகள், நெய், தயிர், பழங்கள், சர்க்கரைப் பொங்கல் ஆகியவற்றைப் புத்தரிசிச் சாதத் துடன் சேர்த்துக் குழைத்துக் கவளம், கவளமாக எடுத்து இலையில் வைத்து முதலில் மணவிக்கும்; தொடர்ந்து வீட்டுப் பெரியவர்கள், பிள்ளைகள், உறவினர்கள், சுற்றுத்தவர்கள் ஆகியோருக்கும் வழங்குவார். எல்லோரும் இந்த ஆண்டில் நிறைவாக உண்டு, மகிழ்ந்து, இனிது வாழ்க என வாழ்த்துக் களைத் தெரிவித்துக் குடும்பத் தலைவன், புதிதுண்ணலை ஆரம்பித்து வைப்பார். புதி துண்ணல் ஒரு விருந்து வைபவமாகவே நடத்தப்படும்.

புதிதுண்ணல் நடைபெறும் வரை, புதிய அரிசியைச் சமைத்து உண்ணமாட்டார்கள். இந்த வழக்கம் சைவத் தமிழ் மக்கடசமுதாயத்தில், நெடுங்காலமாக இருந்து வந்தது. இன்றைய நவீன சமுதாயத்தில் புதிதெடுத்தல், புதிதுண்ணல் என்பன ஏட்டள விலும், பஞ்சாங்கத்தில் நாட்குறிப்பதுடனும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுவிட்டனபோல் தோன்றுகிறது. ஆயினும் ஆலயங்கள் பலவற்றில் இவை இடம்பெறுகின்றன.

தைப்பூசத்தன்று பெரும்பாலும் முருகன் ஆலயங்களில் விவேஷட அபிஷேக ஆராதனைகள், உற்சவங்கள் என்பன பக்திபூர்வமாக நடைபெற்று வருகின்றன. பக்தர்கள் ஆண்கள் காவடி எடுத்தும், பெண்கள் பால் குடபவனியில் கலந்து கொண்டும் தங்கள் நேர்த்திக் கடன்களை நிறைவேற்றுகின்றனர். அங்கப்பிரதட்சினம், அடியளித்தல், கற்பூரச் சட்டி எடுத்தல், ஒருசில ஆலயங்களில் தீமிதித்தல் என்பன பக்திபூர்வமாக பக்தர்களால் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. தைப்பூசத் தினத்தன்று குழந்தைகளுக்குக் கர்ணவேதனம்-

காதுகுத்துதல்; அன்னப்பிராசனம்- சோறுதீத்துதல்; வித்தியாரம்பம்- ஏடுதுவக்குதல்; திருமண வைபவம் என்பனவும் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. தைப்பூசம், எல்லாக் குற்றங்களையும் நீக்கும் நாள். எடுத்த கருமங்கள் அனைத்தும் தடையின்றிக் கைக்கட வைக்கும் நாள் என்பதால் புதிய கருமங்களை ஆரம்பிப்பதற்குத் தைப்பூச நாளைத் தெரிந்து எடுக்கின்றனர். நம்பிக்கைகள் உறுதியாகவும், கடவுளின் மேலும் இருக்குமேயானால்; அவை வீண்போவதில்லை.

திருஞானசம்பந்தர் காலத்தில், தைப்பூச உற்சவம் மிகுந்த சிறப்பினைப் பெற்றிருந்தமை, அவர் பாடிய தேவாரப் பாடல் ஒன்றின்மூலம் அறியக்கூடியதாகவுள்ளது.

“யைப்பூ மொன்கள் யடநல்லர் மாயிலைக் கைப்பூ நீற்றான் கபா ல்சா மஸ்ந்தான் நெய்ப்பூ மொன் புழக்கல் நேரிழையர் கொண்டாடும் தைப்பூசங் காணாதே போதியோ பும்பாவாய்”

-திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்.

திருமயிலை என்றும் அழைக்கப்படும், மயிலாப்பூரில்; பூம்பாவை என்னும் பெண்ணை உயிர்ப்பிக்க வேண்டி, கபாலீசரப் பெருமானை வேண்டி சம்பந்தர் பாடிய திருப்பதி கத்தில், தைப்பூசம் பற்றிய குறிப்பு உள்ளது. “நேரிழையர் கொண்டாடும் தைப்பூசம்” என்பதிலிருந்து பெரும்பாலும் மகளிரே தைப்பூச உற்சவத்தில் கலந்து கொண்டாடினர் என்று அறியமுடிகிறது. தைப்பூசத் திருநாள்; இறைவழிபாட்டிற்குரிய புனிதநாள். புதிய கருமங்கள், சுபக்தியங்கள் என்பவற்றைத் தொடங்குவதற்கும் நடத்துவதற்குமுரிய புண்ணியநாள். இத்தகைய தைப்பூசப் பெருநாளில் நாழும் ஆன்மீக, கலாசார, பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களைப் பேணி; இறைசிந்தனை, வழிபாடுகளில், கருத்தை ஊன்றி; உய்வுபெற்று நல்வாழ்வு வாழ்வேமாக.

வாழ்க வளமுடன்!, வாழ்க வையகம்!

ஆலோசனைக்குப் பின்னரே எல்லாச் செயல்களையும் தொடங்கவேண்டும்.

திருச்செதுக்கும்

(வகாப்ரச்சி...)

பக்தியைவராக்கிய விசித்திரம்

(திருப்பெருந்துறையிலருளிச் செய்யப்பட்டது)

மறைந்த

- சங்கநாற் செல்வர் பண்டிதர் ச. அருளம்பலவனார் அவர்கள் -
(யாழிப்பாணம் - காரைநகர்)

05. கைம்மானு கொடுத்தல்

51. எந்தை யாயேம் பிரான்மற்றும் யாவர்க்குந்
தந்தை தாய்தம் பிரான்தனக் க.திலான்
முந்தி யென்னுள் புகுந்தனன் யாவரும்
சிந்தை யாலும் அறிவருஞ் செல்வனே.

ப-ரை:

எந்தையாய் எம்பிரான்- எமக்குத் தந்தையும் தாயும் தலைவனுமாயிழுள்ளவன்; மற்றும் யாவர்க்கும் தந்தை தாய் தம்பிரான்- மற்றும் தேவர் முதலிய யாவர்க்கும் தந்தையும் தாயும் தலைவனுமாவன்; தனக்கு அ.திலான் ஆயின் தனக்குத் தந்தையும் தாயும் தலைவனுமாகிய அம்முறைமை இல்லாதவன்; யாவரும் சிந்தையாலும் அறிவு அரும் செல்வன்- எவ்வகை மேம்பட்டினரும் மனத்தாலும் அறிதற்கரிய வீடுபோராகிய செல்வத்தை அருள்பவன்; முந்தி என் உள் புகுந்தனன்- முன்னர் என் உள்ளத்தினுள் புகுந்தனன்; பின்னர்க் காட்சியையுந் தந்து ஆட்சி கொண்டருளி மறைந்தனன்.

எந்தையும் தாயும் எம்பிரானுமாயுள்ளவன்; மற்றும் யாவர்க்கும் தந்தை தாய் எம்பிரானு மாவான்; ஆயின் தனக்குத் தந்தையும் தலைவனுமாகிய அம்முறைமை இல்லாதவன்; எவ்வகை மேம்பாட்டினரும் சிந்தையாலும் அறிதற்கரிய செல்வன்; முந்தி என்னுள் புகுந்தனன்; பின்னர்க் காட்சியைத் தந்து ஆட்சி கொண்டருளி மறைந்தனன் என்பதாம்.

எம் தந்தை- எந்தை என்றாகியது. யாய்- தாய் “யாயே கண்ணினும் கடுங்கா தலோ, யெந்தையு நிலனுறப் பொறா அன்” (அக 12:12) என்புழியும் இப்பொருட்டாதல் காண்க. எமக்குத் தந்தையாயும் தாயாயும் தலைவனுமாயுள்ளன இறைவனே என்பார் “எந்தை யாயேம் பிரான்” என்றார்.

“எந்தையு மெந்தை தந்தை தந்தையுமாய வீசர்”

(நாவு 64:7) எனவும்

“எந்தையை எந்தை தந்தைபிரானை”

(சுந் 57:4) எனவும்

தேவாரத்து வருவனவுங் காண்க.

யாவர்க்கும் என்னும் உம்மை உயர்வுப் பொருளிலும் முற்றுப் பொருளிலும் வந்தது. யாவர்க்கும் என்றதனால் திருமால் பிரமன் முனிவர் முதலாயினாருங் கொள்ளப்படுவர். ஒரு வற்குத் தந்தையும் தாயும் தலைவனுமாயுள்ளார் தமக்கும் அம்முறைமையினையுடையராவர். முழு முதலிறைவன் தனக்குத் தந்தையும் தாயும் தலைவனுமில்லாதவனாதலின் “தனக்கு மேன்மையை நாடிச் செல்பவனுக்கு சிறு குறைகளும் இருக்காது.

அ.திலான்” என்றார். “தாயுமிலி தந்தையிலி தான் இனியன்”, (சாழல் 3) அடிகள் பிறாண்டு அருளியமையுங் காண்க. “அவர் இலான்” என்னாது அ.திலான் என அ.இனை வாய்ப் பாட்டாற் கூறியது தந்தை தாய் தலைவன் என உலகிலுள்ள முறைமை இல்லாதவன் என்பது விளக்குதற் பொருட்டாகும்.

அடிகள் உலக வாழ்விற் பயனில்லை யெனத் தெளிந்து இறைவன் அருள் வாழ்விற் புகுதற்கரிய பக்குவறிலை உண்டானபோழுதே இறைவன் தன்னுள் புகுந்தனன் என்பார். முந்தி யென்னுள் புகுந்தனன்” என்றார். அருள் வாழ்வை விரும்புவார் அடையும் பக்குவ நிலை மந்ததரம், மந்தம், தீவிரம், தீவிரதரம் என நால்வைகைப்படும். அந் நால்வைகை நிலை யுள் அடிகள் தீவிரதம் என்னும் நிலைக்கண் இருந்தனர் என்பது இறைவன் வலியவந்து ஆட்கொண்டமையாலறியப்படும். அடிகளின் பக்குவ நிலைகண்டு உள்ளத்திற் புகுந்த இறைவன், வெளிப்பட்டுப் பரமாசாரியனாய்க் காட்சி கொடுத்து ஆட்கொண்டருளி முறைந்

தமையை நினைந்து வருந்துகின்ற அடிகள் முந்தியென்னுள் புகுந்தனன்; பின்னர் பரமா சாரிய வடிவங்காட்டி ஆட்கொண்டருளினன்; இப்பொழுது மறைந்து விட்டனன் என்று இருங் கிக் கூறும் தொனிப்பொருள் “முந்தியென்னுள் புகுந்தனன்” என்பதனுள் அடங்கியுள் எது.

உலகத்தில் ஒரு பொருளை அறியுங் கால் காண்டல் கருதல் உரை என்னும் மூவகை அளவைகளால் அறியப்படும். காட்சியளவை யானும் உரையளவையானும் அறியப்படாத இறைவன் கருதலளவையால் அறியப்படுவனோவெனின் அதனாலும் அறியப்படான். அங்குனமாயின் இறைவன் இல்பொருளோ வெனின் அற்றன்று; இறைவன் பிரமாணங்களால் அறியப்படாத அப்பிரமேயனாகவின். யாவரும் என்பழி உம்மை உயர்வுப் பொருளிலும் முற்றுப்பொருளிலும் வந்தது. மொழி யாலன்றிச் சிந்தையாலும் என உம்மை இறந்ததுத்தீஇய எச்சவும்மை. இதுபற்றி இறைவன் வாக்குமனாதீதன் எனப்படுவான்.

“யாவரும் அறியாததோர் அமைதி” நூன 214:6.

“யாவரும் அறிதற்கரியான் தனை” நாவு 175:2.

“விண்ணேனாரு மறிகிலா ஆற்றாப்பானை” நாவு 116:3.

“மனத்தாலும் நினைப்பரியான்” சுந் 97:3.

“யாவர்க்கும் அறிவரிய அத்தர் பெருமானை” சுந் 38:10.

எனத் தேவாரத்தும்,

“முறையினான் அயனான் மாலான் மனத்தினான் வாக்கான் மற்றுங் குறைவிலா வளவினாலுங் கூறோணா தாக்கிநின்ற இறைவனார்”

(அவையடக்கம்)

எனச் சிவஞானசித்தியாரிலும் வருவன காண்க. “வாக்கிறந்த பூரணமாய்” எனத் திருவிளையாடற் புராணத்தும், “மனவாக்கினிற் நட்டாம னின்றதெது” எனத் தாயுமானவர் பாடலிலும் வருவனவும் ஈண்டறியற்பாலன். செல்வம்- அந்தமிலினபத்தழிவில் வீடாகிய செல்வம் அதனையடையனாய் வழங்கும் இறைவன் ‘செல்வன்’ எனப்பட்டான்.

இதன்கண், முந்தியென்னுட் புகுந்தனன் என்பதனால் முன்னர் என்னுள்ளத்தில் வலியவந்து புகுந்து பின்னர், வெளிப்பட்டு ஆட்கொண்டருளி முறைந்த எம்பெருமானுக்குச் செய்யும் கைம்மாறு யாது? அதனை அளிக்கும் நெறி யாது? என வருந்துதல் புலப்படுதலின் கைம்மாறு கொடுத்தல் என்னும் ஐந்தாம்பத்து நுதலியபொருள் புலப்படுமாறு காண்க. 47.

எல்லா ஒழுக்க நெறிகளுக்கும் பணிவுதான் உறுதியான அடித்தளமாக இருக்கிறது.

52. செல்வம் நல்குர வின்றிவிண் ஜோர்புழுப்
புல்வரம் பின்றி யாவர்க்கும் அரும்பொருள்
எல்லை யில்கழல் கண்டும் பிரிந்தனன்
கல்வ கைமனத் தேன்பட்ட கட்டமே.

ப-ரை:

செல்வம் நல்குரவு இன்றி- செல்வ முடையார் வறுமையுடையார் என்னும் வேறு பாடின்றியும், விண்ணோர் புழு புல் வரம்பு இன்றி- தேவர்களும் புழுவும் புல்லும் என்னும் உயர்வு தாழ்வு இன்றியும், யாவர்க்கும் அரும்பொரும்- எல்லாவுயிர்களுக்கும் அறி தற்கும் அடைதற்கும் அரிய பரம்பொருளி னுடைய, எல்லை இல் கழல் கண்டும் பிரிந்தனன்- எல்லையில்லாத வீரக் கழலனிந்த திருவுடிகளைக் காணும் பேற்றி ணைப் பெற்றிருந்தும் இப்பொழுது அக்காட்சி நீங்கப்பெற்றேன்; அந் நீக்கம், கல் வகை மனத்தேன் பட்ட கட்டமே- கல்லின் வகை களுள் ஒன்று எனக் கருதப்படும் வலிய நெஞ்சத்தினையுடையேன் அடைந்த துன் பமேயாகும்.

செல்வமுடையார் நல்குரவுடையார் என்னும் வேறுபாடின்றியும் விண்ணோர் புழு புல் என்னும் உயர்வு தாழ்வு இன்றியும் எல்லாவுயிர்களுக்கும் அறிதற்கும் அடைதற்கும் அரிய பரம்பொருளினுடைய வீரக் கழலனிந்த திருவுடிகளைக் காணும் பேற்றி ணைப் பெற்றிருந்தும் இப்போது அக்காட்சி நீங்கப்பெற்றனன்; அந்நீக்கம் கல்வகை மனத்தேன் பட்ட துன்பமேயாகும் என்பதாம்.

நல்குரவு- வறுமை. “நுகரப்படுவன யாவுமில்லாமை” என்பர் பரிமேழலகர். (குறள் 105 அதி உரை) செல்வம் நல்குரவு என்பன அவற்றையுடைய மக்களை உணர்த்தி நின்றன. விண்ணோர் புழு புல் என்பன. செல்வம் நல்குரவின்றி நல்வினையின் உயர்வாலும் தீவினையின் இழிவாலும், உயர்வு இழிவு அடைந்த தேவரையும் புழுக்களையும் புல்

முதலிய தாவரங்களையும் உணர்த்தின. “செல்வம் நல்குரவின்றி விண்ணோர் புழுப்புல் வரம்பின்றி யார்க்கும் அரும்பொருள்” என்பத னால் செல்வராயினும் வறியராயினும் நல் வினையாலுயர்ந்த தேவர் முதலியோராயினும் தீவினையாலிழந்த புழு புல் முதலிய தாவரங்களாயினும் அந்நிலைமைகளை யடைந்த எல்லாவுயிர்களுக்கும் அரும்பொருளாயுள்ளவன் இறைவன் என்பது அறியப் படும். மக்களையும் விண்ணோரையும் நோக்கி யாவர்க்கும் அரும்பொருள் என்றாராயினும், புழு புல் முதலியவற்றை நோக்கி யாவற்றிற்கும் அரும்பொருள் என்பதும் உபலக்கணத்தாற் கொள்ளப்படும். “யாவர்க்கும் அறிவறிய செங்கண் ஏற்றுானை” (சுந் 38-4) எனத் தேவாரத்து வருதலுங் காண்க. அரும் பொருள்-அறிதற்கும் அடைதற்கும் அரிய பொருள். அது இறைவனை உணர்த்தி ஆஹாம் வேற்றுமைப் பொருள்பட நின்றது. எனவே அரும் பொருளாகிய இறைவனுடைய என்றபடி.

பொருள் கழல் என இயையும். கழல் அதனையுடைய திருவுடியை உணர்த்தியது. அதனை எல்லையில் கழல் என்றது பாதாள மேழினுங் கீழ்ச் சொற்கழிவு பாதமலராதல் பற்றியாகும். கழல்கண்டும் என்றது இறைவனது பரமாசாரியத் திருவருவாகிய திருவருள் வடிவக் காட்சியை உணர்த்தியது பிரிந்தனன் என்றது அக்காட்சியில் தாம் அடைந்த பேரினப் நிலையினைப் பிரிதற்கேதுவாகிய பிராரத்த வலிமையினையுடையனாயினேன் எனக் கழிந்ததற்கு இரங்கிக் கூறியதாகும். அப்பொருளைக் “கல்வகை மனத்தேன் பட்ட கட்டமே” என்பதனாலும் இனிது விளங்கும்.

வாழ்க்கையின் ஏற்றத் தாழ்வுகளை நிதானத்துடன் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

கல்வகை மனத்தேன் பட்ட கட்டமே என்றது மனம் காண்பதற்கரிதாகவின், புறத்தே காணப்படும் கல்வகையில் அடங்காது வேறு பட்ட கல்லாகிய வலிய நெஞ்சடையேனாயி னும் அவ்விறைவன் பிரிவால் அடைந்த துன்பம் தாங்குவதற்கரிதாகியது; மாது செய் வேன் என்பதை விளக்கி நின்றது.

இதன்கண், கழல்கண்டும் பிரிந்தனன்; அதனாற்பட்ட கட்டம் தாங்குதற்கரியதாகி யது; மாது செய்வேன் என்பதனால் கைம் மாறு கொடுக்க முடியாது வருந்துதல் புலப் படுதலின் கைம்மாறு கொடுத்தல் என்னும் ஐந்தாம்பத்து நுதலியபொருள் போந்தவாறு காணக. 48. (தொடரும்...)

என் மகிழ்ச்சியின் இரகசியம்

காட்டில் ஒரு ஓநாய்! அது அண்ணாந்து ஒரு மரத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு இருந்தது! ஒரு அணில் ரொம்ப சந்தோசமாக மரக்கிளைகளில் தாவி விளையாடிக்கொண்டிருந்தது! அது மரக்கிளைகளில் இருந்த கனிகளை கிடித்துச் சாப்பிட்டுக்கொண்டும் இங்கும் அங்கும் விளையாடிக்கொண்டும் இருந்தது! குதூகலத்திற்கு அளவேயில்லை! முதுகில் கோடுகளுடன் அதன் துறுதுறுப்பு மிகவும் ரசிக்கும்படியாக இருந்தது. இதையெல்லாம் ஓநாய் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. இப்படியாக மகிழ்ச்சியாகத் தாவிக்கொண்டிருந்தபோது தவறி “பொத்”தென்று அந்த அணில் கீழே விழுந்துவிட்டது. நல்லகாலம்! அதற்கு அடியொன்றும், பலமாகப் படவில்லை. ஆனால், பாவம்! அது கீழே இருந்த ஓநாயிடம் வசமாக மாட்டிக்கொண்டது.

அது ஓநாயிடம், தயவுசெய்து என்னை விட்டுவிடு! உனக்குப் புண்ணியமாய்ப் போகும் என்று நடுங்கிக்கொண்டே கெஞ்சிக்கேட்டது அணில். ஓநாய் அணிலிடம், உன்னால் என் பசியொன்றும் ஆறிவிடப்போவதில்லை. ஆனால், நீ ஒரு இரகசியத்தை எனக்குச் சொல்ல வேண்டும்...

எனக்குத் தெரிஞ்சா நிச்சயம் சொல்லேன்.... கேள்வான். அதென்ன? அணில்களைல்லாம் ரொம்ப சந்தோஷமா, குதூகலமா, உற்சாகமா, அழகா ஓடியாடி விளையாடிக்கிட்டே இருக்கீங்களே... அதெப்படி?

நீ என்னை விட்டுவிடு! உன்னைப் பார்த்தால் எனக்குப் பயமா இருக்கு! வார்த்தையே வரலே. மரத்தின்மேல் ஏறிக்கொண்டு உடனே உன் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லேன்! சரியா? ஓநாயும் அணிலை விட்டுவிட்டது. தப்பிச்சாப் போதும்னு விறுவிறுவென்று மரத்தின்மீது ஏறிக்கொண்டது அணில்!

அது ஓநாயைப் பார்த்து, நீ ரொம்பக் கெட்டவன்! அதனால்தான் எப்போதும் துன்பத்தில் இருக்கிறாய்! நாங்கள் யாருக்கும் எந்தக்கெடுதலும் செய்யாமல் இருப்பதால் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறோம்! என்று கூறியது!

அது சரி! நான் உன்னை நம்பாமல் கபளீகரம் செய்திருந்தால்? அது உயிர் பிழைக்க ஒரு முயற்சிதான்! மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்தேன்... உன் பசியைத் தீர்க்க உதவிய மகிழ்ச்சியோடு மதிந்திருப்பேன்!

என்று கூறிவிட்டு வேகமாக ஓடி மறைந்தது. ஓநாய் தனக்குள், அதுவும் வாஸ்தவம் தான்... நம்ம பிழைப்பு துன்பம் நிறைந்ததுதான் என்று நினைத்துக்கொண்டது.

நீதி: வாழ்க்கையின் நெறியில் மகிழ்ச்சி இருக்கிறது.

ஒரு சமுதாயத்தின் நம்பிக்கை தனிமனிதனின் ஒழுக்கமே.

கிழக்கிலங்கையின் திருப்படைக் கோயில்கள்

- தீரு மு. சிவலீங்கம் அவர்கள் -

கிழக்கிலங்கையின் முருக வழிபாடு கந்தபுராண காலத்துடன் தொடர்புடையது. ஆதிக குடிமக்கள் காலத்தொடர்பில் அவர்களின் வழிவந்த வேட்டுவக் குடிமக்கள் முருக வழிபாட்டில் இணைந்திருந்தனர். கிழக்கிலங்கையில் வேடர்களின் வழிபாடு நிலையங்களில் பிற்குறிப்பிடும் ஏழு தலங்கள் திருப்படைக் கோயில்களாக இன்றுவரை வணங்கப்பட்டு வருகின்றன. அன்று பிரிக்கப்படாத மட்டக்களாப்பு (பிற்காலத்தில் அம்பாறை மாவட்டம் பிரிபட முன் அமைந்த) மாவட்டத்தில் வடக்கில் வெருகல் முதல் தெற்கே (அம்பாறையில்) குமண் வரையுள்ள கரையோரக் கோயில்கள் இதனுள் அடங்கும். அவையாவன.

- 1) வெருகல் ஸ்ரீ சித்திரவேலாயுதர் கோயில்
- 2) சித்தாண்டி ஸ்ரீ சித்திரவேலாயுதர் கோயில்
- 3) கோயில் போரதீவு ஸ்ரீ சித்திரவேலாயுதர் கோயில்
- 4) மண்டூர் ஸ்ரீ முருகன் கோயில்
- 5) திருக்கோயில் ஸ்ரீ சித்திரவேலாயுதர் கோயில்
- 6) உகந்தை ஸ்ரீ சித்திரவேலாயுதர் கோயில்
- 7) கோக்கட்டிச்சோலை ஸ்ரீ தான்தோன்றீஸ்வரர் கோயில்

மேற்கூறிய கோயில்களுள் கொக்கட்டிச்சோலையில் தான்தோன்றீஸ்வரரான சிவ விங்கம் கருவறையில் உண்டு. ஏனைய ஆறு கோயில்களிலும் முருகப்பெருமானின் படைக் கலமான வேல் நிறுவப்பட்டு வழிபாடு தொடர்கிறது. முருகனின் படையாகிய வேல் வழி பாடு செய்த தொன்மையான கோயில்கள் திருப்படைக் கோயில்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன.

பன்னெடுங் காலமாகக் கிழக்கிலங்கையில் குடிப்பரம்பல் குன்றியிருந்ததால் வேடர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்த வளம் மிக்க இப்பூமியில் பிற்காலத்தில் அரசாண்டகளுக்கோட்டன், மாகோன் மன்னர்கள் இந்தியாவிலிருந்து குடிமக்களை வருவித்து இங்கு குடியேற்றினர். இவர்கள் தமது விவசாயப்

பணிபுடன் இங்குள்ள திருப்படைக் கோயில் களிலும் வழிபட்டனர். இதனால் வேடர்களின் வழிபாட்டுடன் வழிபாட்டிற்கென ஒரு வரையறைக்குப்பட்ட கோயில் பரிபாலன முறையையும் ஏற்படுத்தினர். அக்காலத்தில் பரந்திருந்த மட்டு வயல் இக்கோயில் பரிபாலனத்திற்கு உதவும் முகமாக ஒவ்வொரு ஆலயத்திற்கும் முன்னாறு ஏக்கர் விளை நிலங்களை மானியமாகவும் சீர்வரிசைகளும் வழங்கினர். இப்பகுதியிலுள்ள சிற்றரசர்களும் வன்னிமைகளும் (நிர்வாகிகளும்) அதனைச் செயற்படுத்தினர். இவ்வாறு மன்னர்களின் வழிநடத்தலில் உருவான இக்கோயில்கள் (திருப்படைக் கோயில்கள்) தேசத்துக் கோயில் களெனவும் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வழங்கப்பட்டன.

உண்மையான அடக்கமே எல்லா நற்கணங்களுக்கும் பிறப்பிடமாக இருக்கிறது.

இக்கோயில்களுக்கென அரசர்களாலும் சிற்றரசர்களாலும் வழங்கி நிர்வகிக்கப்பட்ட மானியங்கள் சீர்வரிசைகள் அன்று பத்ததி என்றழைக்கப்பட்ட பதிவுமுறையில் அமைந்திருந்தன. இப்பத்ததி முறையில் வரையறுக்கப்பட்ட பணியாளர்கள் அவர்களின் பணிகள் வருமானம் போன்ற பலவும் குறிப்பிட்டபடி கல்வெட்டுக்களிலும் பொறிக்கப்பட்டன. அதனால் அவ்விதிகளை இன்றுவரை மீறாது நியமிக்கப்பட்ட பணியாட்கள் சந்ததி சந்ததியாக இயங்கி வருகின்றனர்.

மேற்குறிப்பிட்டபடி ஆலயத்தின் பேரில் வழங்கப்பெற்ற மானியமான வயல்நிலங்கள் குறிப்பிட்ட பணியாட்களின் தொடர் சேவைக் காக எழுதி வழங்கப்பட்டது. அவர்கள் கொடுக்கப்பட்ட வயல் நிலத்தில் தாம் வேளாண்மை செய்யவும் குறிப்பிட்ட பணியை நியமந் தவறாது செய்யவும் பத்ததி வழிவகுத்தது. மேலும் காலத்திற்குக் காலம் இவர்களுக்குரிய சீர்வரிசைகளையும் பெற்றனர். அன்று மன்றர்கள் வழங்கிய மானியங்களை ஏற்ற பணியாட்கள் தமது உள்ளத் தூய்மையுடன் தம் பணியை நிறைவு செய்தும் வந்தனர். திருப்படைக் கோயில்களின் நிர்வாகச் சிறப்பு என்றும் மாறுவதில்லை. இன்றைய அரச நீதியும் பத்ததியில் குறிப்பிட்ட கட்டளையை நெறிப்படுத்துகின்றது.

மாகோன் அரனூழியம் வகுத்தமை என்னும் கல்வெட்டில் பின்வரும் விபரங்களைக் காணலாம்.

**“கண்டனொடு சருகுபில்லி கட்டப்பந்தன்
யண்டலத்தில் மக்களிலே வர்ணாக்கியப்
பண்டுறை தவறாமல் எழுதுயாய்
பகுத்தீசர் பணிபுரிய யரவணியாய்
அஸ்பர் தலைச் சாட்சி வைத்துத் தந்தும் வாங்கி
அரங்கத்து ஊழியாய் அலைத்துச் சொல்வார்”**

இக்கல்வெட்டுப் பாடலின்படியே ஆலயப்பணி அவ்வப் பணியாளர்மூலம் யாவும்

நடைமுறையில் இயங்குகிறது. ஆரம்ப காலத்தில் வேடர்கள் விதிமுறைகளேதும் வரையறுக்காத பக்தி பூசையாகவே செய்தனர். முருகனுக்கு உகந்த தேன் நிவேதனமாக வைக்கப்படுகிறது. விசேட காலங்களில் தேனும் தினை மாவும் படைக்கப்படுகிறது. ஆரம்பகால இயக்கர் நாகர் வழிவந்த வேடர்கள் பூசை ஒழுங்குகளை மேற்கொண்டனர். காலங்கள் மாறவும் வேடரின் பரம்பரை அருகியது. இவர்களிற் பலர் கிராம மக்களின் சகல நடைமுறைகளையும் கையாண்டு தேசிய இனமாக (தமிழ்) மேற்கூறிய கோயில் களில் பணிபுரிகின்றனர். இவர்கள் வாயை வெள்ளைத் துணியால் கட்டி மௌன பக்திப் பூசையை வெகு சிறப்பாகச் செய்கின்றனர்.

மட்க்களப்படி திருப்படைக் கோயில் நடைமுறைகள் பூசைகள் யாவும் தொண்மையாகவே கதிர்காமம் முருகன் கோயிலின் வழிவந்ததாகும். கதிர்காமத்தில் பூசை வழிபாடுகள் இன்று சிங்களப் பூசகர்களால் நடைபெற்றாலும் வேடரின் பூசை முறையில் கருவறை திரையிடப்பட்டு வெளியே பூசை நடைபெறுவது தொடர்கிறது. மட்க்களப்பில் பிற்காலத்தில் சில திருப்படைக் கோயில்களிற் சில ஆலயங்களில் வீர சைவர் மற்றும் அந்தணரல்லாதவர்கள் பூசையை மேற்கொண்டனர். பிற்காலத்தில் அந்த முறையும் மாற்றமடைகிறது. சில கோயில்களில் இன்றும் வேடரின் பரம்பரையினர் தமது பண்டைய பாரம்பரிய பூசை வழிபாட்டை முறைப்படி செய்து வருகின்றனர். இன்றைய நவநாகரிக வாழ்வில் ஏனைய கோயில்களில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டாலும் கதிர்காம ஆலய நெறிமுறையை அன்றுதொட்டே கடைப்பிடிக்கும் மண்ணார் முருகன் ஆலயம் தமது பத்ததி வழிமுறைக் கமைய ஒழுகி வருகின்றனர். இதனால் மண்ணார் சின்னக் கதிர்காமம் என்றே அழைக்கப்படுகிறது.

தொன்மையான பண்பாடும் ஆகம விதிகளுக்கப்பாற்பட்ட பக்திப் பூசையை இன்றும் பல திருப்படைக் கோயில்களிற் காண்கிறோம். முருகப் பெருமானின் அருட்சிறப்பில் ஆடம்பரமற்ற அமைதியான பக்திப் பூசையும் மக்களின் முருக பக்தியும் கந்தபூராண கலா சாரத்தைத் தவறாது கைக்கொள்ளும் இத் திருப்படைக் கோயில்கள் முருக வழிபாட்டிற்கு அணிகலனாக அமைந்துள்ளது.

கதிர்காம முருகன் ஆலயத்தின் நெறிமுறைகளைத் தவறாது கடைப்பிடிக்கும் கிழக்கிலங்கையின் திருப்படைக் கோயில்கள் சைவ சமயத்தை அணிசெய்வது இறையருட் சித்தமாகும். இவ்வாலயங்களில் மந்திர தந்திரங்களேதுமற்ற பக்திப் பூசையானாலும் தமிழ் வேதமாம் திருமுறைகள் ஒலிக்கின்

றன் காவடி போன்ற ஆடலுடன் பண்ணிசை போன்ற பாடல்களும் முருக பக்தியை மேலோங்கச் செய்கிறது.

கதிர்காமக் கந்தனின் திருவிளையாடல் கிழக்கிலங்கையில் பூசை வழிபாடு களை ஒளி முகமாகச் செய்விப்பது முருகனின் சிறப்பாகும். அதேபோலவே தொண்டைமானாறு செல்வச்சந்திதியிலிலும் குடிகொண்ட கதிர்காமக் கந்தன் தமது ஆலயப் பூசை வழி பாட்டையும் நிலைநாட்டியமை முருகனின் சிறப்பை உறுதி செய்கிறது. மேலும் செல்வச்சந்திதியிலிருந்து கதிர்காமப் பெருவிழா விற்குச் செல்லும் நடைபவனி இங்கிருந்து கிழக்கிலங்கைத் திருப்படைக் கோயில்களைத் தரிசித்துச் செல்வதும் முருகப்பெருமானின் வேற்படைச் சக்தியாகும்.

ஆடைகளைப் பொசுக்கும் பொங்கல்

பூரசம் வேலகளும் புலுனிக் குஞ்சகளும்
பொங்கலை இரசிக்க வேண்டும்;
பொன்னாசை பெண்ணாசை மண்ணாசை அதில்
பொங்கி ஏரிய வேண்டும்.
தாவரங்களும் தரணியில் மாந்தரும் இத்
தைப்பொங்கலில் மகிழவேண்டும்;
தரணிக்கு வாழ்வளிக்கும் ஆவினாலும் விவசாயியும்
ஆன்தமாய் நீடு வாழவேண்டும்;
கூவிடும் தேனிசைக் குயில்களும் குருவிகளும்
கோபுரமாய் வாழ்த்தவேண்டும்;
கோலங்களும் குலவிடும் தேவர்களும் யனம்
கோணாமல் இரசிக்கவேண்டும்;
ஸவிரக்கம் இல்லாமல் இந்தமன் படும்பாட்டுக்கு
இந்தப் பொங்கல் விடையாகவேண்டும்;
இட்டிபெயர்ந்தவர் யட்டுமல்ல இழந்தவர்களும்
இனிமேலாவது தம்வீடில் பொங்கவேண்டும்.

-கே.என். சிவநானாராஜா-

சரியாகப் புரிந்துகொள்வதற்கு இருக்கும் இரண்டு தெரிகள் சினமும், சகிப்பின்மையும்.

உமாபதி சிவம்

அருளிய

திருவருடையன்

(விறிவான பொருளுறையும் தெளிவுறையும்)

முதனவர் ஒ. ஆனந்தராசன்

கொட்டாரம்...

எட்டாம் அஞ்சாரம்

இன்புறு நிலை

கருவிகள் தாமாக நீங்கும்பொழுது உயிருக்குக் கேவலமாகிய அறியாமை உண்டாகும் எனவும், விழிப்பு, கனவு, உறக்கம், பேருறக்கம், உயிர்ப் படங்கல் ஆகிய ஜந்தும் அவ்வாறு உண்டாகின்ற கேவல நிலைகள் எனவும் சென்ற அதிகாரத்தின் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டோம்.

விழிப்புநிலை வடமொழியில் சாக்கிரம் எனப்படும். கனவுநிலை சொப்பனம் எனப்படும். உறக்கநிலை சுமுத்தி எனப்படும். பேருறக்கநிலை துரியம் எனப்படும். உயிர்ப்பு அடங்கல் துரியாதீதம் எனப்படும். இவ் ஜந்து நிலைகளிலும் அறியாமை படிப்படியாக மிகுந்து வரும்.

இனி, கருவிகள் உள்ளபொழுதே அவற்றைத் தனக்கு வேறாகக் கண்டு நீங்கும்பொழுது உயிர் அறியாமையை அடைவதில்லை எனவும் திருவருளையே அடையும் எனவும் அங்கே கூறினோம். கருவிகளை இன்றி உயிர் அறியாமையைத் தலைப்படும் நிலை கேவலம் எனப் பெயர்பெற, கருவிகள் உள்ளபொழுதே அவற்றை நீங்கி உயிர் திருவருளைத் தலைப்படும் நிலை சுத்தம் எனப் பெயர்பெறும்.

சுத்தத்தில் ஜந்து நிலைகள்:

கேவலத்தில் உள்ளதுபோலத் திருவருளைத் தலைப்படும் சுத்தத்திலேயும் ஜந்து நிலைகள் உண்டு. “அவையும் சாக்கிரம், சொப்பனம் முதலிய அதே பெயர்களைப் பெறும். கேவல நிலைகளிலிருந்து சுத்த நிலைகளாகிய இவற்றை வேறுபடுத்திக் காட்டுவதற்காகச் சுத்தம் என்ற அடைமொழியைச் சேர்த்து சுத்த சாக்கிரம், சுத்த சொப்பனம், சுத்த சமுத்தி, சுத்த துரியம், சுத்த துரியாதீதம் என வழங்குவர்.

கேவல நிலைகளில் கருவிகள் நீங்க நீங்க, படிப்படியே மல இருள் மிகுந்துவரும்; அறிவு நீங்கி வரும். இதற்கு மாறாகச் சுத்த நிலைகளில் கருவிகள் நீங்க நீங்க, படிப்படியே திருவருள் ஞானமும், சிவானுபவமும் மிகுந்துவரும்; மல இருள் நீங்கி வரும். சுத்த நிலைகளில் மலம் நீங்கி வருவதைக் குறிக்கும் வகையில் “நின்மலம்” என்ற அடைமொழி சேர்த்து நின்மல சாக்கிரம், நின்மல சொப்பனம், நின்மல சமுத்தி, நின்மல துரியம், நின்மல துரியாதீதம் எனவும் வழங்குவர்.

நந்தக் காரியத்திலும் வெற்றியின் முதற்படி அந்தக் காரியத்தில் கொண்டிருக்கும் ஆர்வம்தான்.

நின்மல சாக்கிரம் ஆகிய நிலையில் உயிர் திருவருள் ஞானத்தைப் பொதுவாகவும், நின்மல சொப்பனம், நின்மல சமுத்தி ஆகிய நிலைகளில் ஜயமாகவும் உணர்ந்து நிற்கும். தனக்கென ஒரு செயலும் இல்லை எனவும், எல்லாம் திருவருட்செயல் எனவும் உணர்ந்தாலும் முன்னெப் பழக்கத்தினால் யான் செய்தேன் பிறர் செய்தார் என்று என்னும் தற்போதம் இங்கு எழவே செய்யும்.

இவ்வாறு எழும் தற்போதம் அறவே ஒழிந்து, தன் செயலற்றுத் திருவருளில் ஒன்றி யிருக்கும் நிலையே நின்மல துரியம் ஆகும். இதுவே திருவருளைத் தெளிய உணர்ந்த நிலையாகும். “என் செயலாவது யாதொன்றும் இல்லை; இனித் தெய்வமே உன் செயலே என்று உணரப்பெற்றேன்” என வரும் பட்டினத்து அடிகள் திருவாக்கில் இத்தெளிவுணர்வைக் காணலாம். உயிர் விளக்கம் என்ற முந்திய அதிகாரத்தில் இந்த நிலையை விளக்கமாக அறிந்தோம்.

ஞானத்தின் படிநிலைகளாகக் கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிட்டைகூடல் என்னும் நான்கும் அமையும் என அறிந்துள்ளோம். கேட்டல் முதலிய நான்கும், இங்கு கூறிய நின்மல சாக்கிரம் முதலிய ஐந்தும் வேறு வேறுல்ல; கேட்டல் முதலிய அவையே நின்மல சாக்கிரம் முதலிய இவைகளாய் நிகழும்.

கேட்டல்- நின்மல சாக்கிரம்

சிந்தித்தல்- நின்மல சொப்பனம், நின்மல சமுத்தி

தெளிதல்- நின்மல துரியம்

நிட்டைகூடல்- நின்மல துரியாதீதம்

அருள் நிலையாகிய துரிய நிலை:

சிவம் கதிரவனும் அதன் கதிரும்போலத் தானும் தன் திருவருளும் என இரு திறப்பட்டு நிற்கும் என்பதே சித்தாந்தம். கதிரவன் தோன்றுவதற்கு முன்னே அதன் கதிர்கள் தோன்றிப் பரவுதலால் இருள் நீங்கும். அதுபோலச் சிவனை அடைதற்கு முன்னே திருவருளைப் பெறுதலால் ஆணவ இருள் நீங்கும். இவ்வாறு திருவருளை முதலில் அறிந்து அதனோடு ஒன்றுபடும் நிலையே அருள்நிலை என்றும், துரியநிலை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. சிவ யோகம் என்ற பெயரையும் இது பெறும். திருவருள் சிவத்தின் வேறாகாது அதன் குணமேயாத லால், சிவயோகம் என்பதில் உள்ள சிவம் என்ற சொல் திருவருளைக் குறிக்கும். யோகம் என்பதற்கு ஒன்றுதல் என்பது பொருள். எனவே திருவருளோடு ஒன்றுதல் சிவயோகம் என்பத்து. திருவருளோடு ஒன்றுபடுதலால் மலம் ஆகிய மாச நீங்கி உயிர் தூய்மை பெறுதலால், சிவயோகம் ஆன்ம சுத்தியாகும் என அறியலாம்.

அருள் நிலையை எய்தினார் பாச நீக்கம் பெறுவர் என்பது இதனால் விளங்கும். பாச நீக்கம் என்பது துன்பம் அற்ற நிலையாகும். துன்ப நீக்கமே முடிந்த பயன் ஆகாது. அதற்கும் அப்பால் உள்ள இன்பப் பேற்றைப் பெறுதல் வேண்டும். அதுவே உயிர் அடை தற்குரிய முடிவான பயனாகும்.

அருள்நிலை என்பது கண்ணில்லாதவன் கண் பெற்றாற்போன்றது. கண்ணில்லாதவன் கண்ணைப் பெற்ற அளவிலே இன்பத்தை அடைய முடியாது. கண்பெற்றதன் பயனாகப் பொருள்களையெல்லாம் கண்டு அவற்றுள் வேண்டாத பொருளைவிட்டு நீங்கி, வேண்டும்

யோசனைகள் நேரத்தையும், அலையையும்போல யாருக்கும் காத்திருப்பதில்லை.

பொருளை அடையும்போழுதே இன்பம் உண்டாகும். அதுபோலத் திருவருளைப்பெற்ற அளவிலே இன்பம் உண்டாகாது. திருவருளைப் பெற்றதன் பயனாக முப்பொருள்களின் இயல்புகளை உள்ளவாறு அறிந்து, வேண்டாத உலகியலினின்றும் நீங்கி, வேண்டும் பொருளாகிய சிவத்தை அடையும்போதே பேரின்பம் உண்டாகும்.

அருள்நிலை திருவருட்பேறு ஆகும். சிவத்தை அடையும் நிலை சிவப்பேறு ஆகும். திருவருட்பேறு ஆன்ம சுத்தியாகும். என மேலே கூறினோம். சிவப்பேறாகிய இதுவே ஆன்மலாபமாகும். அ.:தாவது ஆன்மா பேரின்பத்தைத் துய்க்கும் நிலையாகும்.

நிட்டை ஆகிய அதீக நிலை:

அருள்நிலை தூரியநிலை எனப்படுதலால், அதற்கு அப்பால் உள்ள இந்தப் பேரின்பநிலையாகிய சிவப்பேறு தூரியாதீத் நிலை எனப்படுகிறது. இதனை அதீதநிலை எனச் சுருக்கமாகக் கூறுவர். இந்த அதீதநிலையே நிட்டை நிலை எனப்படுவது. மேற்கூறியவற்றிலிருந்து தூரியாதீதம், நிட்டை, சிவப்பேறு, சிவபோகம், இன்புறுநிலை, ஆன்ம லாபம் ஆகிய எல்லாம் ஒரு பொருள் குறித்த சொற்களேயாம் என அறியலாம்.

நிட்டை ஆகிய அதீத நிலையை மேலும் சிறிது விளக்குவோம். உல்கத்தோடு தொடர்புற்று நில்லாமல், உலகை மறந்து அறுகின்ற தன்னையும் மறந்து, சிவம் ஒன்றையே அறிந்து அதில் அழுந்தி நிற்பதாகிய நிலையை உடம்பு உள்ள காலத்தில் அடைவதே நிட்டையாகும். இந்நிலையில் பகல் இருவு முதலிய கால வேறுபாடுகள் தோன்றுவதில்லை; பிற நினைவுகள் எழுவதில்லை.

இந்நிலையில் நிற்பார்க்கு எல்லையில்லாதோர் இன்பம் தோன்றும். அவ்வின்பம் மேலும் மேலும் பெருகி அவரை விழுங்கி நிற்கும். இதுவே “பரமசகம்” எனப்படும். முடிந்த இன்பம் என்பது அதன் பொருள். மலரிலுள்ள மதுவினைப் பருகிய வண்டு எப்படி அம் மலரிலேயே மயங்கிக் கிடக்குமோ அப்படியே இறைவனது வியாபகத்துள் அடங்கி அழுந்திப் பேரின்ப வாரியில் தினைத்து நிற்பர்.

தன்வசம் அழிந்த தலைவி:

இந்நிலையைத் தலைப்பட்டவர் எவ்வாறு இருப்பர் என்பதைக் காதல் வயப்பட்ட ஒரு பெண்ணின் நிலையில் வைத்துக் காட்டுகிறார் நாவுக்கரசர்.

“முன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்டாள்

முர்த்தி அவனிருக்கும் வண்ணம் கேட்டாள்

பின்னை அவனுடைய ஆசூர் கேட்டாள்

பெயர்த்தும் அவனுக்கே பிச்சியானாள்

அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள்

அகன்றாள் அகலிடத்தார் ஆசாரத்தை

தன்னை மறந்தாள் தன் நாமம் கெட்டாள்

தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளே!”

நங்கையொருத்தி ஒருநாள் திருவாரூர்ப் பெருமானின் திருப்பெயரைக் கேட்டாள். அவனது பெயரைக்கேட்ட அளவிலேயே அவன்மீது அவளை அறியாமலே ஓர் ஈடுபாடு மனிதன் மிக உயர்ந்த உச்சியை அடையலாம். ஆனால் அங்கேயே தங்கிவிட முடியாது.

உண்டாயிற்று. அந்தப் பெயருக்கு உரியவன் எப்படி இருப்பான்? இதையறிய அவள் உள்ளாம் விழைந்தது. தன் தோழியிடம் இதுபற்றி வினவினாள். “அவன் கண்ணைக் கவரும் கட்டழகன். அவனது வடிவழகைச் சொற்களிலே வடித்துக் காட்ட முடியுமா? அடா! என்ன அழகு! பொன் வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம் மேனி பொலிந்திலங்கும்” என்று தோழி கூறினாள்.

முதலில் அவனது பெயரைத் தெரிந்துகொண்ட தலைவி இப்பொழுது அவனது வண்ணத்தைக் கேட்டறிந்தாள். பின்னும் அவனது உள்ளத்தில் வேட்கை கிளர்ந்தெழுந்தது. “நித்தம் மணாளன், நிரம்ப அழகியன் என்றெல்லாம் சொல்கிறாயே; அந்தச் செம்பவள மேனியன் எங்கே இருக்கிறான் என்பது பற்றிச் சொல்” என்று தோழியிடம் கேட்டாள். “அவன் இருக்குமிடம் திருவாரூர்” என்று சொன்னாள் தோழி.

இவ்வாறு பெயர், வண்ணம், ஊர் இவற்றைக் கேட்டறிந்தவுடன் அத்தலைவன்மீது அவள் தீராக் காதல் கொண்டு விட்டாள். எப்பொழுதும் அவனைப் பற்றிய நினைவுதான்! காதலினால் அவள் பிச்சியாகவே ஆகிவிட்டாள்; பெற்று வளர்த்த அம்மா அப்பா எல்லோரையும் தன் மனத்திலிருந்து அகற்றி விட்டாள்; உலகத்தார் வகுத்து வைத்த ஆசாரத்தையும் கடக்கத் துணிந்துவிட்டாள். அ.தாவது, தலைவனைத் தேடி அவனிருப்பிடத்திற்குத் தனியே செல்லத் துணிவு கொண்டாள்; உணவை மறந்தாள்; உறக்கத்தை மறந்தாள்; தன்னையே மறந்தாள்; தன்வசம் அழிந்து, தலைவன் வழிப்பட்டு விட்டாள்.

இனி, இக் கருத்தை அருளியலோடு பொருத்திக் காண்போம்.

சத்தி நிபாதத்து உத்தமர்:

தலையன்புடைய இத் தலைவியின் நிலையில் உள்ளவர் சத்தி நிபாதம் வாய்க்கப் பெற்ற உத்தமர். அவள் முதலில் தலைவனது பெயரைக் கேட்டாள் என்பது, ஞானசிரியரிடம் உபதேசத்தைக் கேட்டு இறைவனது இயல்பைப் பொதுவாக உணர்ந்த நிலையைக் குறிப்பதாகும். இது கேட்டல் என்ற படிநிலையாகும்.

அந்நங்கை அடுத்துத் தலைவனது வண்ணத்தைக் கேட்டறிந்தாள் என்பது, பின்னர் இறைவனது இயல்பை ஆராய்ந்து உணர்ந்த நிலையைக் குறிப்பதாகும். இது சிந்தித்தல் என்ற படிநிலையாகும்.

உலகியலில் ஒரு பெண் ஓர் இளைஞனைச் சந்தித்துப் பழக நேரிடும்போது முதலில் பொதுவாக நட்பு ஏற்படுகிறது. அவ்வளவில் நில்லாமல் அப்பெண் அவ் இளைஞனைப் பற்றி அடிக்கடி நினைக்கிறாள் என்றால் அந்நட்பு காதலாக மலர்கிறது என்பது பொருளாகும். அதற்கும்மேல், அவள் அவ் இளைஞனுடைய இருப்பிடம், அவனது குழநிலை முதலியவற்றை அறிந்து அங்கே செல்ல மிகுந்த ஆர்வம் காட்டுகிறாள் என்றால் அவள் காதலில் உறுதி கொண்டு விட்டாள் என்பது பொருள். அவ்வாறே தலைவி தலைவனது திருவாரூர் பற்றிக் கேட்டறிந்தாள் என்பது அவன்மீது கொண்ட காதலின் உறுதிப்பாட்டைப் புலப்படுத்தும். இது ஞானசிரியரிடம் கேட்டு அதைப் பலகாலும் சிந்தித்துப் பின்னர் தெளிவுணர்வு பெற்ற நிலையைக் குறிப்பதாகும். இது தெளிதல் என்ற படிநிலையாகும்.

அந்நங்கை அவனுக்கே பிச்சியாளாள் என்பது, தெளிவுணர்வின் பயனாக இறைவனிடத் தில் அமுந்தி நிற்பதாகிய நிலையைப் பெற்றதைக் குறிப்பதாகும். இது நிட்டை கூடுதல்

தெரியப்படுத்துவது ஒருவனுக்குச் செய்யும் உதவியில் மூன்றில் ஒரு பங்கு.

என்ற படிநிலையாகும். அன்னையையும் தந்தையையும் நினைவிலிருந்து அகற்றினாள் அந்நங்கை என்பது ஞானநெறியில் என்ன பொருளைக் குறிக்கும் என்பதைக் காண்போம். ஞானநெறியில் அன்னையாக இருப்பது திரோதான சத்தி. அத்தனாக இருப்பவன் அச்சத்திக் குரிய தடத்த சிவன். திரோதான சத்தியே தாயாக நின்று பாசமாம் பற்றினை அறுத்து உயிரைப் படிமுறையில் வளர்த்து வருகிறது. சத்தி நிபாதம் என்ற பரிபக்குவ நிலையில் திரோதான சத்தி நீங்கி விடுகிறது. தடத்த சிவன் என்ற நிலையும் அவ்வாறேயாம். இதுவே ஞானநெறியில் அன்னையையும் அத்தனையும் நீத்த நிலையாகும்.

அகலிடத்தார் ஆசாரம் என்பது திருமணப் பருவம் வந்த பெண் இல்லினை இகந்து செல்லாதிருத்தல் என்ற பழைய மரபாகும்; தலைவி அதனை அகன்றாள். அ.தாவது, இல்லிறந்து செல்லத் துணிந்தாள். ஞானநெறியில் அகலிடத்தார் ஆசாரம் என்பது, உலக மாந்தர் தன் முனைப்போடு கூடி வினைகளை ஈட்டியும் வினைப்பயனை நுகர்ந்தும் உழலுதல். நிட்டை கூடிய ஞானியர்க்குத் தன் முனைப்பும் இல்லை; வினைகளை ஈட்டுதலும் இல்லை; வினைப்பயனால் தாக்குறுதலும் இல்லை. ஆதலால் அவர் அகலிடத்தார் ஆசாரத்தை அகன்றவர் ஆவார்.

நங்கை தலைவன் ஒருவனையே நினைத்து தன்னை மறந்து நின்றாள். அவ்வாறே நிட்டை கூடியவரும் தம்மையும் உலகையும் மறந்து, இறைவன் ஒருவனையே அறிந்து நிற்பர்.

கன்னிப்பெண் என்ற பெயர் நிறை அழியாதிருக்கும் நிலையைக் குறிக்கும். இவள் தலைவனையே நினையும் நினைவினால் நிறையழிந்து நின்றாள் ஆதலால், “தன் நாமம் கெட்டாள்” எனப்பட்டாள். நிட்டை கூடியவரும் சீவத்தன்மை கெட்டு நிற்பர். ஆதலால் நாமம் கெடுதல் அவர்க்கும் பொருந்துவதேயாம்.

நங்கை தலைவன் தாளைத் தலைப்பட்டாள் என்பது, அவள் தனக்கென ஒன்று இன்றி அவன் வழிப்பட்டுவிட்டாள் என்பதனைக் குறிக்கும். ஞான நெறியில் தாளைத் தலைப்படுதல் என்பது நிட்டையில் நின்றார் எத்தும் இன்புறு நிலையை உணர்த்தும்.

இப்படியெல்லாம் ஒன்றுமை கண்டு மகிழும்படியாக உலகியலையும் அருளியலையும் இணைத்து நிட்டை நிலையை இனிது விளக்கியுள்ளார் நாவுக்கரசர்.

ஞானத்தின் நிறை நிலை:

ஞானத்தின் படிநிலைகளாகிய கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல்; நிட்டை என்ற நான்கினுள் நிட்டையே ஞானத்தின் நிறை நிலை ஆகும். அதுபற்றி, அதனை “ஞானத்தில் ஞானம்” என்பர். ஏனைக் கேட்டல் முதலிய மூன்றனையும் முறையே ஞானத்திற் சரியை, ஞானத்திற் கிரியை, ஞானத்தில் யோகம் என்பர்.

ஞானத்தின் நிறைநிலையாவது சிவத்தின் உண்மையியல்பைத் தலைப்படுதல். சிவத்தின் உண்மையியல்பாவது, இன்ப வடிவினதாயிருத்தல். கேட்டல், சிந்தித்தல் ஆகிய நிலைகளில் நிற்போர் இறைவனது பொதுவியல்பை அறிந்தவரேயன்றி உண்மையியல்பை அறிந்தவர் ஆகார். நிட்டை நிலையை எத்தினோரே அவனது உண்மையியல்பாகிய வரம்பிலா இன்பத்தைத் தலைப்பட்டு அதன் கண் அழுந்தி நிற்போர் ஆவர். ஞானத்தின் நிறைநிலையை அடைந்த அவரே ஞானியர் எனப்படுகின்றனர்.

(தொடரும்...)

நற்காரியங்கள் செய்வதில் அஞ்சவேண்டாம், அது ஆனந்தத்திற்கு மறுபெயர்.

சைவ மரபில் பெரியபுராணக் தாய்பியம் யெறும் முக்கியத்துவம்

– செல்வி தயாளினி குமாரசாமி அவர்கள் –

பெரியபுராணம் சைவத் திருமுறை களில் பன்னிரெண்டாவதாக வைத்தெண்ணப் படுகின்றது. திருத்தொண்டர்தொகையையும், திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியையும் மூல நூல்களாகக் கொண்டு பெரியபுராணம் எழுதப் பெற்றுள்ளது. இரண்டு காண்டங்களையும், பதின்மூன்று சுருக்கங்களையும் 4286 பாடல் களையும் பெரியபுராணம் கொண்டது. இது பக்திச் சவையைப் பாவிகமாகவும், அடியார் பெருமையைப் பாடுபொருளாகவும் கொண்டு விளங்குவதால் “பக்திக் காப்பியம்” எனப்படுகின்றது. இந்நால் அறுபத்து மூன்று நாயன் மார்களுடைய வரலாற்றையும், ஒன்பது தொகை அடியார்களது வரலாற்றையும் பதிவுசெய்துள்ளது. இறை நம்பிக்கையிலும், அன்பு நெறி யிலும், பண்பாட்டிலும், கொடையிலும், ஒழுக்க நெறியிலும் மேம்பட்ட மெய்யடியார்களது வாழ்வியல் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

பெரியபுராணம் எனும் பெருங்காப்பியம் இரண்டாம் குலோத்துங்கனின் அமைச்சராகவிருந்த சேக்கிழாரால் ஆக்கப்பட்டது. இதன்மூலம் மன்னனின் சிற்றினிப் வேட்கையைப் போக்கினார். சுந்தரரைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு இந்நால் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. சேக்கிழார் அன்புநெறி, சமரச நெறி, சிவனடியார்களின் சிறப்பு, சங்கம வழிபாடு, குரு வழிபாடு, திருநீற்றின் மகிழமை எனப் பல விடயங்களைப் பெரியபுராணம் மூலம் பதிவு செய்துள்ளார். பல்லவர் காலப் பகுதியில் தேவார திருவாசகங்களும், நாலாயிர தில்லிய பிரபந்தமுமே தோன்றியுள்ளன. இக்காலத்தையுடேத் சோழர் காலத்தில்

வைதிகம் செழிப்புற்றிருந்தது. காப்பியங்கள் புத்துயிரும், புத்தெழுச்சியும் பெற்று வளர்ந்தன. இக்காலத்தில் எழுந்த காப்பியங்கள் பெரும்பான்மையும் சமண சமயக்காப்பிய மொழி பெயர்ப்பாக அமைந்தன. சோழப் பேரரசு இரண்டாம் குலோத்துங்கன் காலம் வீழ்ச்சி பெறத் தொடங்கியது. இதனால், குறிக்கோள் இன்றி மன்னனும் மக்களும் வாழ்ந்தால் பயனில்லை என்பதை வெளியிட முயன்றுதே பெரியபுராணமாகும்.

சைவசமய மரபில் பெரியபுராணக் காப்பியம் பலாவிதமான கருத்தியல்களை வலியுறுத்துகின்றன. இல்லறத்தில் ஈடுபட்டும் இறைவனை அடைய முடியும் என்று கூறுகின்றது. இல்லறத்தில் சகல தர்மங்களையும் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தால் ஒருவன் இறைவனை அடைய முடியும் என்பதைக் கூறுகின்றது. சுந்தரர், இளையானகுடிமாற நாயனார், காரைக்கால் அம்மையார், குங்குலியக்கலயர், திருநீலகண்டர் போன்ற பலர் இல்லறத்தில் இருந்து இறைவனை அடைந்தமையைப் பெரியபுராணம் கூறுகின்றது. பெண் அடியார்களுக்கு முதன்மை கொடுத்திருப்பதில் பெரியபுராணம் முக்கியம் பெற்றுள்ளது. காரைக்கால் அம்மையார் இல்லறத்திலிருந்து போயாக வடிவெடுத்தார் என்றும், மங்கையறகரசி கண் பாண்டியனின் மனைவியாக இருந்து தொண்டு செய்தார் என்றும் இசைஞானியார் சுந்தரரது தாயாகவிருந்து பணி செய்தார் என்றும் பெரியபுராணம் வலியுறுத்துகின்றது.

சிவனடியார்களது பெருமையினைப் பறைசாற்றும் நூல். மற்றைய நூல்கள்

கடவுளையும் அரசனையும் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு விளங்கும். ஆனால், பெரியபூராணம் அறுபத்துமுன்று நாயன்மார் களையும், ஒன்பது தொகையாடியார்களையும் பாட்டுடைத் தலைவர்களாக்கி பக்திப் பொருண்மையை மையமாகக் கொண்டுள்ளது. இதை, “தில்லை வாழ் அந்தனர் தம் அடியார்க்கும் அடியேன்...” எனும் பாடல் விளக்கி உள்ளது. இறைவன் தன் அடியார்மீது கொண்ட கருணைத் திறத்தால் பல வேடங்களில் வந்து அடியார்களை ஆட்கொண்ட மையை இந்நால் விதந்துரைக்கின்றது. மேலும் தொண்டு செய்தலைப் பெரியபூராணம் குறிப்பிட்டுள்ளது. குங்கிலியக்கலை நாயனார் குங்கிலியத் தொண்டு செய்தமை, அப்பர் சரியைத் தொண்டு செய்தமை, அப்பூதியடிகள் தண்ணீர்ப்பந்தல், அன்னதான மடம் அமைத்துத் தொண்டு செய்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. திருவழகு செய்து தாம் உண்ணவில்லை,

“நூறு இதுற்கு திருமுடியார் அடியாரை நான் தொறும் முறையையிலில் திருவழகு முன் ஊட்டிப் பின்...”

எனும் பாடல்மூலம் சேக்கிழார் கூறுகின்றார். வேற்று மதத்தை மதித்த தன்மையை சாக்கிய நாயனார் வரலாறு கூறுகின்றது. சாக்கிய நாயனார் இறைவனைக் கல் ஏறிந்து வழிபட்டமையைப் பெரியபூராணம் கூறுகின்றது. முதலில் வெறுப்பில் ஏறிந்தார். பின்னர் அதுவே அன்பாக மாறிவிட்டது.

பெரியபூராணத்தில் இறைவன்மீது அடியார்கள் கொண்ட பக்தி வெளிப்படுத்தப் படுகின்றது. கண்ணப்பநாயனார் இறைவனது கண்களிலிருந்து உதிர்ம் சொட்ட தன் இருகண்களையும் கொடுக்க முனைந்தமை குறிப் பிடத்தக்கது. இதேபோன்று குங்கிலியக்கலையர் தன் மனைவியினுடைய தாலியை விற்று இறைவனுக்கு குங்குலியம் வேண்டியமை, சண்டேஸ்வரர் தன் சிவபூசைக்கு குறுக்கீடு

செய்த தந்தையின் காலை வெட்டியமை மூலம் இறைபக்தியின் மேன்மையைக் காண முடியும். சாதி, சமரசக் கருத்தினைப் பெரியபூராணம் தகர்த்தெறிகின்றது. அந்தனர், வேளாளர், வேடர், புலையர் எனும் பல வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் பற்றிப் பெரியபூராணம் கூறுகின்றது. திருநீலகண்டர், நந்தனார், கண்ணப்பர் ஆகியோரைச் சேக்கிழார் ஜயர் என்று அழைத்துள்ளார். திருநீலகண்டர், பாணர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர். கண்ணப்பர் வேடர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர். நந்தனார் புலையர்குலம். இவர்களை ஜயர் என்று கூறி சாதி சமரசக் கொள்கையைப் பதிவு செய்துள்ளார். இறைவனை அடைவதற்கு பக்தி மார்க்கமே உயர்ந்தது எனக் கூறப்படுகின்றது.

பெரியபூராணம் திருநீற்றின் மகிமையையும் வலியுறுத்துகின்றது. மெய்ப்பொருள் நாயனார் அரசனாகவிருந்தபோது பகையரசன் திருநீறு அணிந்து வந்தான். அவரைக் கொலை செய்தான். திருநீற்றிற்குக் கொடுத்த முக்கியத்தால் கொலையாளிக்கு தண்டனை கொடுக்கப்படவில்லை. மேலும், சிவன்தியார்கள் திருநீற்றுப் பூச்சுடன் இறைவனை நினைந்து வழிபட்டமையைப் பெரியபூராணம் குறிப்பிடுகின்றது. பெரியபூராண அழும்பத்தில் மனுநீதிச்சோழனின் கதை வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. எந்தப் பெரியவனாக இருந்தாலும் தருமத்திற்குக் கட்டுப்பட வேண்டும். குற்றம் செய்தவன் தண்டனைக்கு உரியவன் என்ற கருத்தியல் இக்கதையூடாகப் பதிவு செய்யப் பட்டுள்ளது. இவ்வாறாக, சைவ சமய மரபில் பெரியபூராணம் சிறப்புப் பெறுவது குறிப் பிடத்தக்கது. திருக்கூட்டச் சிறப்பினைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டு இந்நால் எழுதப் பட்டுள்ளது. பெரியபூராணம் சைவர்களுடைய வரலாற்றுத் தளத்தைப் பதிவு செய்ததுடன் காப்பிய மரபிற்குப்பட்டதாகக் காணப்படுகிறது.

பதவீக்கிதையின் உலக்கு தழுவிய பிரந்து நோக்கு

(தொடர்ச்சி...)

— சுவாமி கீருஷணானந்தா —

தமிழில்: திரு பூ. சோதிநாதன் அவர்கள் —

அத்தியாயம் - 07

சரியாகப் புரிந்துகொள்ளும் தன்மை

12. அறியாமை.

வயலிலே விதையை விதைக்கும் ஒரு விவசாயியை இங்கு உதாரணத்துக்காக எடுத்துக் கொள்வோம். அவன் தனது வயலில் செய்யும் வேலையைக் கவனமாக அவதானித்துப் பார்ப்போம். அவன் தனது கடமைகளை மிகக் கவனமாகச் செய்கின்றான். ஆனால் அவனது செயலுக்கான பலன் அவனது கைகளிலேயே முற்றும் தங்கியிருப்பதில்லை. அவனது செயலின் பலனை நிர்ணயிக்கின்ற வேறும் அநேக காரணிகள் இருக்கின்றன. அவை எல்லாவற்றின் விளைவாகத்தான் அவனுக்குப் பலன் கிடைக்கிறது. சரியான சுவாத் தியம், சரியான குரிய ஒளி, சரியான மழை முதலான பல காரணங்கள் அவனது பலனை நிர்ணயிக்கின்றன. இதிலிருந்து மனிதனது செயலின் பலனைப் பல காரணிகள் நிர்ணயிக்கின்றன என்பதை நாம் உனித்து அறிந்துகொள்ளலாம். எனவே ஒரு செயலை ஒருவன் செய்யும்போது அதற்கான ஒரு குறித்த பலன் கிடைக்கும் என எதிர்பார்ப்பது அறியாமையே ஆகும்.

13. செய்யவன் மட்டும் பலனைத் தீர்மானிப்பதில்லை.

நாம் எதிர்பார்த்த பலன் கிட்டவில்லை என்று நாம் பல சமயங்களில் விசனப் படுகின்றோம். அவ்வாறு விசனப்படும்போதெல்லாம் செயலின் பலனை நிர்ணயிக்கின்ற பல காரணிகள் உள்ளன என்பதை நாம் மறந்துவிடுகின்றோம். ஒரு செயலின் பலனை நிர்ணயிக்கின்ற பலகாரணிகளுள் ஒன்றே அச்செயலைச் செய்யவன் ஆகும். அதனை விடுத்து ஒருவன் தான் செய்யும் செயலின் பலனுக்குத் தான்மட்டுமே முழுக்காரணமும் என்று எண்ணுவது அறியாமை அல்லது சாங்கியமின்மை ஆகும். இதனாலேதான் கீதையின் போதனை முழுவதிலும் செயலின் பலனை எதிர்பார்ப்பது பொருத்தமில்லை எனத் திரும்பத் திரும்பக் கூறப்பெற்றுள்ளது. மிகச் சிறிய செயல்களின் பலனுக்குக் கூடப் பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் எவை எவை எல்லாம் இருக்கின்றனவோ அவை யாவுமே தமது பங்களிப்பைச் செலுத்துகின்றன. எனவே செயலைச் செய்யவன் மட்டும் அச்செயலின் பலனை நிர்ணயிப்பவன் அல்லன். ஒரு செயலின் பலனுக்குத் தீர்ப்பு வழங்குகின்ற நீதிபதிகளின் குழுவில் செயல் புரிவன் ஒரு நீதிபதி மட்டுமே ஆவான். ஆச்சரியமான இந்த அறிவு மனதுக்கு அமைதியையும், ஆறுதலையும் அளிக்கவல்லது. ஆதலினால் ஒரு செயலின் வெற்றியிலும் தோல்வியிலும் இக்கருத்தே அடிப்படையாக அமைகின்றது என்பதை நாம் உணர வேண்டும்.

நட்பு ஆண்டவன் அளித்த பரிசு, மனிதன் பெற்றுள்ள வரங்களில் தலைசிறந்தது.

14. வெற்றி தோல்வி.

வெற்றி, தோல்வி என்ற வார்த்தைகளை ஒரு செயலின் தன்மையை மதிப்பிடும் ஒருவகை அளவு கருவியாகவே நாம் உபயோகித்து வருகின்றோம். ஒரு செயலின் சரியான தன்மையை அளவிடும் கருவியாக வெற்றி, தோல்வி கருதப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. எனவே அந்த அளவு கருவியைக் கொண்டு தீர்மானம் வழங்குவதற்கு நாம் எவ்வகையிலும் அருகதை உடையோம் அல்லோம். வெற்றி தோல்வி என்பன எமது நிலைப் பாட்டில் இருந்து கூறப்படும் மதிப்பீடுகளே அன்றி பிரபஞ்சத்தின் ஓட்டுமொத்தமான நோக்கத்தில் இருந்து கூறப்படும் ஒரு நிலைப்பாடு அன்று. நாம் பயன்படுத்தக்கூடிய எல்லா உபாயங்களையும் பயன்படுத்தியபோதும் ஒரு செயல் தோல்வியையே தந்தாலும் அதனால் நாம் துக்கப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அப்போதும் நாம் எமது கடமையை மிக நன்றாகச் செய்துள்ளோம் என்ற மனநிலையில் திருப்தி அடையவேண்டும். வெற்றி எமது ஏதிர்பார்க்கைகளுக்கும் எமது இன்பங்களுக்கும் பொருத்தமானதாக இருப்பதனால் அவ்வெற்றி யால் நாம் மன எழுச்சி கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இல்லை. சுகம்- துக்கம், இன்பம்- துன்பம் என்பவை ஒரு செயலை நிறைவேற்றுவதை மதிப்பிடும் கருவிகளாகக் கொள்ளப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

15. சுயநலமின்மை.

செயல் செய்பவன் சுயநலம் இன்றித் தனது செயலைச் செய்கிறானா இல்லையா என்பதே கவனிக்கப்படவேண்டிய விடயமாகும். எல்லாச் செயல்களும் இறுதியில் பிரபஞ்சச் செயல்களே ஆகும். ஒரு செயலுக்கு நானே காரணகர்த்தா என்றும் அதன் பலனுக்கு நான் மட்டுமே உரிமையாளன் என்றும் எண்ணும் சுயநலத்தினால் தவறான புரிந்துணர்வு எழுகின்றது. இதனாலேயே நாம் புரியும் செயல்களை எமது செயல்கள் என்கின்றோம். இந்தத் தவறைத் திருத்துவதற்காகவே கீதை கடமை செய்பவன் சமத்துவ மனப்பான்மை அல்லது சாங்கிய புத்தி உள்ளவனாக இருக்கவேண்டும் என்கிறது. அதாவது “சமத்வம் யோக உச்சயதே” என்று கீதை கூறுகிறது. அந்தச் சமத்துவ மனப்பான்மையோடு ஒருவன் தனது கடமையைச் செய்தால் அச்செயல் விரைவாக முன்னேறும். அவ்வாறு முன்னேறச் சுயநலமின்மை என்ற அந்த அம்சம் செயல் செய்பவனைச் செயலில் திறமை உள்ளவன் ஆக்குகின்றது. எவ்வளவுக்கு ஒருவன் சுயநலமின்றி இருப்பானோ அவ்வளவுக்கு அவன் தனது செயலைத் தகுந்த முறையில் நிறைவேற்றக்கூடிய ஆற்றல் உள்ளவன் ஆவான்.

16. செயலில் திறமையே யோகம்.

கீதையோகம் என்பது செயலில் திறமை எய்துவது என வரைவிலக்கணம் தருகிறது. அதாவது கீதை “யோக; கர்மச கொசலம்” என்கிறது. செயலை நிறைவேற்றும் சமத்துவ மனப்பான்மையில் இருந்து அச்செயலில் திறமைபெறுவது யோகம் ஆகும். எனவே கீதை இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் யோகம் என்ற வார்த்தைக்குப் புதிய ஓர் அர்த்தம் தருகிறது. வழமையாக யோகம் என்ற வார்த்தையில் இருந்து மனிதர் அவ்வாறான கருத்தைக் கொள்வதில்லை. ஒருவன் தன்னைத் தனிமை ஆக்கிக்கொண்டு துறவியாக வாழ்வதோ, நீ சிறந்தவனாய்த் திகழ விரும்பினால் தன்னாடக்கழும் பணியும் கொண்டவனாய் இரு-

பிராணாயாமப் பயிற்சிகளைச் செய்வதோ, பலவிதமான ஆசனங்களைப் போடுவதோ மட்டும் யோகம் இல்லை. எனவே எதைச் செய்தாலும் அதைச் சுயநலமின்றிச் செய்வது யோகம் ஆகும். முன்னர் கூறப்பட்ட துறவு, முச்சுப்பயிற்சி, ஆசனம் முதலானவற்றையும் யோகங்கள் என்று பின்னர் கீதையே கூறப்போகின்றது. ஆனால் அவற்றுள் எதனையும் பிரதான யோகம் என்று கீதை அழுத்திக் கூறவில்லை. ஆனால் கீதை முழுவதிலுமே அழுத்திக் கூறப்படும் விடயம் எல்லாவற்றையும் தன்னுள் அடக்கிய யோகமான சமத்துவ புத்தியாகும். சமத்துவ புத்தி என்ற யோகம் ஒருவனது வாழ்க்கை முழுவதையுமே யோகம் என்றே கருதுகின்றது. அவ்வகையில் இந்த உலகத்தில் நாம் வாழுவேண்டிய வழியே யோகம் ஆகும். அந்த வழியில் நாம் வாழுவதற்குப் பல முன்னேற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டி உள்ளது. அம் முன்னேற்பாடுகளே வாழ்க்கையில் நாம் செய்யும் கடமையை நிறைவேற்றத் தேவையான அத்தியாவசியமான நிலைமைகள் ஆகும்.

17. கடமையும் உரிமையும்.

கடமைகளைத் தொடர்ந்து உரிமைகள் தாமாகவே வருவதை நாம் முன்பே குறிப்பிட்டு இருந்தோம். கடமைகளைச் சரியாகச் செய்து முடிப்பதன் விளைவாக அக்கடமைகளைச் செய்வனுக்குப் பலன் வரும் என்பது உண்மை. அந்தப் பலனுக்கும் அவன் உரிமை உடையவன் ஆகிறான். எனவே உரிமைகளைத் தரச்சொல்லிக்கேட்டபது ஒரு தேவையற்ற வினாவாகும். தானாகவே கிடைப்பதை ஏன் தா என்று கேட்கவேண்டும்? நாம் எமது கடமையைச் சரியாகச் செய்யாமையினாலேயே எமக்கு உரிமை கிடைக்குமா இல்லையா என்று சந்தேகப்படுகிறோம். அந்தச் சந்தேகத்தின் விளைவாகவே நாம் உரிமையைக் கேட்க முற்படுகின்றோம். நாம் சரியான முறையில் எமது கடமையைச் செய்யாமைக்குக் காரணம் செய்யும் வேளையில் எமது சுயநலம் அங்கு நுழைந்து விடுவதனாலேயே ஆகும். அப்படிச் செய்வதனால் நாம் கடமையைச் சரியாகச் செய்தவர்கள் என்ற நிலையில் இருந்து விலகி விடுகின்றோம். கடமை என்ற வடிவிலுள்ள செயலை நிறைவேற்றுவதன் பெறுமதி சுயநல மின்மையின் அளவிலேதான் இருக்கிறது. இதனால் செயலுக்கான அடிப்படையின் வேர் சுயநலமின்மையிலேயே ஊன்றி நிற்கின்றது புலனாகும்.

18. சுயநலமின்மையும் அதன் அளவும்.

செயலை நிறைவேற்றுபவனின் ஆனமா எவ்வளவு விரிவானதாக இருக்கின்றதோ அவ்வளவுக்கு அச்செயலுக்குப் பின்னாலுள்ள சுயநலமின்மையும் பெரிதாக இருக்கும். ஒருவனின் சுயநலம் என்பது அவன் விடயங்களைப் பார்த்துச் செயலில் தன்னை ஈடுபடுத்தும்போது தன்னை மட்டுப்படுத்திக்கொள்ளும் மன்பான்மையிலேயே தங்கி உள்ளது. சுய நலத்திலும் சரி, சுயநலமின்மையிலும் சரி அவற்றில் பலவேறு அளவுகள் உள்ளன. சுயநலமின்மையின் உயர்ந்த அளவோடு குறைந்த அளவை ஒப்பிடும்போது அங்கு அக்குறைந்த அளவு சுயநலம் ஆகும். எனவே சுயநலமின்மையில் படிப்படியாக முன்னேறும்போது நாம் சுயநலமின்மையின் அளவிலும் முன்னேறுகின்றோம்.

மற்றவர்களின் தூதிவிட்டங்களிலிருந்து எச்சரிக்கையை கற்றுக் கொள்வது நல்லது.

19. பிரபஞ்சச் செயல்.

ஒரு செயலை நிரணயிக்கின்ற சுயநலமின்மையின் அளவு அந்தச் செயலில் இருந்து வரும் பலனின் தன்மையையும் நிரணயிக்கின்றது. ஒரு செயலை நிறைவேற்றும்போது முற்றும் சுயநலமின்றி இருப்பவன் தனக்கென எந்த ஆளுமையும் இல்லாதவனாகத் தன்னிடப் போது ஆளுமையை முற்றாக அழித்தவன் ஆவான். அந்நிலையில் அவன் செய்யும் செயலும் அவனது செயல் அன்று. அங்கே செய்தவன் என்ற ஒருவன் இல்லை. ஒருவன் தன் உணர்வான “நான்” என்பதை முற்றாக அழித்துக்கொண்ட பின் அங்கே நடைபெறும் செயலை யார் செய்கிறார் என்ற வினாவும், எது அச்செயலைச் செய்விக்கின்றது என்ற வினாவும் எழுகின்றது. நாம் அதனையும் செயல் என்றே அழைத்தாலும் அது ஒருவனது செயல்லாமல் பிரபஞ்சச் செயலாகிறது. எனவே செயலும், செய்வவனின் வாழ்வு அல்லது இருப்பும் இணைகின்ற ஒரு கட்டத்தில் இருப்பே செயலாக ஆகின்றது. ஆனால் இந்த நிலையை அடைவது எம்மைப் பொறுத்தவரையில் மிகத் தூரத்திலேயே உள்ளது. இறுதி நிலை ஆன்மா பூரணத்துவத்தை அடைந்து விடுதலை அடையும்போது தான் அது கிடைக்கின்றது. விடுதலை என்பது எல்லாவிதக் குறுகிய மனப்பான்மைகளில் இருந்தும் விடுபடுவதைக் குறிக்கும்.

20. பிரபஞ்சச் செயலும் ஆன்மாவும்.

விடுதலைபெற்ற ஆன்மா என்னும்போது அந்த நிலை தனிமனிதனது ஆன்மாவே எல்லாவற்றினதும் ஆன்மாவாக வியாபித்து நிற்பதைக் குறிக்கும். ஒருவனது ஆன்மாவே எல்லாவற்றினதும் ஆன்மாவாக வியாபித்து நிற்பதை “யேன சர்வம் இதம் ததம்” எனப்படும். எனவே செயலை நிறைவேற்றுபவரை ஆன்மா எனக் கொள்ளும்போது அந்த ஆன்மாவே எல்லாவற்றினதும் ஆன்மாவாக வியாபித்து விடும்” எனவே உடலோடும் மனத்தோடும் உள்ள நீ அல்லது நான் செயலைச் செய்வதற்கான சிறப்புரிமை உடையவன் அன்று. எல்லோருமே அந்தச் செயலைத்தான் செய்கின்றோம். கீதையின் இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் விபரிக்கப்படும் சாங்கியம், யோகம் என்ற இரண்டினதும் சாரமே இதுதான். அத்தோடு முதலாவது அத்தியாயத்தில் அர்ச்சனன் எழுப்பிய மிகச் சிக்கலான வினாவுக்குரிய சுருக்கமான விடையும் இதேதான்.

(தொடரும்....)

கலாநிதிப்பட்டம்

அண்டத்தில் விளங்கும் அகண்டு
ஒடுங்கும் அற்புத ஓளியாய்!
தூண்டா மணி விளக்கில் துலங்கும்
ஞானச்குடாய் அநுள் புரிய!
தொண்டைமானாறு ஆச்சிரம
கைவ கலைபண்பாட்டுப் பேரவை!
கொண்ட பெரும் புகழிதே கலாநிதிப்
பட்டம் வெற்ற மோகனதாஸ் சவாமி!

-இராம ஜெயபாலன் -

உயர்வாகக் கருதினால் மட்டுமே உயர்ந்திட முடியும்.

துயிழுர்கங்களைய மதும்

செவ சமயமா ? இந்து சமயமா ?

1983இல் இலங்கையிலிருந்து புலம் பெயர்ந்து கண்டாவில் வசித்துவரும் டாக்டர் வி. அடியார் விடுலான்தா அவர்கள், உலக சைவ திருச்சபையின் தலைவராக இருந்து வருகிறார்.

இவர் உலகம் முழுவதும் பயணித்து, சைவ சமய வளர்ச்சிக்காக தன்னாலான முயற்சிகளை மேற்கொண்டுவரும் அதே வேளை, இன்று எழுந்து நிற்கும் தமிழர் கஞ்சைய மதம் “சைவ சமயமா, இந்து சமயமா” என்ற சர்ச்சைக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் வகையில் அது தொடர்பான விழிப் பூட்டல்களில் தன்னை முழுமையாக ஈடு படுத்தி வருகிறார்.

இந்திலையில், அண்மையில் இலங்கைக்கு வந்திருந்த டாக்டர் வி. அடியார் விடுலான்தா அவர்களை “தினக்குரல்” பத் திரிகை சார்பாக உரையாடிய விடயங்கள் “கேள்வி - பதிலாக” இங்கு மீள் பிரசர மாகிறது.

இலங்கைக்கான வருகையின் நோக்கம் என்ன?

1983ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் இருந்து புலம்பெயர்ந்து கண்டாவில் வசித்து வருகின்றேன். அங்கு 1994ஆம் ஆண்டில் இருந்து சைவத் தொண்டு ஆந்தி வருகின்

தேன். அதற்கமைய 2001ஆம் ஆண்டு கண்டா பெரிய சிவன் ஆலயத்தை அமைக்கின்ற வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்தது. அதற்கு முன் னர் கண்டாவில் வசிக்கும் முதியவர்களை பாரத திருத்தலங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று வந்ததுடன் சுமார் ஆயிரம் வரையிலான பிள்ளைகளுக்குச் சைவ சமய பாடத்தை கற்றுக்கொடுத்திருக்கின்றேன்.

அதன் பின்னர் 2005ஆம் ஆண்டு உலக சைவ திருச்சபை என்ற அமைப்பை நிறுவியதுடன், அதனுடைய கிளை நிறுவனத்தை இலங்கையிலும் நிறுவி அதனை நடாத்திக் கொண்டிருக்கிறேன்.

இந்திலையில், எதிர்வரும் மே மாதம் உலக சைவ திருச்சபை கண்டாவில் உலக சைவ தமிழ் பண்பாட்டு மகாநாட்டை நடத்த இருக்கிறது. அந்த மகாநாட்டில் கலந்து கொள்ளும் பிரமுகர்களை நேரடியாகச் சென்று அழைப்பவிடுக்கும் நோக்கில்த்தான் என்னுடைய இந்தப் பயணம் அமைந்திருக்கிறது.

இந்த மகாநாட்டில் இலங்கை, தமிழ்நாடு, சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற நாடுகளிலுள்ள பேராசிரியர்கள், அறிஞர்கள், ஆகி யோருக்கு அழைப்பை விடுத்து வருகின்றோம். சென்னையிலுள்ள வி.ஜி. சந்தோசம் என்று அழைக்கப்படும் தொழிலதிபருக்கும் அழைப்பு விடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன்,

மேன்மையான எண்ணங்களுடன் இருப்போர் எப்போதும் தனித்திரார்.

இலங்கையில் தமிழ்களுடைய மதம் சைவ சமயமா? இந்து சமயமா? என்ற சர்ச்சை நிலவிக்கொண்டிருக்கிறது. என்னுடைய இந்த விஜயத்தில் இந்த சர்ச்சை தொடர்பாகவும் சில விழிப்புணர்வு நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடிந்தது.

அந்த வகையில் இலங்கையில் ஒளி பரப்பாகவிரும் டான் தொலைக்காட்சி மூலமாக உலக சைவ திருச்சபை கருத்து வெளிப்பாட்டு நிகழ்ச்சியோன்றை நாவலர் கலாசார மண்டபத்தில் நடத்தியிருந்தது. அதாவது தமிழ்களுடைய சமயம் சைவமா? இந்துவா? என்ற தலைப்பில் அந்தக் கருத்து வெளிப்பாட்டு நிகழ்ச்சியை நடத்தியிருந்தோம். இந்திகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்ட அனைவரும் சைவ சமயம்தான் தமிழ்களுடைய சமயம் என்பதை வலியுறுத்தி தங்களுடைய கருத்துக்களை வெளியிட்டிருந்த அதேவேளை, இந்து சமயம் தான் சரி என்று சொல்வதற்கு யாரும் முன்வரவில்லை.

அதனைத் தொடர்ந்து, மஹரகமவில் அமைந்துள்ள தேசிய கல்வி நிறுவனத்தின் ஒன்பது மாவட்டங்களையும் சேர்ந்த தேசிய கல்வி நிறுவன விரிவுரையாளர்கள் அழைக்கப்பட்டு இராஜாங்க கல்வி அமைச்சர் இராதா கிருஷ்ணன் தலைமையில் ஒரு நிகழ்வை நடத்தியிருந்தோம். இந்திகழ்வுக்கு நூறு பேர் வரையில் கலந்துகொண்டிருந்தனர். அதாவது இதுவரை காலமும் சைவ நெறி பாடத் திட்டத்தில் இருந்து வந்த “சைவம்” என்ற சொல்லை “இந்து” என மாற்றுவதற்கான வேலைகள் நடைபெற்று வந்த நிலையில், அதனைத் தெளிவுபடுத்தும் முகமாக இந்த நிகழ்வு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது.

அதற்கிணக்க இங்கு சரியான தெளிவு படுத்தல்களுடனான கலந்துரையாடல்கள் இடம்பெற்றதுடன், இந்திகழ்வில் கலந்துகொண்ட பெரும்பான்மையானவர்கள் சைவ

சமயம் என்பதுதான் சரி எனவும் எனவே பாடத்திட்டத்தில் இந்து என்ற பிழையான சொல் சேர்க்கப்படாது என ஏகமனதாக தீர்மானிக்கப்பட்டது.

அப்படியென்றால் இந்த “இந்து” என்ற சொல் எப்படி வந்தது?

இந்து என்பது சமயம் அல்ல. இந்து என்ற சொல் அந்நியர்களால் கொண்டுவரப் பட்டது. இதனைத் தெளி வாக விளக்கும் வகையில் “உண்மை” என்ற கைநூலை வெளியிட்டிருக்கிறோம். அந்த நூலில் நாங்கள் தெளி வாக விளக்கியிருக்கிறோம்.

1204ஆம் ஆண்டு வட பாரதத்தை (வட இந்தியாவை) மொகலாயராகிய இஸ்லாமியர்கள் கைப்பற்றி அந்த மக்களை இஸ்லாமியராக மதமாற்றும் செய்தார்கள். மதம் மாறாதவர்களுக்கு இந்து என்ற பட்டத் தைச் சூட்டி அழைத்து வரலானார்கள். அதன் பின்னர் 1858ஆம் ஆண்டு முதல் 1947 வரை பிரித்தானிய அரசு பாரதத்தை ஆட்சி செய்தது. இந்திலையில் 1858 முதல் பாரதத்துக்கு இந்தியா என்ற பெயரைச் சூட்டியதுடன், இந்தியாவின் சமயம் ஹிந்து சமயம் எனப் பெயர் சூட்டினார்கள். எனவே ஹிந்து சமயம் என்பது வெறும் பெயரே தவிர, சமயம் இல்லை. ஆங்கிலேயரால் உருவாக்கப்பட்ட சொல் எப்படி சமயம் ஆகலாம்?

அதேபோல் பாரதத்தில் 1858 ஆங்கி லேயரால் இந்து சமயத்தை ஆரம்பித்து அமூலாக்கிய ஆங்கிலேயரே இலங்கையையும் (அப்பொழுது சிலோன்) ஆட்சி செய்தார்கள். ஆனால் சிலோனில் சமயம் இந்து என்று அவர்கள் சட்டம் இயற்றவில்லை.

உணர்ச்சியும், ஆர்வமும் உன் துடிப்பும் உணர்வும் ஆகட்டும்.

இங்கு சைவசமயம் தான் வழக்கிலிருந்தது. 1888 ஆம் ஆண்டு சைவ நலன்புரிச் சங்கம் “இந்து சாதனம்” என்ற பத்திரிகையை வெளி யிட்ட கையோடுதான் இலங்கையில் இந்து என்ற சொல் வழக்கத்தில் வர ஆரம்பித்தது. அதன் தொடர்ச்சியாக 1890ஆம் ஆண்டு பல சைவ பாடசாலைகளுக்கு இந்துக் கல்லூரி, இந்துப் பாடசாலை என்று பெயர் வைக்க ஆரம்பித்தார்கள். ஆனாலும் இன்றுவரை சைவ சமய பாடமே போதிக்கப்படுகிறது.

இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்தபின்பு கல்வித் திட்டத்தில் 11ஆம் வகுப்புக்கு மேல் ஹிந்து நாகரீகம் எனும் பாடத்தை அறிமுகம் செய்து 1970களின் பின்பு இந்து கலாசார அமைச்ச, இந்து கலாசரர் திணைக்களம் என ஆரம்பித்தார்கள்.

ஆனால் உண்மையை எப்படித்தான் மூடி மறைத்தாலும் அது ஒருநாள் தானாக வெடித்துவரும். அதுதான் தற்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. உண்மையை மறைத்து போய் யான சொல் ஒன்றுக்கு மதிப்புக் கொடுப்பது என்பது ஒரு அறியாமை. எனவே ஆண்டாண்டு காலமாக தமிழர்களுடைய சமயமாக இருந்து வருவது சைவசமயம் என்பதில் மாற்றுக்கருத்து இருக்கமுடியாது. சைவ சமயமும் சிவவழிபாடும் தான் தமிழர்களுடைய சமயம். ஆண்டாண்டு காலமாக இருந்து வரும் சைவ சமயத்துக்குள் வேறு சமயங்கள் நுழைந்து அநு அழிந்துபோகும் நிலை இன்று உருவாகி வருகிறது. எனவே தமிழர்களுடைய சமயம் சைவ சமயம் தான் என்பதில் தமிழர்கள் உறுதியாக இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய அன்பான வேண்டுகோள்.

இந்தச் சர்ச்சைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைப் பதற்கு நீங்கள் எவ்வாறான முயற்சிகளை எடுத்து வருகின்றீர்கள்?

“உண்மை” என்ற பெயரில் ஒரு கைநூலை வெளியிட்டு அந்த நூலை ஒவ்வொரு கைநூலை வெளியிட்டு வருகின்றோம்.

வொரு தமிழ்லிடமும் கொண்டு சேர்த்துமான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றோம்.

அத்துடன் சைவ சமய பாடத்திட்டத் தில் “இந்து” என்று மாற்றம் ஏற்படவிருந்த நிலையில், இராஜாங்க கல்வி அமைச்சருக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் தெளிவுபடுத்தல் களை ஏற்படுத்தி, அந்த மாற்றத்தை நிறுத்தி இருக்கின்றோம். தொடர்ந்து அரசாங்கத்துடனும் இது சம்பந்தமான பேசுக்களில் ஈடுபட விருக்கின்றோம்.

உலக சைவ தமிழ் பண்பாட்டு மகா நாட்டின் பின்னணி என்ன? அதன் முக்கியத்துவம் பற்றி கூறுவங்களேன்?

ஒரு இன்துக்கு சமயம் தான் பண்பாட்டைக் கொடுக்கும். மனிதனொருவனுக்கோ, குடும்பம் ஒன்றுக்கோ, இனமொன்றுக்கோ, நாட்டுக்கோ சமயம் தான் பண்பாட்டை கொடுக்கின்றதே தவிர, வேறு எதுவுமில்லை.

வள்ளுவர் கூட அறத்துப்பாலின் முதல் அதிகாரத்தில் கடவுள் வாழ்த்தைத் தான் வலியுறுத்தியிருக்கிறார். அதுமட்டுமல்ல, ஆதிபகவன் என்று அதில் அவர் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார். அந்த ஆதிபகவன் யார் என்று பார்த்தால் அவர் சிவபெருமான்.

திருக்குறளின் முதல் 10 குறள்களையும் சரியாகப் புரிந்து கொண்டவர்கள் இறைவனுடைய அருள் இல்லாமல் வாழ்க்கையில் முன்னேற முடியாது என்ற உண்மையை புரிந்துகொள்ளவர்கள்.

எனவே எங்களுடைய இந்த மகா நாடு வள்ளுவருடைய சிலை திறப்புடன் ஆரம்பமாகவிருக்கிறது. இறைவனுடைய அருள் இல்லாமல் எதனையும் நாங்கள் பெற முடியாது. சைவ சமயம் பற்றி தமிழ் மக்கள் முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதே இந்த மகாநாட்டின் முக்கிய சூதிக்கோள். உடனடியாக ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியாவிட்டாலும் கொஞ்சம்

சுத்தியம் உள்ள இடத்தில் தான் மெய்யறிவு இருக்கும்.

கொஞ்சமாக மக்களுடைய மனங்களில் ஏற்ற சரி என்பது விதைக்கப்பட வேண்டும்.

இன்று இலங்கை முழுவதும் மத மாற்றங்கள் நடைபெறுவதை நாங்கள் அறி வோம். இந்த மதமாற்றம் தமிழ் இனத்தை குழப்பிக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு இனத்துக்கு ஒரு சமயத்தான் இருக்கவேண்டும். அதற்காக நாங்கள் ஏனைய மதங்களை குறை கூறவில்லை. சிங்கள மக்களுக்கு பொத்த சமயம், ஐரோப்பியர்களுக்கு கிறிஸ்தவ சமயம், அரேபியர்களுக்கு இஸ்லாம் சமயம், அதேபோல் தமிழர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட சமயம் சைவசமயம்.

என்றைக்கு சைவரமயம் மேலெழும்பு கின்றதோ, என்றைக்கு தமிழர்கள் மதத்தியில் சிவவழிபாடு மேலெழும்புகின்றதோ அன்று தான் தமிழர்களுக்கு விடிவு. அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் எங்களுடைய பணிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. அதன் ஒரு கட்டம்தான் இந்த மகாநாடு.

மதமாற்றம் பற்றி கூறினீர்கள். இன்று மத மாற்றத்துக்கு உள்ளாகுபவர்களில் அதிகமானோர் சைவ சமயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்ற கருத்து நிலவுகிறது. இதனை நீங்கள் எவ்வாறு பார்க்கிறீர்கள்?

உண்மைதான். சைவ சமய மக்களுக்கு இன்று போதனைகளும் இல்லை. சிவவழிபாடும் போதாது.

தமிழர்கள் வாழும் இடங்களில் சிறு தெய்வங்களின் ஆலயங்கள்தான் அதிகமாகக் காட்சி தருகின்றனவே தவிர, ஆதிபகவானாகிய சிவனுடைய வழிபாடு மிகவும் அறிதாகவே இருக்கிறது. ஒரு வகையில் இதுவும் மதமாற்றங்களுக்கு காரணமாக இருக்கிறது.

அடுத்து ஆலயங்களில் போதனைகள் இல்லை. நிறையப் பூசாரிகள் இருக்கின-

றார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு போதிக்கத் தெரியாது. பூசாரிகள் பூஜைகளை செய்து விட்டு செல்கின்றார்களே தவிர, மக்களுக்குப் போதனைகளைச் செய்து அவர்களைப் பக்குவப்படுத்துவதற்கு எங்கள் மதத்தியில் போதனை செய்யும் சைவ போதகர்கள் இல்லை.

இவ்விரண்டும் மதமாற்றங்களுக்கு மிக முக்கியமான காரணிகளாகும். சைவ போதனைகளைச் செய்து சைவத்தின் மூலமாக சமூகத்துக்கு சேவைகளை ஆற்றினால் இந்த மதமாற்றம் என்பது எங்களுடைய சமயத்தில் என்றும் இருக்காது.

யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டு வருமை என்ற பிடிக்குள் வாழ்கின்ற வட-கிழக்கு மக்கள் தான் மதமாற்றங்களுக்கு அதிகமாக ஆளாக்கப்படுகிறார்கள் என்று பரவலாகப் பேசப்படுகின்றது. இதனை நீங்கள் எவ்வாறு பார்க்கிறீர்கள்?

இருப்பவர்கள் இல்லாதவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும். ஏனைய சமயங்கள் இன்று வளர்ந்து நிற்பதற்குக் காரணம், உழைப்பதில் அனைவரும் 10 வீதம் தானம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற விதி இருப்பதால், அந்தத் தானத்தை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் தங்களுடைய ஆலயங்களை வளர்க்கிறார்கள். மதத்தை வளர்த்து அழுநூடாக மக்களுக்குச் சேவைகளைச் செய்கிறார்கள். ஆனால் இந்த நிலைமை சைவ சமயத்தில் இல்லை.

உழைக்கும் ஒவ்வொருவரும் 10 வீதத்தை ஆலயங்களுக்கு வழங்கி அதனாடாக இல்லாத மக்கள் பயன்பெற வேண்டும். அந்தாடன் சிவாலயங்களை வளர்க்க வேண்டும். அதனாடாக மக்களுக்குக் கல்வி, சுகாதாரம், வறுமையில் வாடுபவர்களுக்குத் தேவையான சுசதிகளைச் செய்துகொடுக்க

நல்ல நம்பிக்கையில் உருவாகும் கருத்துக்கள் என்றுமே அழிவதில்லை.

சைவ சமயத்தில் ஒரு அமைப்பு உருவாக வேண்டும்.

ஜோரோப்பா இன்று வளர்ந்து நிற்பதற்குக் காரணம் அங்குள்ள வசதி படைத் தவர்கள் இல்லாதவர்களுக்கு கொடுக்கிறார்கள். இல்லாமியர்கள் அதனைச் செய்கிறார்கள். அதைவிட யூதர்கள் அதிகமாகக் கொடுக்கிறார்கள். அதனால்த்தான் உலகப் பொருளாதாரம் இன்று அவர்களுடைய கையில் இருக்கிறது.

எல்லா மதங்களுக்கும் அமைப்புக் கள் இருக்கின்றன. ஆனால் எங்களுடைய சமயத்துக்கு ஒரு அமைப்பு இல்லை. அவ்வாறு ஒரு அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டு அந்த அமைப்பு சமயத்தின்மீதும் மக்கள் மீதும் உறுதியாக இருந்தால் எங்களுடைய மதத் துக்கு அழிவு இருக்காது.

அத்துடன் தமிழர்கள் சமயத்தைப் பின்பற்றுவதில்லை; போதிப்பதற்கு ஆட்கள் இல்லை, பள்ளிக்கூடங்களில் சமயம் தொடர்பாக கற்பித்தாலும் பாடமாக்கின்ற கட்டத்தில் தான் எங்களுடைய சமயம் இருக்கின்றதே தவிர, நடைமுறை வாழ்க்கையில் கடைப் பிடிக்கின்ற தன்மை இல்லை. இவை மாற வேண்டும். மாறினால் மாத்திரமே கபிசம்.

புலம் பெயர் நாடுகளில் சைவ சமயத்தின் நிலைமை எவ்வாறு இருக்கின்றது?

புலம் பெயர் நாடுகளில் சைவம் என்று கூறுவது முயல் கொம்பாக இருக்கிறது.

கண்டாவில் மாத்திரம் 48 ஆலயங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றில் 4 சிவாலயங்கள் மாத்திரமே இருக்கின்றன. ஏனைய 44 ஆலயங்களிலும் சிவலிங்கம் ஒரு முலையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மூலையில் சிவலிங்கம் வைத்தால் எந்தத் தெய்வமும் அருள் வழங்காது.

வெளிநாடுகளில் ஆலயங்கள் இருக்கின்றன. திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. மக்கள் வழிபடுகிறார்கள். ஆனால் சைவ போதனை கிடையாது.

சைவ சமயத்தினுடைய எதிர்காலம் பற்றி...?

சைவ சமயம் வளர்வேண்டும்; என்ற நோக்கத்துடன் நிலைமைகளை ஆராய்கின்ற பொழுது ஆங்காங்கே எங்களுக்கு ஆதரவு இருக்கிறது. சைவம் வளர வேண்டும் ஆனால் அது எப்படி வளரும் என்பதனை என்னால் நிச்சயமாகக் கூறமுடியாது.

நிறைய எதிர்ப்புகள் இருக்கின்றன. இந்து சங்கங்கள் சைவம் வளர்த் தடையாக இருக்கின்றன. உலகின் மிகப்பெரிய அணு ஆராய்ச்சிமையம் அமைந்திருப்பது கவிட்ஸர் லாந்தில். இந்த மையத்தின் வாசலில் நடராஜப் பெருமானை வைத்திருக்கிறார்கள். விஞ்ஞானிகளே ஒத்துக்கொள்கின்றார்கள் என்றால் தமிழ் மக்கள் தங்களுடைய சொந்த சமயத்தை ஏன் மேலே கொண்டுவர முடியாமல் இருக்கிறார்கள் என்று புரியவில்லை.

நன்றி: தினக்குரல்-

ஆஸ்மீகமும் உலகியலும்

உலகியலிலும் ஆஸ்மீகத்தைப் பார்ப்பதற்கும், ஆஸ்மீகத்திலிருந்து உலகியலைப் பார்ப்பதற்கும் வித்தியாசம் உண்டு. உலகியலிலிருந்து ஆஸ்மீகத்தைப் பார்ப்பது, வெளிச்சத்திலிருந்துகொண்டு இருட்டைப் பார்ப்பதற்குச் சமம். ஆஸ்மீகத்திலிருந்துகொண்டு உலகியலைப் பார்ப்பது இருட்டிலிருந்துகொண்டு வெளிச்சத்தைப் பார்ப்பதற்குச் சமம். வெளிச்சத்திலிருந்துகொண்டு இருட்டைப் பார்க்கும்போது இருட்டினையும்தான் பார்க்க முடியும். இருட்டிலிருந்துகொண்டு வெளிச்சத்தைப் பார்க்கும்போது, வெளிச்சமும் தெரியும். இருட்டும் தெரியும். இருட்டல் உள்ள பொருள்களும் தெரியும்.

சுருக்குறுப்புடன் செயல்படுகிறவனுக்குத்தான் இந்த உலகம் சொந்தம்.

100 ஆண்டுகளாகச் சமயப்பணி புரியும் சௌ பரிபாலன சபை

(கொடர்ச்சி...
1989)

- தீரு கவ. இரகுநாதமுதலீபார் அவர்கள் -

“Hindu Organ” பத்திரிகைக்குப் பின்வருவோர் கெளரவு பத்திராதிபர்களாகக் கடமை ஆற்றினார்கள்.

திரு த. செல்லப்பாபிள்ளை	1889 - 1891
திரு A. கதிரவேலு	1891
திரு A. சபாபதி	1891 - 1924
திரு M.S. இளையதம்பி	1924 - 1925
திரு M. சபாரத்தினசிங்கி	1925 - 1927
திரு M.S. இராசரத்தினம்	1927 - 1931
திரு M.S. இளையதம்பி	1932 - 1936
திரு V. நாகலிங்கம்	1936 - 1941
திரு A.V. குலசிங்கம்	1941 - 1947
திரு த. முத்துச்சாமிப்பிள்ளை	1947 - 1950
திரு நம. சிவப்பிரகாசம்	1950 முதல்

“இந்துசாதனம்” பத்திரிகையின் கெளரவு பத்திராதிபர்கள்

திரு தம்பு கைலாசபிள்ளை	1889 - 1896
திரு P. கார்த்திகேசபிள்ளை	1896 - 1920
திரு ம. வே. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை	1920 - 1951
திரு நம. சிவப்பிரகாசம்	1951 முதல்

1960 நீராவியடி குருக்கள் மடம் அமைக்கக் காணியைப் பொறுப்பேற்றது,

1963 சைவப்புலவர், இளஞ் சைவப்புலவர் பரீட்சைகளையும் சித்தாந்த பிரவேச பண்டிதர், பால பண்டிதர், பரீட்சைகளை நடாத்தத் தொடங்கியது.

1961 வேதாரணியம் கார்த்திகை நடசத்திர மடம் தருமபுரிபாலனத்தைப் பொறுப்பேற்றது.

1967 “இந்துசாதனம்” “Hindu Organ” பத்திரிகைகளின் 75ஆவது ஆண்டு சேவையை நினைவுபடுத்த 75ஆம் ஆண்டு மலர் வெளியிட்டது,

1972 அகில இலங்கைச் சைவ சமய பாடப்பரீட்சைகளை சைவப்பிரபாலன சபை நடாத்தத் தொடங்கியது.

சைவப்பிரகாச அச்ச யந்திரசாலையின் முகாமையாளர்களாகப் பின்வருவோர் கடமை ஆற்றி அதன் வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்டார்கள்.

காத்துக் கொண்டிருப்பவனுக்குக் காலம் ஒவ்வொரு கதவையும் திறக்கிறது.

திரு த. கைலாசபிள்ளை	1889 - 1896
திரு P. கார்த்திகேசபிள்ளை	1896 - 1902
திரு M. சபாபதிப்பிள்ளை	1902 - 1903
திரு S. கந்தையாபிள்ளை	1903 - 1918
திரு சித. மு.ப. சிதம்பரநாதசெட்டியார்	1918 - 1921
திரு S. அம்பிகைபாகன்	1921 - 1929
திரு S. அட்சலிங்கம்	1929 - 1942
திரு சி. பசுபதிச்செட்டியார் } திரு V. விசுவலிங்கம் }	1942 - 1943
திரு S. பொன்னுச்சாமி	1943 - 1946
திரு A. கணகசபாபதி	1946 - 1947
திரு ச.பொ. கந்தையா	1947 -

திருவாளர்கள்: ஐ. சின்னத்துவரை, மு. மயில்வாகனம், K.C. பாலசுப்பிரமணியஜயர், இ. சங்கர், சி. சிவகுருநாதன், யோகேந்திரா, தர்மலிங்கம், ந. கங்கைவேணியன், இராமக்கிருஷ்ணன், இ. சபாலிங்கம் முகாந்திரம், இ.பொ. இராசையா, இ.செ. மன்மதராஜன் போன்றோர் தங்கள் பணிகளைச் சிறப்பாகச் செய்தார்கள்.

தற்பொழுது குழந்தை காரணமாக “இந்துசாதனம்” “Hindu Organ” பத்திரிகைகள் ஒரே பத்திரிகையாக வெளிவருகின்றன. நாவலர் ஜயா அவர்களினதும், அவர் வழி வந்தோரினதும் மரபைப் பின்பற்றிச் சைவசித்தாந்தச் செந்நெறியைப் பிரசாரம் செய்து வருகின்றன.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பல பத்திரிகைகள் சமய சார்பாகவும் தேசிய அளவிலும் வெளிவந்துள்ளன. பெரும்பாலானவை பல்வேறு காரணங்களினால் நின்றுவிட்டன. நூற்றாண்டு காணும் அளவுக்குச் சேவை செய்வது என்பது அருஞ் சாதனையாகும். “இந்துசாதனம்” “Hindu Organ” இரு பிரசரங்களும் தொடர்ந்தும் சைவசித்தாந்த மரபைப் பின்பற்றி, அதன் ஸ்தாபகர்கள் நோக்கங்கள் நிறைவேற, பழைய போற்றி, புதிய உத்வேகம் பெற்று வெளிவர வேண்டும். சைவப் பேரவீரர்களும் சைவ மக்களும், ஒத்துழைப்பும், ஊக்கமும் கொடுத்து, வளர்ப்பது மேலான சிவப்பணியாகும்.

சிவமயம்

சைவபரிபாலன சுபை - யாழ்ப்பாணம்

நூற்றாண்டு விழா

(இரு வருட கால நிகழ்ச்சித்திட்டம்)

- 1) சைவசமய குரவர்களின் குருபூசை
- 2) ஆறுமுகநாவலர் குருபூசை
- 3) பூராண படனம்
- 4) பண்ணிசைப் போட்டி (ஆண், பெண் இருபாலருக்கும் தனித்தனி பரிசுகள் வழங்கப்பெறும்)
- 5) கொடித்தினம்

மனதைத் தூய்மை பெறும்வழி ஆசைகளைக் குறைத்துக்கொள்வதுதான்.

- 6) சைவசமய பாடப் பர்த்சையும் விசேட பரிசுகளும்
- 7) சைவசித்தாந்த பண்டிதர் தேர்வு
- 8) சைவசமய வரலாற்றுக் கண்காட்சி
- 9) பண்ணிசை வகுப்பு இலவசமாக நடாத்தல்
- 10) நூல்கள் மறுபதிப்பு:
 - 1) ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் இயற்றிய முதலாம், இரண்டாம் சைவ வினாவிடை.
 - 2) சைவப்பெரியார் திரு சு. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள் இயற்றிய சைவக்கிரியை விளக்கம்
 - 3) பண்டிதர் திரு ம.வே. திருஞானசம்பந்தர் அவர்கள் இயற்றிய சமயகுரவர், சந்தானகுரவர் சரித்திரம்
 - 4) சைவத் திருநெறித் தோத்திரத் திரட்டு
- 11) 1989 ஏப்ரல் மாதம் சைவமகாநாடு
- 12) நூற்றாண்டு விழாச் சிறப்பு மலர் வெளியீடு
- 13) சைவபரிபாலன சபை வரலாற்று நூல் வெளியீடு
- 14) யாழ் நகருக்கு வெளியே உள்ள இடங்களிலும் சமயப் பிரச்சாரம், விழாக்கள் நடாத்தல்.
- 15) புதிய அங்கத்தவர்களைச் சேர்க்கும் பணியில் ஈடுபடல்
- 16) சைவசமய தீட்சை
- 17) இந்துசாதனம் விசேட பதிப்புகள்
- 18) சைவப் பெரியார்களைக் கெளரவித்தல்
- 19) நூற்றாண்டு விழா ஞாபகார்த்தமாக சைவக் கலாச்சார மண்டபம் அமைத்தல்
- 20) நூலகத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்தல்.

சைவபரிபாலன சபை
நூற்றாண்டு ஆண்டின்
நிருவாக சபை உத்தியோகத்தர்கள்

தலைவர்:

திரு சி. இராஜேந்திரன் J.P. சட்டத்தரணி

உபதலைவர்கள்:

திரு நம. சிவப்பிரகாசம் சட்டத்தரணி

திரு ச. செல்வராசா சட்டத்தரணி

செயலாளர்:

திரு த. சண்முகலிங்கம் J.P.

உதவிச் செயலாளர்கள்:

திரு அ. சேனாதிராசா

திரு இ. தங்கராசா சட்டத்தரணி

நே நல்ல நண்பனை அடைய விரும்பினால் நீயும் நல்லவனாக இருக்கவேண்டும்.

பொருளாளர்:

வைத்திய கலாநிதி திரு வே. யோகநாதன்

பரிட்சைச் செயலாளர்:

திரு வ. கந்தசாமி

சமயப்பிரச்சார அமைச்சர்:

திரு மு. மயில்வாகனம்

இந்துசாதனம் “Hindu Organ”

பத்திராதிபர்:

திரு நம. சிவப்பிரகாசம்

உதவிப் பத்திராதிபர்:

திரு வை. இரகுநாதமுதலியார்

24.7.1965 சபைத் தலைவர் முத்துச்சாமிப்பிள்ளை, சிவ. உ. சோமசேகரம் செயலாளர் ஆ. தனபாலசிங்கம், மு. மயில்வாகனம், கல்வி மந்திரியை யாழ்ப்பாணம் இராணி மாளிகையில் சந்தித்து பேட்டி- யாழ்ப்பாணத்தில் பல்கலைக்கழகம் நிறுவவேண்டும். (2) பால பாடங்கள், கணித நூல்கள் தவிர்ந்த ஏனைய பாடப் புத்தகங்களை தனிப்பட்டவர்கள் பிரசரம் செய்ய அனுமதி.

25.10.1965: சபை தலைதாபன மந்திரியைச் சந்தித்துப் பேட்டி. கதிர்காமத்தில் உள்ள திருமடங்களை அரசாங்கம் அகற்றுவதை ஆட்சேபித்து பேட்டி கண்டோர். சபைத் தலைவர் திரு த. முத்துச்சாமிப்பிள்ளை, திருக்கேதீசுரம் புனருத்தாரணத் தலைவர் திரு சி. சோம சுந்தரம் திரு S.J.V செல்வநாயகம், இந்து ஆலோசனைச் சபைக் காரியத்ரிசி வி. நவரத்தினம்.

போயா தினங்களில் திரு பொன். அப்புக்குட்டி யாழ் சிறைச்சாலையில் கைதிகட்டு சமய போதனை, கைதடி வயோதிபர் சாலையில் ஒவ்வொரு மாதக் கடைசி வெள்ளிக்கிழமை சமயப்பிரசாரம்.

25.1.1968 முதல் இலங்கை இந்து சமய ஆலோசனைச் சபை 12 திருமுறைகளையும் புண்ணோடு இசைப்ப காஞ்சிபுரம் மெய்கண்டராதீன வித்துவான் பண்ணிசை புலவர் தேவாரமணி P.A.S இராஜசேகரனை தமிழ் நாட்டில் இருந்து யாழ்ப்பாணத்துக்கு வரவழைத்து சைவ பரிபாலன சபை மண்டபத்திலும் மற்றும் தெல்லிப்பழை, நெல்லியடி, சித்தன்கேணி, சாவகச்சேரி இடங்களில் தேவார வகுப்புக்கள்.

சைவபரிபாலன சபையில் வருடத்திற்கு ஒரு புராணமாக திருவிளையாடற்புராணம், பெரியபுராணம், கந்தபுராணம் படித்து பயன் சொல்லுதல். குருபூசை நிகழ்வுகள், தேவார வகுப்புக்கள், சித்தாந்த வகுப்புக்கள்.

வெற்றியின் அடிப்படை எடுத்த செயலில் நிலையாக நிற்பதே.

அகில இலங்கைச் சைவ மாநாடுகள்

1952 கோவைக்கிழார் இராமச்சந்திரன் செட்டியார்

செஞ்சொற் கொண்டல் சிங்காரவேலன் (அ.வ.அ கல்லூரி மாயவரம்)

பேராசிரியர் இராமலிங்கம் (அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம்)

2012 - சைவமகாநாடு- பேராசிரியர் இரத்தினசபாபதி

2011 - சைவமகாநாடு - முனைவர் சரவணன் - சென்னை பல்கலைக்கழகம் சைவசித்தாந்தத் துறை.

1967 - காஞ்சிபுரம் க. வச்சிரவேல் முதலியார் - சித்தாந்த வகுப்புகள்.

1991 - சைவமாநாடு - உள்ளூர் பிரமுகர்கள் கைலாசநாதக் குருக்கள்

1993 - சைவமாநாடு உள்ளூர்

1966 - சைவமாநாடு- பூம்புகார் சிவராஜ யோகமடம் ஸ்ரீலஸ்ரீ மாணிக்கவாசக ஞான தேசிக சுவாமிகள்.

24.4.65 - சென்னை வாணொலி நிலைய அ.ச. ஞானசம்பந்தன் விரிவுரை

1999. சைவமாநாடு

2008.11.20 திருவாவடுதுறை ஆதீனம் சீர்வளர் சீர் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் ஆறுமுகநாவலர் குருபூசை விழா நிகழ்வின்போது இலங்கையில் சைவப்பணி செய்யும் வழைமை மிக்க நிறுவனம் ஒன்று கெளரவிக்கப்பட்டபோது அது யாழ்ப்பாணம் சைவப்பிரபாலன சபையாக தெரிவு செய்யப்பட்டது. சித்தாந்தச் சுடர் நிலையம் என்று பட்டம் கொடுத்து ரூபா 3000 இந்தியப் பெறுமதி பொற்கிழி வழங்கினார்கள். சபையின் தலைவர் திரு சண்முகலிங்கம் அவர்கட்டு,

சபையில் வைத்துள்ள நிதிகள்:

சிவகுருநாதர் நிதி 1000. 00

துரைசிங்கம் நிதி 5000. 00

சைவப்பிரபாலன சபை பல்கலைக்கழகத்தில் வைத்துள்ள அறக்கொடை நிதி 1,50,000. 00 இதன் வட்டியிலிருந்து மாணவர்களுக்கு உதவி.

பாரிய இராணுவ நடவடிக்கைகளால் சைவப்பிரபாலன சபையும், சைவப்பிரகாச அச்சு யந்திரசாலையும் இயங்கவில்லை- மூடப்பட்டிருந்தன. 1984- 1993 வரை.

சைவப்பிரகாச அச்சுயந்திரசாலை இராணுவத்தால் சீருகலைய அது பின்னர் கணனி அச்சுக்கமாக மீண்டும் 7.4.2003 ஆரம்பமாகி சிறிது காலம் இயக்கிய பின் நின்றுவிட்டது.

இன்று சமயபாட பர்ட்சைகள் சித்தாந்த பிரவேச பண்டித, பால பண்டித, பண்டித பர்ட்சைகளை வருடந்தோறும் நடாத்துகின்றார்கள்.

14.07.2009 நின்றுபோன இந்துசாதனம் Hindu Organ பத்திரிகை மீண்டும் ஆசிரியர் சிற்பி சரவணபவன்- ஆரம்பம். அத்துடன் பத்திரிகை இணையமும்

சைவப்பிரபாலன சபை வெளியீடுகள் 2000ம் ஆண்டின் பின்

1) முதலாம் இரண்டாம் சைவ வினாவிடை

2) ஆத்திருடி கொன்றைவேந்தன் உரையுடன்

அநேக உண்மைகள் வேடிக்கைப் பேச்சிலே வெளியாகி விடுகின்றன.

- 3) திருக்கேதீச்சரப் பதிகம் உரையுடன்
- 4) பண்ணிரு திருமுறைத் திரட்டு
- 5) நாவலர் நீதி வாக்கியம்
- 6) இலக்கணச் சுருக்கம்
- 7) சிவாலய தரிசன விதி
- 8) சைவக் கிரியை விளக்கம்
- 9) சைவ வினாவிடை 1ம், 2ம் பாகங்கள்

சபைத் தலைவர் திரு வ. கந்தசாமி அவர்கட்டு யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம் கலாநிதிப் பட்டம் 6.3.2005, பாராட்டுவிழா மலர் வெளியீடு. (முழுமூலம்)

தைப் பொங்கல் திருநாள்

புத்தாடைகள் புனைந்து, புதுக் கலசந்தாளெடுத்து
பொங்கிடவே வந்த திரு நாள்!
எத்திசையும் உழவர் புழு ஏத்திக் கொண்டாட வந்த
எங்கள் தைப் பொங்கற் திரு நாள்!

மனங்களில் அன்பு பொங்க, மனைகளில் இன்பம் பொங்க
மலர்ந்திட்ட பொங்கற் திரு நாள்!
தினந்தினமும் வயற்காட்டில் திடங் கொண்டுழைப்பவர்தம்
தீத்திக்கும் பொங்கற் திரு நாள்!

புத்தரிசி, பால், பழங்கள், சர்க்கரையும் இட்டூன்றாய்
பொங்கிடவே வந்த திரு நாள்!
நித்தம் வயற் காட்டினிலே நேர்மையுடன் உழைத்தபயன்
நெல் மணிகளாய் குவியும் நாள்!

முற்றத்தில் பந்தலிட்டு, முழு அழகுக் கோலமிட்டு
முக மலர்ந்து பொங்க வந்த நாள்!
உற்றார், உறவினர்கள், சுற்றத்தா ரோடினைந்து
உலகங்கும் கொண்டாடும் நாள்!

உழவு தொழில் சிறந்திடவே உதவுகின்ற உதயனுக்கு
உஸ்மகிழ்ந்து பொங்கலிடும் நாள்
அழகு தமிழால் நாழும் அருங்கவிகள் பாடிநிற்க
அன்பு, அறம் ஓங்க வந்த நாள்.

கி. குலசேகரன்

மனிதம் மலர புளிதா அருள்வாய்

-தீருமதி பரமேஸ்வர் நடராஜா அவர்கள் -

மனிதம் யலர மதினல மருள் வாய்
புளித குமார புஞ்சோத்தமனே
அவனியில் மனிதர் அமைதியாய் வாழ
சிவ யெந்தனே முன்னின்று காப்பாய்

உலகில் மனித உருவில் பிறந்து வாழ்பவர்கள் எல்லோரும் மனிதர்களே. ஆனால் மனிதனின் சொந்த இயல்பு அழிந்து கொண்டே போகின்றது. மனிதன் அமைதி யின்றி, நிம்மதியின்றித் தவிக்கின்றான். காரணம் அவன் தன்னைத் தன் இயல்பை மறந்துவிட்டான். இதனால் மனிதனேயும் அருகி வருகின்றது. அறிவால், பணத்தால், பதவி யால், அந்தஸ்தால் உயர வேண்டுமென்ற அவாவினால் உந்தப்பட்டுச் செயற்படும் மனி தன்; பண்பால் உயரவேண்டுமென்ற நோக்கத்தை அடியோடு மறந்துவிட்டான்.

“உயர்வு” என்பது ஊக்கத்தினால் விளைவது, மனிதப் பண்பு என்ற அடித்தளம் உறுதியாக இருந்தால்த்தான் மற்ற உயர்வு களால் நிறைவு ஏற்படும். அடித்தளம் ஆட்டம் கண்டதால் மனிதன் மதியிழந்து எதிலும் நிறைவு ஏற்படாமல் அவாவற்று அல்லற்பட்டு அமைதியற்றுத் தவிக்கின்றான். இத் தவிப் பிலிருந்து விடுபட்டு மனிதன் தன் சொந்த இயல்பான ஆனந்தமான (நிறைவு) நிலைக் குத் திரும்ப வேண்டுமானால் மனிதம் மலர வேண்டும். மனிதப் பண்பான ஒழுக்க விழு மியங்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.

மனிதன் பண்பால் நற்குண நல் ஒழுக்கத்தினால் உண்டாகும் சந்தோஷமான வாழ்வை நாடாமல் வசதியான வாழ்வை நாடுகின்றான். இன்றைய மனிதன் மனத்தில் உருவான வசதியான வாழ்வு யாதெனில் பெரிய மாளிகை போன்ற வீடு, வீடு நிறையத்

தளபாடங்கள், அலங்காரப் பொருட்கள், வாகன வசதி இவற்றையெல்லாம் வெளிப் படுத்தி விமர்சிக்க நண்பர்கள் கூட்டமென்று மனிதன் புத்தி பேதலித்து நிலை குலைந்த தால் நிம்மதியற்ற வாழ்வுக்குள் சிக்கிக் கொண்டு விடுபட முடியாமல் தவிக்கின்றான். இதன் விளைவு இளைய தலைமுறையினரின் சீரழிவு. இதனால் விளையும் தாக்கத் தினின்று மனிதன் விடுபட்டு நிம்மதியாக வாழவேண்டுமாயின் இழந்த தன் மனிதப் பண்பை விருத்தியாக்க வேண்டும்.

இன்றைய பாடசாலைகளில் நீதிநால் கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. ஏன்? இளம் தலை முறையினர் பண்போடு நற்பிரஜைகளாக வாழவேண்டும் என்பதற்காக ஆனால், நீதி, நேர்மை, கண்ணியம், ஒழுக்கம் இவையெல்லாம் ஏட்டளவிலும், பேச்சளவிலும் மட்டுமே இன்று பயன்படுகின்றது. ஆனால் வாழ்வில் கடைப்பிடிப்பது சாத்தியமில்லை என்னும் அவ நம்பிக்கை மனிதர் மனத்தில் பதிந்து விட்டது. நேர்மையான, கண்ணியமான வாழ்வைக் கடைப்பிடித்தால் வசதியான வாழ்வை வாழமுடியாது என்ற நம்பிக்கை வேறான்றி வருகின்றது. ஊரேர்டு சமூகத்தோடு ஒத்து வாழவேண்டுமெனின் உண்மை வாழ்வை; ஒழுக்க விழுமியங்களை ஒழிக்கவேண்டும் என்ற அவலநிலை மனிதர்களிடையே தோன்றி ஆட்டுவிக்கின்றது.

இன்றைய தலைமுறையில் மனித வாழ்வில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தாவிடில்,

அரிய காரியங்கள் பெரிய உழைப்பின்றி ஒருபோதும் முடிந்ததில்லை.

மனிதரை மயக்க நிலையிலிருந்து மீட்டெடுக் கும் மார்க்கத்தைக் கைக்கொள்ளாவிடில் எமது சந்ததிகளான இளைய தலைமுறையினரின் தூர்நடத்தைகளை, அதனால் ஏற்படும் அவலங்கள், துயரங்கள், கவலைகளை நாம் சந்தித்தேயாக வேண்டும். இத்தகைய அவல நிலையிலிருந்து மனித குலத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமாயின் இன்றைய வாழ்வில் மாற்றத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். ஒவ்வொரு மனிதனும் அடுத்தவன் எப்படி வாழ்கிறான் என்பதில் கவனம் செலுத்துவதைவிட்டு நான் எப்படி வாழ்கின்றேன் என்று சுயபரிசோதனை செய்து தன்னை நேர்வழி யில் கொண்டுசெல்ல முயற்சிக்கவேண்டும். பழையவை கழிந்துவிட்டன. இன்றிலிருந்து நான் புதிய மனிதனாக வாழ்ந்து என் சந்ததிக்கு அமைதியான, நிறைவான, சந்தோஷமான வாழ்வை வாழும் வழியை வாழ்ந்துகாட்ட வேண்டும் என்று உறுதிபூண் வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் தங்கள் பிள்ளைகளின் நலம் கருதித் தம் வாழ்வைத் திருத்தியமைத்துக் கொண்டால் சமூகத்தில் மனிதப் பண்புகளான நீதி நேர்மை, ஒழுக்கம் என்பன தானாக வந்தமையும். “முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும்” என்பது முதுமொழி. இன்றைய நம் செயலின் விளைவுதான் நானை நம் பிள்ளைகளின் வாழ்வு. ஆகவே ஒவ்வொரு பெற்றோரும் தாம் கற்ற பயின்ற இயல்பான மனிதப் பண்புகளை நடைமுறை வாழ்வில் கடைப்பிடித்து தத்தம் பிள்ளைகட்கு நல்ல வழிகாட்டியாக வாழவேண்டும். அப்போது தான் “தந்தைசொல்மிக்க மந்திரமில்லை; தாயிற் சிறந்ததொரு கோயிலுமில்லை” என்ற தெய்வீக வாக்குகளைப் பிள்ளைகள் புரிந்து உணர்ந்து வாழ்வார்கள். கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரியர் குருவாக இருந்து பிள்ளைகளின்

அகவிருளைப் போக்கும் ஒழுக்கசீலர்களாக வாழவேண்டும்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் ஒவ்வொரு மனிதனும் தங்கள் குழந்தைகளின் எதிர்கால நல்வாழ்விற்காகச் சேகரிக்கும் சொத்துக் களில் மிக உயர்ந்த பெருமதிப்புள்ள சொத்து “மனிதப்பண்டி” என்பதை உணர்ந்து செயற்பட வேண்டும். மற்றைய நிலையற்ற சொத்துக்களை நேர்மையான நியாயமான வழியில் சம்பாதித்தால்த்தான் பிள்ளைகளின் சந்தோஷமான வாழ்வில் கலந்துகொண்டு அமைதியாக வாழ்வின் நற்பலன்களை அனுபவிக்கலாம். அநியாய வழியில் சம்பாதிக்கும் சொத்துக்கள் நோய், பிணி, துபங்களோடு பிள்ளைகளின் தூர்நடத்தைகட்கும் வழிவகுக்கும். நம் கண்முன்னால் நம் குழந்தைகள் இடருற்று அல்லற்பட்டு வழிதவறி நம்மை நிந்திக்கும் சொற்களைக்கேட்டு நரக வாழ்வு வாழ்வதைக் காணவேண்டுமாயின் மனிதன் சுயகெளரவும் என்று கருதிப் போலியான வாழ்வை மேற்கொள்வான். பிள்ளைகளால் பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் அடையவேண்டுமென நினைத்தால் நற்பண்புகளை விருத்தி செய்து நல்வாழ்வு வாழ்ந்து நற்சந்ததியை உருவாக்கி வீட்டில், நாட்டில், உலகில் அமைதியை நிலைநாட்டலாம். மனிதன் நம்பிக்கையோடு முயற்சித்தால் இறைவன் துணையிருப்பான். “நீ எதுவாக ஆக நினைக்கின்றாயோ அதுவாக நீ ஆகின்றாய்” என்பது விவேகானந்தரின் வாக்கு. இது வெறும் வார்த்தையல்ல; அவரது அனுபவ சித்தாந்தம். மனித முயற்சி வெற்றிபெறவும் “வாழ்க்கை துபங்மையானது” என்ற தப்பான எண்ணத்திலிருந்து மனிதகுலம் மீட்சிபெறவும் மனிதனையும் மலர்ந்து இளைய தலைமுறையினரால் மனிதம் சிறப்புற இறைவனை

குறைகளைக் கண்டு திருத்திக்கொள்பவனே திறமையானவன்.

இறைஞ்சுவோம். அழுதமுது வேண்டினால் கருணைக்கடலாம் இறைவன் இன்னருள் சுரப்பான்.

மனிதன் தன் நுண்ணறிவால் எத் தனையோ சாதனைகளைப் படைத்திருக்கின் றான். ஆனால் எதிலும் நிறைவடையாமல் அலைகின்றான். ஏனெனில் தன் சந்ததியின் துயரத்தைத் துடைத்து அவர்களைக் காப் பாற்ற முடியவில்லையாயின் அவன் பெற்ற சாதனைகளால் ஏது பயன்? நம் பிள்ளைகளின் வாழ்வு நம் கையில் என்பதை உணர்ந்து நல் வாழ்வாம் தூய வாழ்வு வாழுச் சங்கற்றுப் பூணுவோம். நன்னெறி தழைத்திட நாம் நாமம் (இறை நாமம்) சொல்லுவோம். நற்கதி

அருஞும் நற்சிந்தனைகளை மக்களிடையே ஊக்குவிப்போம். இறைவன் துணையிருப்பான் என்ற நம்பிக்கையோடும் ஊக்கத் தோடும் நற்பணி மன்றங்களை உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபடுவோம்.

இன்று இத்தகைய நற்பணிக்காகப் பொருஞ்சுவி செய்யப் பலர் இருக்கின்றனர். பணிகளில் முழுமுச்சுடன் ஈடுபட்டு உழைக்க மனிதபலம் போதாதுள்ளது. மனிதர்களிடையே “நேரமிக்கை” என்ற வார்த்தையே மேலோங்கியுள்ளது. இறைவன்பால் மனம் வைத்தால் நேரம் வரும்; மனிதம் மலரும்; அமைதி நிலவும்.

சந்தியான் ஆச்சிரம ஸ்வாமிகள் மோகனதாஸ் பந்தபாசம் பற்றுத்துப் பாடிந்தம் - உந்தனாட அன்னப் யசிதீர்க்கும் அன்பரைக் காத்திடுவாய் இன்னல் இட்ரவந் திடாது.

பள்ளிதனில் பாடம் படிக்கும் இயலாத பிள்ளைகள் கற்றுப் பிழைத்தோங்க - அள்ளிக் கொடுக்கும் கொரவ கலாந்தி தொண்டை தடுக்காது வேலவா தொடர்ந்திடு.

கண்டர் கஹ்காமக் கந்தக் கடவுளை கண்குளிர்ந் துள்ளங் கரைந்திட - மண்ணுலகில் பெற்றிட வல்லபெரும் பேறிதுவே யாழுனர் மற்றவை யாதொன்று மில.

மக்கள் நலனோம்ப மாசிலா சேவைதனை திக்கெட்டும் செய்வார் தெவிட்டாது - சக்திதூம் கந்த னடியவன் காருண்யன் ஆச்சிரம மைந்தன் பணிபோற்றி மகிழ்.

- சீ. சாந்தநாதன் -

நல்லது நடக்கும் என நம்பு. தீயதை எதிர்கொள்ளத் தயாராய் இரு.

வழித்துணை

7

- ஆசகவி செ. சீவசப்பிரமணியம் அவர்கள் -

- 01 நேற்றைய நல்லவர் இன்று தீயவராவதும் இற்றைய தீயவர் நாளை நல்லவராவதும் மானிட இனத்தின் மாறுகுணம் மட்டுமன்று அடுத்தவரின் அபிலாசைப் பெறுபேறும் கலந்ததாகும்.
- 02 ஊரிலே இருந்துகொண்டே உதவத்த ஊரென்பார் யாரிங்கு மனிதருண்டு காட்டுங்கள் பார்க்கவென்பார் கோரிடுவோற் கிங்கொன்று கூறிவைக்க விரும்பிடுவோம் ஊரினொடு மனிதரும் நீரென்றே உணர்ந்துயர்வீர்.
- 03 இறையருள் என்பது மறைபொருள் அன்று உறைபனி போலஅது உறைந்துள்ள ஒன்றாகும் நிறையன்பினோடு நாம் குறையாத பக்திகொள அலைகடல் போல அது அருள்பொங்கி ஓடுமாம்.
- 04 உறவென்று பாராமல் உண்மைகளை ஏற்போரும் துறவறங்கள் பூணாதே அறநெறியில் நிற்போரும் பிறர்நல்லைப் பேணுகின்ற பெரும்பணியைச் செய்வதனால் இறவாத புகழோடு இவ்வுலகில் நிலைத்திருப்பர்.
- 05 தர்மமெனப் படுவது மர்மமான ஒன்றன்று கார்முகில் போலஅது காத்திருக்கும் ஒன்றாகும் கர்வங்கள் அகன்றிட கருணைகள் பிறந்திட சர்வமும் செழிக்கஅது சங்கமம் ஆகுமாம்.
- 06 ஏற்போற்கு நியாயத்தை எடுத்தியம்பல் தன்னைவிட ஏக்காதோற் கதையியம்பல் ஏற்புடைய தொன்றாகும் ஏற்பாரே மீண்டுமதை ஏற்பதிலே என்னகண்டீர் ஏற்காதோர் ஏற்றிடலே நியாயத்தின் அர்த்தமாகும்.

உன்னிடம் உறுதியான தைரியமிருப்பின் வாய்மையும் இருக்கும்.

- 07 நோய்மாறி நலம்பெறநாம் வைத்தியசாலை செல்வோம் ஆய்ந்தறிந்து கற்றிடவோ கல்லூரி செல்வோம் காய்கறிகள் வாங்குவதற்குக் கடைத்தெருக்கள் செல்வோம்நாம் ஆலயங்கள் சென்றிடாமல் பேரருளைப் பெறலாமோ.
- 08 ஆழக் கல்வியொடு அதற்கேற்ற பதவியதும் வாழும் மனிதற்கு வரப்பிரசாதமன்று தாழுப் பழகுதலும் தோழமைக் கொள்கையுமே நானும் மாணிடற்கு நற்பெயரைச் சேர்ந்திடுமாம்.
- 09 ஆலயத்துத் திருநீற்றை அளவாக எடுத்துமீதி சாலையிலே கொட்டியதில் சந்தனமும் சிந்துதல்போல் செல்வத்தில் தேவைக்கு ஏற்றதை எடுத்துமீதி இல்லாற்குக் கொடுப்பதில்லை எல்லாமும் மாயையதோ.
- 10 ஆதாரம் நிலமாக நிற்பதனால் அதில்நின்று பூகோளம் சுற்றுவதைப் புரியாமல் நடக்கின்றோம் கீழேயும் மேலையும் ஏகாந்தம் என்றுணர்ந்தால் அதுவீழாமல் நிற்பதற்குக் காரணம்யார் என்றநிலோம்.

குருபூஜை தினங்கள்

பெப்ரவரி	04	தை	22	ஞாயிறு	சண்டேகர்
பெப்ரவரி	08	தை	26	வியாழன்	தாயுமான கவாமி
பெப்ரவரி	12	தை	30	திங்கள்	திருநீலகண்டர்
பெப்ரவரி	24	மாசி	12	சனி	கச்சியப்பசிவாச்சாரியர்
மார்ச்	03	மாசி	19	சனி	திருவள்ளுவர்
மார்ச்	18	பங்குனி	04	ஞாயிறு	குழந்தைவேற்கவாமி
மார்ச்	20	பங்குனி	06	செவ்வாய்	செல்லப்பாகவாமி
மார்ச்	25	பங்குனி	11	ஞாயிறு	நல்லைக்குருமணி
மார்ச்	27	பங்குனி	13	செவ்வாய்	ஸ்ரீலஸ்ரீகவாமிகள்
					தவத்திரு முருகேசு கவாமிகள்
மார்ச்	27	பங்குனி	13	செவ்வாய்	யோகர்கவாமி

நம்பிக்கை உள்ளவனிடம் அளவிடமுடியாத திருப்தி இருக்கும்.

குரியன் மகிழ்ச்சி

-தீருமதி பொன்னுத்துறை தீவகவதி அவர்கள் -

அருட்காசியப் பூணிவர்க்கும் கதிதிக்கும் அருள் மகனாக ஜனனமானவன் குரிய பகவான். குரியனை விஞ்ஞான ரீதியாக ஆராய்ந்தால் அதுவே பிரான் சக்தியின் மையம் என்பது புரியும். உபாசனை செய்து வணங்கினால் சர்வ தேவதைகளின் இருப்பிடமான பரஞ்சோதி என்று அறியலாம். குரியனுக்கு அதிதேவதை சிவன். சப்தமிதிதி குரியதிதி என்று பெயர் பெற்றுள்ளது. அன்று குரிய உபாசனை செய்வது சிறப்பான பல ணைத் தரும். ஞாயிற்றுக்கிழமையும் சப்ததிதியும் கலந்து வந்தால் அது ஒரு பண்டிகைத் தினமாகும். மானுட்பிறவி எடுத்தவர் களுக்கு முதலாவதாக அமையவேண்டிய செல்வம் நோயற்ற வாழ்வாகும்.

“நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்” என்ற சான்றோர் வாக்கின்படி குரிய னுடைய அருளால் நோயற்ற வாழ்வைப் பெறலாம். நாங்கள் குரிய நமஸ்காரம் செய்வோம். சிவப்புச் சந்தன, சிவப்பு நிறப் புஸ்பங்களால் அர்ச்சனை செய்வது சிறப்பானது. வீட்டிற்கு வெளியே குரிய கதிர்கள் படுமிடத் தில் பசுஞ்சாணியால் செய்த வரட்டிகளைக் கொண்டு அடுப்புறுட்டி பொங்கல் பொங்குதூது சிறப்பைத் தரும். ஆரோக்கியம் மற்றும் தெய்வ அருள் என்பவற்றை பெற்றுத்தரும். தினமும் காலையில் எழுந்து குரியனின் ஓளிச்சுடறைப் பார்த்து வணங்கினால் அதில் ஒரு நிறைவைக் காண்கின்றோம். நம்முள் மகிழ்ச்சியைக் காண்கின்றோம். குரிய நமஸ்காரம் எங்கள் அயர்ச்சியைப் போக்கும். நல் நினைவாற்றலைத் தரும். படித்தது எங்கள் மனதில் நிற்கும். உதாரணமாக தாவர

வர்க்கங்கள் தங்கள் வளர்ச்சிக்கு குரிய ஓளியை நோக்கி தங்களை அமைத்துக் கொள்கின்றன.

குரியன் நம்மேல் எப்படிப் பிரதிபலிக்கிறான். நம் கண்களில் ஓளி பாலிக்கிறான். நம் கண்களின் ஓளி மூலமாகத் தான் தன்னை வெளிப்படுத்திக்கொள்கிறான். நாம் குரிய பகவானை வணங்கி வருவோமானால், நற்பயன்கள் பெருகி சுகவாழ்வு பெறுவோம். குரிய நமஸ்காரம் ஆரோக்கியத்தின் அந்தி வாரம். அதிகாலையில் குரியனை வணங்கு பவர்களுக்கு அந்த நாள் சுபதினமாக அமையும். செம்மேனி டொருந்திய குரிய

கஷ்டமில்லாமல் வெற்றியில்லை முயற்சியில்லாமல் பெருமையில்லை.

பகவான் கருமேனி பொருந்திய சயாஹேவி யுடன் இணைந்து ஜனனமானவர் சனிபக வான். உலகில் வாழும் தாவரம் விலங்கு முதலிய உயிர்கள் குரியனாலேயே உயிர் வாழ்கின்றன. குரியனின் ஒளி இல்லாமல் மழை முதலிய இயற்கை வளங்களை மனி தன் பெற்றுமுடியாது. எனவே மனிதர்கள் குரிய நமஸ்காரம் செய்வது அவசியமானது. குரிய வழிபாடு எல்லா நாடுகளிலும் உண்டு.

குரிய பகவானின் மறுபெயர்கள் ஆதித்தன், சவிதா, பூஷா, கேசி, தினமணி, மித்திரன், ககனன், இரவி, பிரபாகரன் என்பன வாகும். குரியனை நமஸ்காரம் செய் வோருக்கு தீயவினை தீர்த்தின்பம் தருவார். தரிசித்தார்க்கருள் புரியும் துரையாய் இருப்பார். தவமுடையார்க்குள்ளோலியாய் நிற்பார்.

தருமர் தெளம்ய முனிவரிடமிருந்து “குர்ய அஷ்டோத்தர சத நாம மந்திர மாலையை” உடபதேசமாகப் பெற்று ஆதித்தயனின் அருளால் தடையற்ற உணவை வழங்கும் அக்ஷய பாத்திரத்தைப் பெற்றார். மிருஷ்ணரின் புதல்வன் சாம்பவன் குரியனை ஆராதித்து குஷ்டரோகத்திலிருந்து மீண்டான். மயூரகவி என்பவர் குரிய சதகம் பாடி இறந்த ஆரோக்கியத்தை திரும்பப் பெற்றார். இவ்விதம் புராணங்களும் வரலாறுகளும் குரியனின் கிருபையையும் புதிந்து கஷூகின்றது.

குரியனைக் காதலால் வணங்கி வேதனை, பயம், மிதிதுபர் நீங்கி இம்மையிலும் மறுமையிலும் சுக வாழ்வைப் பெறுவோமாக.

தந்தையின் இரகசியங்கள்

பணக்கார வியாபார் ஒருவர் இறக்கும் நிலையில் இருந்தார். அவர் தன் யகனுக்கு நான்கு வியாபார இரகசியங்களைச் சொன்னார்: வியாபார இடத்திற்கு நிறலில் போ, நிறலில் வா, இரண்டாவது, கடன் கொடு திருப்பி நீாகக் கேட்காதே; முன்றாவது அதிக விலைக்கு வாங்கு, யலிவு விலையில் விற்பனை செய்; நான்காவது இரகசியத்தைச் சொல்லும்முன், வியாபாரியின் முசு நிற்றுவிட்டது. தன் தந்தை சொன்னபடியே செய்தான். வீட்டிலிருந்து கடைவரைக்கும் பந்தல் அயைத்து நிறலிலேயே போய் வந்தான். கடன் கொடுத்தான். எவ்ரிடும் திருப்பிக் கேட்கவில்லை. பொருட்களை அதிக விலைக்கு வாங்கி, குறைந்த விலைக்கு விற்றான்.

காலம் ஒடிக்கொண்டிருந்தது. பணம் கரைந்து போய்விட்டது. அவன் உறவிலை ஒருவர் அவனை பார்க்க வீட்டுக்கு வந்தார். நிலைமையை அறிந்தார். ஒரு பணக்காரனில் மகன் ஏற்கை நிலைக்கு தள்ளப்பட்டிருப்பதை அறிந்து அனுதாபத்துடன் விவரம் கேட்டார். தந்தையின் முன்று இரகசியங்களை வியாபாரியின் மகன் சொன்னான்.

அட அப்பாவி, உள் தந்தை சொன்னவற்றை நீ சரியாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை... முதல் இரகசியம், நீ நிறலில் போகவேண்டும். அதாவது வியாபார ஸ்தலத்திற்கு அந்தாலையில் போ. மாலைக்குப் பில் திருப்பிவா என்பது பொருள். இரண்டாம் இரகசியம், யோக்கியர்களைப் பார்த்துக் கடனைக் கொடு. அவர்களாகத் திருப்பித் தருவார்கள். நீ கேட்டு வகுல் செய்கிற ஆசாரிக்கவிடப் பொடுக்காதே என்று பொருள். முன்றாவது இரகசியம் நிறப்பக் கூள்முதல் செய். விலை யலிவாக இருக்கும். அப்படியானால் நிறைய வாட்க்கையாளர்கள் ஏற்படுவர். நிறைய வாங்கி, நிறையப் பேருக்கு விற்பது என்று பொருள். இப்புதிய விளக்கத்தைக் கேட்ட பில்பு வாணிபம் செய்த வியாபாரியின் மகன் விழிப்படைந்தான். இழந்த செல்வத்தைப் பெருக்கும் மார்க்கதையும், தந்தையின் கூட்கம் குத்திரங்களையும் கண்டு கொண்டான். அதன்படி செய்து மீண்டும் கோடல்வுள்ளான்.

வேகமாக முடிவு எடுப்பதைவிட விவேகமாக முடிவு செய்.

கண்டோம் கதிர்காம்

[தொடர்ச்சி...]

-தீரு அன்னதாசன் அவர்கள் -

ஆம் ஒரு பொல்லாப்புமில்லை என் பதற்குச் சான்றாக அவர் தமது வாரிசு களைக் காட்டி விளக்குகிறார். என்னே ஆச் சரியம்! அவர்களில் ஒருவர் அன்றான் கொழும்பில் இருந்து தமது சொந்த வாக னத்தில் எம்மோடு கலந்துகொள்வதற்காக வந்திருந்தார். அவரும் இந்நிகழ்வு முடிந்த கையோடு கொழும்பு செல்வதற்கு ஆயத்த மாகிறார் என்பதையும் அறிந்துகொள்ள முடிந்தது. ஆக வள்ளுவனின் தக்கார் தக வில்லே என்ப அவரவர் ஏச்சத்தால் காணப்படும் என்பதும் வெளிப்படுகிறது அல்லவா? இத ணைக்கூட என் பார்வையில் உங்களுடன் பகிர விளைகிறேன். எமது சுவாமிகளின் மூத்த மகன் கண்ணன்கூட வெளிநாட்டில் நின்றபொழுதிலும் எம்பெருமானின் உஞ்சவ காலங்களில் இங்கு எம்மோடு நின்று அப் பெருந்தூகை அடியார்களின் அன்னபசிக்கு உணவுட்டி மகிழ்வதையும் கட்டிக்காட்டலாம் அல்லவா. நாமெல்லோரும் நல்லதையே நினைப்போம். நல்லவற்றையே செய்வோம். நில்லவையே நடக்கும்.

ஆக இப்படியான ஓர் ஆன்மீக களப் பயிற்சியிடன் அன்று 9.30 மணிவரை எமது பொழுது கழிகிறது. அருமையான இரவுச் சாப்பாட்டுடன் பயிற்சிகள் முடிந்து படுக்கைக்குச் செல்லும்பொழுது, “எல்லோரும் 4.00 மணிக்கு ஆயத்தமாகுங்கள் நாம் இம்முறை தேவேந்திரமுனைக்குச் செல்வோம் என்று” எமக்கு ஓர் அழைப்புக் கிடைக்கிறது. அதன் படி எல்லோரும் அதிகாலை ஆயத்தமாகி 4.15 மணியளவில் தேவேந்திரமுனையை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறோம். நாம் புறப்பட்ட இடம் ஒரு முனையான பருத்தித்

துறை. இப்போ சென்றுகொண்டு இருப்பது தேவேந்திரமுனையை நோக்கி. நான் இலங்கையைப் பற்றித் தரம் 6-7இல் படித்த பொழுது அப்போ சரித்திரம் பூமிசாத்திரம் குடியியல் என்று இப்போதுள்ள வரலாறு குடியிருமைக் கல்விபோலன்று 9ம் வகுப்பு வரை படிக்க வேண்டும். பின் இவை கலைப் பாடங்கள் என்று ஒதுக்கி விடுவேர். கலைப் பிரிவில் படிப்பவர்கள் மட்டும்தான் தொடர்ந்து படிப்பர். விஞ்ஞானப் பிரிவில் நான் கற்ற படியால் இப்பாடங்கள் சார்ந்த அறிவு மிகக் குறைந்தே இருந்தது. யாற்பாணம், கொழும்பு, கண்டி, மட்டக்களாப்பு இந்த வழித்தடங் களைப் பற்றிய அறிவு இருந்ததேயொழிய பெரிதாக இலங்கையின் அமைவிட அறிவு இல்லை. எனவே இப்பொழுது எமது பயணம் அதிவேக நெடுஞ்சாலையூடாகவும் வேறு சென்றுகொண்டிருப்பது எனது ஆர்வத்தை மிகவும் தூண்ட பாதையைப் பற்றிய பார்வை சந்று வியப்பையே தந்தது.

நாம் இப்பாதையூடாக இறந்துமுன் பிரயாணங்கு செய்திருக்காது. நிலை பலருக்கு. அதிகாலை இதமான குளிர் மிக அற்புதப் பயணம், மின்னல் வேகத்தில் பேருந்து பறக் கிறது. உண்மையில் போக்குவரத்துத்துறையில் இலங்கை மக்களுக்கு இன்று இருக்கும் நவீன வசதியிலமைந்த இப்பெருந்தெரு ஓர் வரப்பிரசாதமே. அப்பாதை அமைப்பும் சமிக்கானாகும் தந்தெயலாக ஏற்படும் விபத்துக்களின்பொழுது அவர்கள் செய்திருக்கும் முன் ஆயத்தங்களும் பறக்கும் பாதுகாப்புப் பிரிவினரின் பணிக்கான தயார்ந்திலைகளும் மிகத் துல்லியமாகத் தெரிந்தன. அழகான வர் ணஜால் ஒளிமின் சமிக்கான

உனது குணம் சரியாக இருந்தால் உனது புகழும் சரியாக இருக்கும்.

விபத்தினால் ஏற்படும் தடைகளை நீக்கி பாதையைச் சீர்செய்து விரைவாக்கும் உத்தி கள் குறியீடுகள்மூலம் காட்டியிருக்கும் பாங்கு மிகமிக வியக்கத்தக்கன. என்றாலும் இது தான் முதற்தரம் என்றபடியால் முருகனை அழைக்கவேண்டிய நேரை என்போன்றவர் களுக்கு இருக்கவே செய்தது. “முருகா ஒரு பிரச்சனையமில்லாமல் அங்காலை கொண்டு போய் விட்டிடு” என்று உள்ளமனது வேண்டவே செய்தது. இப்பொழுது நான் இப்படிச் சிந்தித் தேனே என்று நினைக்கவே சிரிப்பாக இருக்கிறது. என்றாலும் இம்மாதிரியான நினைப்புகள் ஆண்மீகத்தின்மீது இறைவன்மீது வைத் திருக்கும் நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடே. இது நிச்சயமாகப் பல வெளிநாட்டு அன்பர்கள்கூட எம்மிடம் பகிர்ந்துள்ள ஓர் இறை உணர்வு என்பதை வாசகர்களுடன் பகிர ஆசைப்படுகிறேன். இதற்குள் அகப்படா சராசரி மனிதர்கள் இல்ல.

இவற்றைப் பார்த்து வியந்தவாறு காலி சாதாரண தெருவை அடைகிறோம். சற்றுநேரப் பயணத்தில் காலி சிவன் கோவிலை அடைகிறோம். அதுவும் மிக மிக சன், கட்டிட, போக்குவரத்து நெரிசல் மிகக் கூட்டுறையே அமைந்திருந்தது. அங்கும் திருத்தவேலைகள் பாரிய அளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டு இருந்தன. காலி நகரும் பெரும்பான்மை சகோதரர்கள் நிறைந்த பிர

தேசமாக இருந்தபொழுதும் மிகப்பெரிய எடுப்பிலான பரிவார மூர்த்திகள்க்குற உள்ள ஓர் பேராலயமாக இச்சிவன் அமைந்துள்ளூர் என்பதுடன் இவரும் இலங்கைச் சரித்திற்கு தின் பூர்வீகத்தில் இடம்பெறுகின்றவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. நாம் இங்கு 6.45 மணியளவில் வந்துவிட்டோம். எவ்வோ சுவாபிகள் ஏற்கனவே இந்த நிரவாகத்தினாட்டு தொடர்பு கொண்டிருந்தார்போலும். அவர்களும் ஒரே டாய் வந்து வரவேற்று எம்மை அழைத்துச் சென்று எமக்கு வேண்டிய காலைக்கடன்களுக்குமிய வசதிகளைச் செய்துதருவதற்குரிய அறி வறுத்தலைச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். எல்லோரும் ஒரே இடத்தில் குழுமி ஒரே நேரத்தில் காலைக்கடன்கள் செய்வது அந்நகரச் குழுலில் அமைந்த ஆஸயத்தில் மிகக் கஷ்டமாகவே இருந்ததால் எங்களைப் பிரித்து பிரித்து வேண்டிய வழிகாட்டலைச் செய்திருந்தார்கள். எனவே என்னோடு சேர்ந்து மூவரை ஒரு குளியலறையை நோக்கி அழைத்துச் செல்கிறார். அப்போ என்னுடன் வந்த இருவரும் குளிக்கத் தொடங்கிவிட்டனர். நானும் அழைத்து நீந்த பிரமுகரும் நான் இப்போ வெளியில் நிற்கிறோம். அப்போ அவரும் எனக்கேயுரிய பாணியில் சில விணாக்கலைத் தொடுக்கிறேன். அப்போ...

(காட்சி தொடரும்...)

சந்தியான் ஆச்சிரமம் மேற்கொண்டுவரும் நித்திய அன்னபணிக்கும் மற்றும் ஆச்சிரமத்தினால் நடாத்தப்படும் சகல சமுதாயம் பணிகளுக்கும் உதவிபுரிய விரும்புவோர் கீழே உள்ள முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

காசுக்கட்டளை

செ. மோகனதாஸ்

சந்தியான் ஆச்சிரமம்,

தொண்டமானாறு.

தொ.இல - 0913219599, 0912263406

E.mail: suthanm329@gmail.com

உன்னதமான ஒவ்வொரு வேலையும் முதலில் முடிந்ததாகவே தோன்றும்.

காசோலை

செ. மோகனதாஸ்

க.இல - 7342444

இலங்கை வங்கி,

பருத்தித்துறை.

மன்றாடி மைந்தன் மால்யருகள்

-தீரு அ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் -

மன்று என்பது சிதம்பரம். அ.து நடராஜர் பொற்சபை எனப்படும். அங்கு நடனம் புரிபவர் சிவபெருமான் அவரைக் கூத்தாடி, கூத்தப்பிரான். கூத்தப்பெருமான், மன்றாடி என்று பல பெயர்களாண்டைழப்பர். இவர் எடுத்தாடிய திருவடியைத் தொழுது நின்றோர் பற்றியும் மன்றில் எடுத்த திருவடியினால் உண்டாய பயன்பற்றியும் கீழ்வரும் பதிகம் கூறுகிறது.

“சீராரும்சதுர் மறையும் தில்லைவாழுந்தனரும்
பாராரும் புலிமுனியும் பதஞ்சலியும் தொழுதேத்த
வாராத கடல்புடைகுழு வையமெலாம் ஈடேற
ஏராத மணிமன்றுள் எடுத்த திருவடி போற்றி”

அந்த அழகிய மன்றாடியின் மைந்தரே முருகப் பெருமான் என்பது உயரிய கருத்தாகும்.

உமையம்மையின் அண்ணன் மாயோன் எனும் விஷ்ணு ஆவர். அதனால் அவரது மருகனாகவும் முருகப்பெருமான் அழகக்கப்படுகிறார். அத்தோடு விஷ்ணு முர்த்தியின் புத்திரிகளாகிய கஜவல்லி, மகாவல்லி ஆகியோரை வதுவைபூண்டதன் காரணமாகவும் முருகப் பெருமான் மாயோன் மருகனாயினார்.

இவர்களிருவரும் மன்றாடியாரின் மருமக்களாக வள்ளி நாயகி என்னும் பெயர்பூண்டு இச்சா சக்தியாகவும் தெய்வானை அம்மையார் என்ற நாமத்துடன் கிரியா சக்தியாக ஞானவேல் ஏந்திய வேலவனுடன் கண்ணியர் இருவர் வாழ்கின்றனர். இந்நிலையில் மன்று ஆடி மைந்தன் என வகுக்காது “மன்றாடி” என்று ஒரு சொல்லாகவே சிறிது குறும்புத் தனமாக நோக்குவோமாயின் ஏதோவொரு தேவையின் பொருட்டு எவரையோ மன்றாடுவதாகப் புலப்படுகிறது. யார்? எவரை; என் மன்றாடுகிறார் என்று சற்று நோக்குவோம்.

சிறுவன் என்ற அகந்தை கொண்ட பிரமன் உள்ளே சென்று இறைவனிடம் விடயம் முடித்து வெளியே வந்தான். பிரமனைக் கண்ட சிறுவன், நீ: யார்? என்று கேட்டார். “நான் படைப்புக் கடவுளாகிய பிரம்மதேவன்” என்றான் “உனக்குப் பிரணவத்தின் பொருள் தெரியுமா?” என்று முருகன் கேட்டபோது விடை தெரியாது விழிபிதுங்க நின்ற பிரமன் தலையிலே குட்டிச் சிறையில் அடைத்து விட்டார். இதனால் படைப்புத் தொழில் நின்றுவிட்டது. இதனால் கவலை கொண்டவானோர் விஷ்ணுஸுரத்தி தலைமையில் சென்று கைலையங்கிரியானிடம் முறையிட்டனர். கேட்ட “மன்றாடி” மைந்தனிடம் மன்றாடுகிறார். இரங்கிய மைந்தன் பிரமதேவரை விடுதலை செய்தார். ஆணவமகன்று

ஆனந்தமடைந்த பிரமன்; மன்று ஆடியையும் மைந்தனாம் முருகப் பெருமானையும் பணிந்து தனது பணியை நலமாக மேற்கொண்டான்.

ஓருமுறை அகம்பாவும் நீங்காத பிரமன் “எனக்கும் ஜன்து தலை சிவனாருக்கும் தலை ஜன்து. எனவே அவருக்கும் எனக்கும் வேறுபாடு கிடையாது. பார்க்கப்போனால் நான் படைப்புக் கடவுளாதலால் மேலானவன்” என்றான். இதனை உணர்ந்த மன்று ஆடியாகிய சிவன் பிரமனது ஜன்து தலைகளில் நடுவனான தலையைக் கிள்ளி நான்முகனாக்கி விட்டார். ஆனால் கிள்ளப்பட்ட மண்டை கீழே விழாது வலது உள்ளங்கையில் ஒட்டிக் கொண்டது. அது கையை விட்டு விலகு வதற்காக அந்த மண்டை ஓட்டையே பாத்திரமாக்கி வீதியொங்கும் அமைந்த வீடுகளின் கதவோரம் நின்று மன்றாடினார். “அம்மா! பிட்சாம் தேஹி” என்று. குரலோசை கேட்டு எட்டிப்பார்த்த மங்கையர் ஆளின் தோற்றும் கண்டஞ்சிப் பிச்சையிடாது கதவுகளை அடைத்துக் கொண்டனர். இறுதியாக வில்லை மூர்த்தி இட்ட பிச்சைமூலம் பாத்திரம் நிறைந்து கையை விட்டு விழுந்தது. இதனால் மகிழ்ச்சியடைந்த மன்றாடியார் மைத்துணரை ஆலிங்கனம் செய்து நின்றார்.

இறைவன் “ஏராருமணி மன்றில் எடுத்த திருவடியானது “ஆடியபாதம்” தூக்கிய திருவடி என்றும் சொல்ல இதுவே நடராஜ தத்துவம் எனப்போற்றப்படும் நடராஜர் சிலையாகும். தில்லையைய்பலத்தின் பொன் மன்றிலாடியின் மைந்தருள் இளவெல் முருகப் பெருமானாவார். இவருக்கு வேலவர் ஆறு முகன் என வேறு பல பெய்ர்களும் உண்டு. சுப்பிரமணிய பாரதியார் “வெற்றி வாடவேலன்” என்று வீரப்புதுகம் பாடுகின்றார். அருணகிரிநாத சுவாமிகள் பாடியருளிய திருப்புகழும் பதிகமாக எழுந்த பல நூல்களும் சிவநெறிக்குச் சிறப்புத் தருகின்றன. வல்லூர் தேவராச

பிள்ளை பாடித் தந்துள்ள கந்தசல்லி கவசம் படிக்க இன்பழுட்டுவதோடு கஷ்டங்களையும் நீக்குகிறது. கந்தசல்லில் முருகன் கோவில் களில் படிக்கப்படுகிறது.

“வேலுண்டு பயமில்லை” “நாம் இருக்கப் பயமேன்?” என்றெல்லாம் கூறும் மன்றாடு மைந்தனாய் வேலவன் அவணரையாறித்து அமர்ரைக் காக்கும் பொட்டு அவரது நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து தோன்றிய தீப்பொறி களில் இருந்து தோன்றியவராவர். இதனால் “ஆதலின் நமது சக்தி ஆறுமுகன்; அவனும் யானும் பேதகமில்லை” என்கிறார். இதனையே கந்தபூராணம் பாடியாகிய தச்சியம்ப்சிவாச சாரியார் அவர்கள் “அருவமும் உருவுமாகி எனத் தொடங்கிக் “கருணைக்கர் முகங்களாறும் கரங்கள் பன்னிரண்டும் கொண்டு ஒரு திருமுருகன் வந்தான்; உலகமுய்ய” என்கிறார்.

கருணை வள்ளல் அழித்தல் செய்யா அருஙும் தொழில் புரிகிறார். இதனையே சூரன் “என்னையும் அடிப்பாக்கி இருவினை நீக்கியாண்ட பன்னிரு தட்டுதோள் வள்ளல்” என்கிறான்.

“வைதாரையும் வாழ வைக்கும்” மன்றாடு மைந்தன் “துஷ்ட சிஷ்ட பிரிபாலனம் செய்கிறார். வரமகிமை பெற்ற சூரன் முதலிய அகுரர்களின் கொடுமை தாங்கமுடியாத அமரர் மன்று ஆடியை மன்றாடு நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து ஆறு பாரிகளை விழவிட அவை சரவணப் பொய்கையில் குழந்தைகளாகி ஆறுமுகமாகிச் சூரணை வதைத்த முகமாகியது. இதற்குத் தாயார் உதவியசக்தி வேலும் வீரவாரு தேவர் முதலிய எண்மரின் உதவியும் பெற்று முடித்தவர்.

நாவல் மரத்தில் இடைச்சிறுவனாக நின்று ஒளவைப் பாட்டிக்குச் சுட்டுழும் கொடுத்துப் பச்சைமயில் வாக்கணனாகக் காட்சியளித்து இனியது, அரியது, பெரியது

எவையெனக்கேட்டு விடையறிந்து மகிழ்ந்த குன்றின் குமரன் குழந்தை வடிவேலன் மன்றாடி மைந்தனாய சண்முகப்பெருமான் ஆவர். இவர் செல்வச்சந்திப் பெருமானும் அற்றங் கரையானுமாவர்.

ஈசனுமை பாலகனாகிய மன்றாடி மைந்தன் மாம்பழும் கிடைக்காமையால் கோபம் கொண்டோடுவது கண்டு பதறிய தாயாராகிய உமையம்மை மகனே; நில் என்றார். தந்தையார் மகனே; வாராய் என்று மன்றாடினார். அண்ணன் கணபதி தந்தை யிடம் பெற்ற மாம்பழுத்தை வடிவேலனிடம் கொடுக்கவேண்டாமென்று மறுக்க, பழனிக் கேகிப் பழனி ஆண்டவராகினார். அங்கு வழிபடச் சென்ற ஒளவைப்பாட்டி “பழும் நீயப்பா; தங்கப் பழும் நீயப்பா” என்று வியந்து பாடினார். இதுவொரு இனம் புரியாத தத்துவம் என்பது ஜதீகம். மன்றாடி மைந் தனும் மாயோன் மருமகனுமாகிய செவ்வேட் பெருமான் சகல ஜீவராசிகட்கும் ஜீவரட்சக ராக நல்லருள் புரிந்து ஆசீர்வாதம் அருளிக் கொண்டு இருக்கிறார்.

வேண்டுதல் செய்வோருக்கு அவர் மிக விரைந்து வேண்டியதைக் கொடுக்கிறார். அதுமாத்திரமன்றி உலகின் ஜீவகோடிகள்

வேண்டத் தகுந்தவற்றை அறிந்து அருள் பவருமாகவும் திகழ்கின்றார். திருமுருகாற்றுப் படை பாடிய நக்கீர் தேவரது வேண்டுகோளை ஏற்று குகையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த 999 பேருடன், நக்கீர் தேவரையும் கொல்ல என்னிக் கொண்டிருந்த பூதம் கொல்லப்பட்டு அனைவரும் விடுதலை செய்யப்பட்டமையானது மன்றாடி மைந்தனின் அந்புதமன்றோ!

மன்றாடியாரது புத்திரர்களில் முதல் வன் ஜூங்கரன். இளையோன் மயில்வாகனன் அண்ணன்மேல் அதீதமான அன்பும் நம்பிக்கையும் கொண்டவர். இருவரும் சேர்ந்து விளையாடுவர். ஏதாவது குறும்புத்தனம் செய்து சண்டையிட்டு மன்றாடியின்முன் கண் பிசைந்து முறையிட்டு நிற்பர். உடனே மன்று நீதிமன்றாகும். ஆயு மனதை ஊடுருவிப் பெருப் பித்துக் காட்டும் பூதக்கண்ணாடியாகி ஊடுருவ குறும்பு செய்த குற்றவாளியாய இளவல், மன்றத் தீர்ப்பை ஏற்க முடியாதென மன்றி விருந்து ஓடினார். இது மாம்பழும் கொடுத் ததன்மூலம் பகிரங்கம். மன்றைவிட்டு ஒடியதே குற்றம் ஏற்கப்பட்டதாகிறது.

“ஓம்; மன்றாடி மைந்தா சரணம்”

“ஓம்; மால் மருகா; வேல்மருகா சரணம்”

**கண்டேன் கந்தனைச் சந்தியில்
கொண்டேன் காதல் அவன்மீது
கண்டேன் கந்தனைச் சந்தியில்
கருணைத் தெய்வம் அவன்தானே
கொண்டேன் காதல் அவன்மீது
குமரன் வந்தான் குறந்தையாக
உண்டேன் அவனின் அழகதனை
உயிராய் என்னில் உறைந்தானே
தண்டமிற்ற தெய்வம் அவன்தானே
தரணியே போற்றும் அவன்பெருமை.**

-வ. யோகானந்தசிவம் -

திறமையும், நம்பிக்கையும் வெல்லற்கரிய படைகளாகும்.

நித்திய வின்னப்பணிக்கு உதவிபூரிந்தோர் விபரம்

(தொடர்பு)

குகனேசன் கலாவதனி	தம்பசிட்டி	3000. 00
ஜெயந்தி மோகன்குமார்	லண்டன்	10000. 00
யாதவன் பாலச்சந்திரன்	அவுஸ்திரேலியா	10000. 00
சாமினி கஜேந்திரா	நல்லூர்	3000. 00
S. வெற்றிவேலாயுதம்	நல்லூர்	1000. 00
ரா. சுவர்ணதாஸ்	அச்செழு வடக்கு	1000. 00
க. உருத்திரகுமார் நினைவாக	கொக்குவில்	3புட்டி அரிசி 1000. 00
செல்லையா சர்வேஸ்வரன்	இணுவில்	5000. 00
கிரிதரன் நந்தினி	கன்டா	5000. 00
சீதா ரீச்சர்	உடுப்பிட்டி (கன்டா)	10000. 00
C.R. கனகலிங்கம்	வெள்ளவத்தை	5000. 00
அட்சயன் பிரபாகரன்	வெள்ளவத்தை	1000. 00
கைலாயபிள்ளை நினைவாக	காரைநகர்	1000. 00
ஜெ. இராஜகோபால்	யாழ்ப்பாணம்	1000. 00
பி. துவாரகன்	நீர்வேலி	1000. 00
பா. சக்திதாசன்	வங்கியா	1000. 00
S. லோச்சந்தர்	கொழும்பு	1000. 00
உ. யோகாம்பிகை	மூளாய்	10000. 00
த. சுதர்சன்	புத்தூர்	500. 00
கி. மயைகன்	கொழும்பு	10000. 00
கனேசராஜா குடும்பம், சிதம்பரக்குமரன் குடும்பம் யாழ்ப்பாணம்		30000. 00
Dr சிதம்பரநாதன் மூலம் தவராணி நினைவாக சித்தங்கேணி		10000. 00
ஆ. கேதீஸ்வரன்	கொழும்பு	5000. 00
த. ஸ்ரீதரன்	சிறுப்பிட்டி	2000. 00
தெ. தீபன்ராஜ்	தும்பளை	1000. 00
S.S. முர்த்தி	கொழும்பு	1000. 00
திருச்செல்வன்	கன்டா	5000. 00
அ. குமாரவேல் ஆசிரியர்மூலம் வசந்தினி ஸ்ரீதரன் ஆனைக்கோட்டை		10000. 00
அ. குமாரவேல் ஆசிரியர்	யாழ்ப்பாணம்	5000. 00
ப. துஸ்யந்தன்	இளவாலை	5000. 00
கபிலன் சரண்யா குடும்பம்	கொழும்பு	5000. 00
R. மாவினி	கன்டா	5000. 00
S. அஸ்வின்	உடுப்பிட்டி	2000. 00

சட்டம் கெடுத்தாலும் பழக்கவழக்கம் வாழ வைக்கும்.

அ. கலைவேந்தன்	உடுப்பிட்டி	1000. 00
மனோகரன் திலீபன்	உடுப்பிட்டி	10000. 00
த. சீலா	உடுப்பிட்டி	2000. 00
பொ. ராசகுமார்	மயிலிட்டி	2000. 00
சிவராசா குடும்பம்	மயிலிட்டி	1000. 00
K.V. துரைசாமி நினைவாக	மயிலிட்டி	1000. 00
மா. நடராசா	நீரவேலி	5000. 00
க. வினோதினி	திருநெல்வேலி	20k அரிசி மரக்கறி
பொ. சண்முகராஜா	ஊரிக்காடு	10000. 00
சி. வீரசிங்கம் J.P	கரவெட்டி	1000. 00
ம.க. ஸ்ரீதரன்	சுண்ணாகம்	1000. 00
வே. முருகவேள்	வல்வெட்டித்துறை	4500. 00
கி. நாகராசா நினைவாக	நாவற்குழி	20000. 00
தி. பாலேந்திரன் நினைவாக	கொம்மந்துறை	8000. 00
ச. ஜெயதாசன்	காங்கேசந்துறை	1000. 00
இ. திருக்குமரன்	மானிப்பாய்	3000. 00
கிருஷ்ணகுமாரி கனகசிங்கம்	உரும்பராய்	1000. 00
குமாரசாமி குடும்பம்	பத்தமேனி	1000. 00
வி. தயாநிதி	கிளிநொச்சி	500. 00
பா. திருமால்தேவி	நிலாவெளி	3000. 00
அ. புவனேஸ்வரி	சங்கானை	500. 00
ஸ்ரீ. ஸ்ரீஞ்சினி	கரவெட்டி	2200. 00
யோகவுதி சுப்பிரமணியம் குடும்பம்	லண்டன்	1500. 00
குலேந்திரன் குடும்பம்		
தெய்வேந்திரன் குடும்பம்		
S. சிவநாதன்	மல்லாகம்	2000. 00
பா. பாலச்சந்திரன்	சுண்ணாகம்	1000. 00
செல்வி நடராசா மூலம் பொன்னுத்துறை தருமபதி தாவடி வடக்கு		10000. 00
க. சதாசிவன்	நாவற்குழிமேற்கு	1முடை அரிசி
வி. தயாநிதி	கிளிநொச்சி	1000. 00
சீலா நகைமாடம்	பருத்தித்துறை	1முடை அரிசி 60 தேங்காய்
தேவன் ஸ்ரோர்ஸ்	ஆவரங்கால்	1முடை அரிசி, 1புட்டி பருப்பு
மோகன் கடை	ஆவரங்கால்	1முடை அரிசி, 1புட்டி பருப்பு
இ. தயாபரன்	கொழும்பு	3முடை அரிசி
ஸ்ரீ சிவராம் றேடேர்ஸ்	யாழ்ப்பாணம்	2புட்டி பருப்பு
தா. கணேசமுர்த்தி குடும்பம்	இனுவில்	3முடை அரிசி
ஆ. கேதீரன்	சுண்ணாகம்	1000. 00
		(தொடரும்...)

வாழ்க்கையில் உண்மைக்கு போராட வேண்டும்; உழைப்புக்கு கைகொடுக்க வேண்டும்.

சைவநெறி சிவநெறியைக் காட்டும்

-தீரு பு. கதீர்த்தம்பி அவர்கள் -

எழுவகைப் பிறப்பினுள்ளும் மானுடப் பிறப்பு மேன்மை உடையது. மானுடன் சைவநெறி நின்று ஒழுகி வந்தால், சிவ நெறியை அறிந்து இறைவனைடி சேரலாம் என்பது சிவனடியார்கள் கருத்தாகும். மானுடனாகப் பிறந்த சைவ சமயத்தவர்கள் சைவ நெறியில் நின்று ஒழுகி பேரின்பப் பெரு வாழ்வு கொடுக்கும் சிவநெறியை அறிந்து அதன் வழியைக் கடைப்பிடித்தால் இறை வனை அடையும் வழி திறந்துவிடும் என்பது தின்னன். எனவே சைவநெறி சிவநெறியைக் காட்டுமென்பது ஆன்றோர் கருத்துமாகும்.

சிவனை முழுமுதலாகக் கொண்ட சமயம் சைவசமயம் ஆகும். சிவன் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவர் என்று மாணிக்கவாசகர் திருவெம்பாவையில் பாடியுள்ளார். சிவன் பிறப்பு, முதுமை, இறப்பு இல்லாதவரென்றும், ஒதாது வேதம் உணர்ந்தவரென்றும் உண்ணாது உறங்காது இருப்பவரென்றும் காற்றாக எங்கும் கலந்திருப்பவரென்றும், உலகுக்கு கண்ணாக இருப்பவரென்றும், எல்லாச் சக்திகளைக் கொண்டவரென்றும், பரம பிதாவாக இருப்பவரென்றும் கைலாயைக் காட்சியைக் கண்ட அப்பர் சுவாமிகள் கைலாயப் பதிகத்தில் வடித்துள்ளார். சிவன் தனது சக்தியினால் உலகத்தையும், உயிரினங்களையும் படைத்துள்ளார். சைவ சமயத்தில் பிறந்து, சிவனைத் தினமும் மனதில் இருத்தி வழிபட்ட சிவபாதவிருதயருக்கு ஓர் ஆண்குழந்தை கொடுத்து, ஆளுடையபிள்ளையார் என்ற நாமத்தைச் சூட்டச்செய்து, மூன்று வயதில் தோணியப்பர் ஆலய குளத்திற்கே, ஞானப்பால் கொடுத்து, ஞான ஒளி பிறக்கச் செய்து, “தோடுடைய செவியன் விடையேறி”

என்னும் முதலடியடைய பாடலைப் பாட வைத்தார். சைவநெறியில் நின்று ஒழுகிய மாணிக்கவாசகருக்கு திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளி, சிவஞானபோதம் என்னும் சொல் லின் பொருளை உணரவைத்து, குதிரை வாங்க வந்த எண்ணத்தை மறக்கச் செய்து, சிவநெறியின் உண்மைப் பொருளை உணரவைத்து ஆட்கொண்டார். அதுபோல் சைவ சமயமே மெய்ச்சமயம் என்று வாழ்ந்த மங்கை யர்க்கரசியாரின் கணவன் (மன்னன்) வெப்பு நோயை சிவநெறி நின்ற சம்பந்தர் நீக்கச் செய்தார். சைவசமய ஆசாரங்களாண்ட திருநீல கண்டரையும், உண்டலால் பிரிந்திருந்த மனவியையும் இணைய வைத்தார். சைவ சமயத்தில் வாழ்ந்த சிறுத்தொண்டரை, பிள்ளையை அறிந்து கறிசமைக்கச் செய்து, இறந்த பின்னர் பெயர்கொண்டு அழைக்கச் செய்து, பிள்ளை ஒடிவரும்போது உள்ளம் பூரித்த சிறுத்தொண்டருக்கு சிவநெறியை இறைவன் காட்டி வைத்தார். இலங்கையை ஆண்ட சைவ சமய சிவபக்தன் இராவணனையும், மலையை எடுக்க வைத்து, அதனுள் நசி பட்டு சாமக்கீதம் பாட வைத்து, சிவநெறியின் அதியிக்க சக்தியை வெளிக்கொண்டு வந்தார்.

சைவநெறியில் நின்று ஒழுகும் மானுடன் பஞ்சமாபாதகங்களைச் செய்யமாட்டான். தாவரபோசனியாகிய அவன் அன்பு இரக்கம் இரண்டையும் கடைப்பிடித்து, தான் தருமங்கள் செய்து, அடியார்களுக்கு அமுதளித்து, வரும் அடியார்களை எதிர்பார்ப்பவனாக இருப்பான். சமயத்தொண்டனாகிய அவன் பெரியோரைக் கணம் பண்ணுதல், சமய களை சாரத்தைப் பேணுதல் போன்ற பண்புகளை சிவநெறி நின்று ஒழுகி சிவநெறியை

துணிவுடன் வாழ்க்கையில் எதையும் செய். அதில் புதும்புது அர்த்தங்கள் மலரும்.

உணர்த்துவனாக இருப்பான். இதுபோல் அக்கால சைவ சமய மன்னர்கள் சிவநெறியை உணர்ந்து பாரிய பல கோவில்களைக் கட்டு வித்தார்கள். மன்னர்களால் இந்தியாவில் கட்டப்பட்ட கோவில்கள் சைவநெறியை உணர்த்தும் ஆலயங்களாக விளங்குகின்றன. இக்காலச் சிற்பிகளாலும் சிந்திக்க முடியாத சிற்பங்கள் கொண்ட ஆலயங்கள் வெளிநாட்டவரையும் வியக்க வைக்கின்றன. அக்காலத்தில் வாழ்ந்த சமய குரவர்களும், சிவனடியார்களும் ஆலயங்கள் சென்று வழி பட்டு, சிவநெறியை உய்த்துணர்ந்து இறை வணடி சேர்ந்தார்கள். அவர்கள் வழியைப் பின்பற்றி பின்வாழ்ந்த அடியவர்கள் சைவ சமயத்தை வளர்த்தனர். யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்களும் சைவநெறியைக் கடைப்பிடித்து, கிரீஸ்தவ பாடசாலையில் கற்பித்தும் சமயம் மாறாமல், சைவசமய முழுத்தொண்டனாக வண்ணார் பண்ணை ஆலய ஊழியனாகவும், சைவ சமய சிவநெறியை மக்களுக்கு உணர்த்து

வதற்கு பிரசங்கங்கள் பல செய்தும், நால் கள், பல ஆக்கியும், சைவசமயக் காவல னாக விளங்கினார். இதனால் சைவசமயம் தழைத்து ஒங்கியது.

தற்காலத்தில் கலியுகவரதனாக செல்வச்சந்தியான் விளங்குகின்றான். சைவ நெறியைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகுகின்ற அடியவர்கள் சந்தியான் ஆலயம் சென்று வழிபட சிவநெறியின் தன்மையை உணர வார்கள். ஆற்றங்கரையான் ஆற்றில் மூழ்கி எழு வினைகள் ஓடிவிடும். அவன் விழுதி அணிய மும்மலங்கள் அகண்றுவிடும். எந்திதி யும் தரும் சந்தியான் நிம்மதியையும் கொடுத்து நீடித்த வாழ்வையும் அளிப்பான். சந்தியான் அருளைப்பெற்ற அடியவர்கள், சந்தியான் ஆச்சிரமம் உவந்து அளிக்கும் அன்னதானத்தையும் உண்டு, நிறைவாழ்வு வாழலாம். எனவே சைவநெறியில் நின்று பேரின்ப பெருவாழ்வைக் கொடுக்கும் சிவ நெறியை அடையலாம் என்பது உண்மையில் உண்மை.

எங்களை என்றும் காத்து அருள் புரிவான!

செல்வச் சந்தி முருகனிடம் வந்து பாருங்கள்
அல்லெல்லாம் தீர்த்து வைப்பான் அயர்ந்து பாடுங்கள்
அன்னதானக் கந்தனிடம் வந்து பாருங்கள்
சொன்னகுறைகள் தீர்த்திடுவான் இருந்து கேளுங்கள்

வேல் பிழித்த வேலனிடம் வந்து பாருங்கள்
குலகொண்ட நோய்தீர்ப்பான் உருண்டு வாருங்கள்
தெய்வானை மணாளனிடம் வந்து பாருங்கள்
செய்தபாவும் அழித்திடுவான் அயர்ந்து போற்றுங்கள்

உழையும்மை பாலனிடம் வந்து பாருங்கள்
குழையிருந்தால் இறக்கிடுவான் தியானம் செய்யங்கள்
நின்றும், இருந்தும், கிடந்தும் ஏன்றும் நினையுங்கள்
என்றும் காத்து அருள்புரிவான் செல்வச்சந்தி முருகன்.

-திருமதி நாகேஸ்வரி கந்தசாமி-

உள்ளத்தின் சிறந்த நலன்களை நாடுங்கள். மற்றவை தாமாக வந்து சேரும்.

(கட்டுரைத்தொடர் - 38)

சித்தர்களின் நாளம்

- தீரு சீவ மகாலிங்கம் அவர்கள் -

நழத்துச் சித்தர்கள்

பெரியானைக்குடிடி, சித்தானைக்குடிடிச் சுவாமிகள்

ஆன்மீகத் தேடலில் ஈடுபடும் அருளாளர்கள் சித்தர்கள், ஞானிகளின் சமாதிக்கோயிலுக்குள்ளே சென்றால் ஆனந்தப் பரவச நிலையை அடைவார்கள். நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்களால் மங்கள சாசனம் செய்யப்பெற்ற திருத்தலங்களில் எல்லாம் தெய்வீக சக்தி நிறைந்திருப்பதை பலர் அனுபவரீதியாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள். வீரத்துறவு சுவாமி விவேகானந்தர் தியானம் செய்த கன்னியாகுமரியிலே கடலின் உள்ளே அமைக்கப்பட்டிருக்கும் நினைவாலயத்திற்குச் சென்ற வர்களில் பலர் அங்கே இருக்கும் தெய்வீக சக்தியை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ரமண மகரிஷி வாழ்ந்த திருவண்ணாமலைத் திருத்தலத்தின் தெய்வீக சக்தி ஒரு பெரும் கருணைத் தேக்கமாகவே காணப்படுகிறது. ஈழ மணித் திருநாட்டில் உள்ள கதிர்காமம், நல்லூர், செல்வச்சந்திதி ஆகிய திருத்தலங்களிலும் ஞானிகள் பலர் நடமாடித் திரிந்த தால் இன்றும் ஞானபண்டிதன் நடமாடித் திரியும் திருத்தலங்களாகவே முருக பக்தர்களால் போற்றப்படுகின்றன.

முப்பெரும் சித்தர்களில் பெரியானைக்குடியின் சமாதி கொழும்பு முகத்துவாரம் கடற்கரையிலும், சித்தானைக்குடிச் சுவாமிகளின் சமாதி கிழக்கு மாகாணத்தின் காரைதீவுக் கிராமத்திலும், நவநாதச் சித்தரின் சமாதி நாவலப்பிட்டி குயின்ஸ்பரித் தோட்டத் திலும் காணப்படுகிறது. இந்த மூன்று சித்தர்

களும் சமகாலத்தவர்கள். சித்தானைக்குடிச் சுவாமிகளுக்குப் பெரியானைக்குடிச் சுவாமிகளே குருவாக இருந்தார்.

பெரியானைக்குடிச் சுவாமிகள்:

ஆழ்வீத் திருநாட்டின் கலாசார மையமாகத் திகழும் நகரங்களிலே கண்டியும் ஒன்றாகும். பெரியானைக்குடிச் சுவாமிகள் இளம் வயதில் கண்டியிலே வசித்ததாக அறிய முடிகிறது. சலவைத் தொழிலாளி ஒருவரின் வளர்ப்பு மகனாக வாழ்ந்து வந்தார். சிறு வயதிலே உடைகளின் அழக்கைப் போக்குவரதிலே வல்லவரான சிறுவன், பெரியானைக்குடிச் சுவாமிகள் ஆனதும் எத்தனையோ ஆன்மாக்களின் மன அழக்கைப் போக்கினார். இவர் உலக மக்கள் தம்மை நெருங்காதவாறு தம்மை மறைத்தே வாழ்ந்து வந்தார். இளமைப் பராயத்தில் 'கண்டி ஸ்ரீ கதிரேசன் கோயில் படிகளில் தங்கியிருந்து சாதனைகளில் ஈடுபட்டார்.

இந்தியாவில் இருந்து வருகை தந்த கண்பார்வையைப்பற்ற பிராமணருக்கு தனது சித்தின் வலிமையினால் கண்பார்வையை வழங்கினார். ஐயர் வைத்திருந்த புத்தகக் கட்டில் இருந்து விரும்பிய ஒரு புத்தகத்தை எடுத்து விரும்பிய பக்கத்தைப் புரட்டி வாசியும் என்று பெரியானைக்குடிச் சுவாமிகள் கூறினார். பின்னரும் கருத்துடைய வேத சுலோகம் அங்கே காணப்பட்டது.

உலகத்தின் செல்வம் முழுவதையும் செலவழித்தாலும் திருப்தியை விலைக்கு வாங்க முடியாது.

“உணவளிப்பவர் ஈவுவர் ஆதலால் உணவைப் பறிக்கக் கூடாது; அளிக்கப்பட்ட உணவை உதற்றி தள்ளியவன் பெரும் பாவத்துக் குள்ளாவான்”

கொழும்பு கோட்டை புகையிரத நிலை யத்திற்கும், மருதானைப் புகையிரத நிலையத் திற்கும் இடையில் கப்பித்தாவத்தை என்றொரு இடம் உள்ளது. இங்கே ஈனமுத்து என்றோருவர் வசித்து வந்தார். அந்தக் காலத் தில் றிக்சோ இழுக்கும் கூட்டத்தினருக்குத் தலைவராக ஈனமுத்து இருந்தார். றிக்சோ இழுப்பவர்கள் நாளாந்தம் தமது உழைப்புக் கேற்ப ஈனமுத்துவுக்கு கமிஷன் கொடுப்பார்கள். அதைக்கொண்டே அவரது சீவியம் நடைபெற்றது. இவர் எந்த நேரமும் மது போதையிலேயே இருப்பார். ஆனால் இந்தக் குடிகாரனுக்கு சாதுக்கள், சாமிகள் என்பவர்களிடம் தனி மதிப்பு இருந்தது. அவர்களை ஆதரித்து உண்டி, உறையுள் எல்லாம் வழங்கி அன்போடு உடச்சிப்பார். பெரியானைக் குட்டிச் சுவாமிகள் பல இடமும் சுற்றித் திரிந்துவிட்டு இறுதிக் காலத்தில் ஈனமுத்து விடம் வந்து சேர்ந்தார்.

சுவாமிகள் ஒரு சீவன் முத்தர். விருப்பு வெறுப்பு அற்றவர். ஈனமுத்து தான் உண்பதையும் குடிப்பதையும் சுவாமிக்கும் கொடுப்பார். சுவாமிகள் கொடுப்பது எதுவானாலும் அதை வாங்கி உண்பார். சுவாமி களைத் தரிசிக்க வருபவர்கள் எத்தனை பேரானாலும் கடன் வாங்கியும் அத்தனை பேரையும் உபசரிப்பார். ஈனமுத்துவை வறுமை பீட்டத்து. தனது சொந்தச் செலவிற்கே பணம் இல்லாமல் தடுமொறினார். தொடர்ந்து துண்பங்கள் வந்தபோதும் சுவாமியை வெளியில் விட ஈனமுத்து விரும்பவில்லை. ஒருநாள் ஈனமுத்து வெளியே சென்றிருந்த சமயம் ஆணைக்குட்டிச் சுவாமிகள் சுவரில் சாய்ந்த வண்ணம் கால்களை நீட்டியபடி முச்சை

அடக்கி உயிர் பிரிந்தவர்போலக் காட்சி அளித்தார். ஈனமுத்து வீட்டிற்கு வந்ததும் சுவாமிகள் இருந்த நிலையைப் பார்த்து அதிர்ச்சியற்றார். சுவாமிகளின் உடலை ஆட்டிப் பார்த்தார்; அசைத்துப் பார்த்தார். உடல் விறைத்த கட்டைபோல இருந்தது; பேச்சு முச்சு எதுவும் இல்லை. தன்னை இக்கட்டான் நிலையில் விட்டிட்டுச் சுவாமி பரலோகம் சென்று விட்டார் என ஈனமுத்து நினைத்தார். சுவாமிகளின் சமாதி நிலையை உணரமுடியாத ஈனமுத்து பலவாறாக யோசித்தார். ஈமக் கிரியை செய்யவோ கையில் பணம் இல்லை; கடன்-வாங்கவும் இடம் இல்லை என நினைத்த ஈனமுத்துவிற்கு ஒரு விபரீத எண்ணம் ஏற்பட்டது. குடிசைக்கு நெருப்பு வைத்துவிட்டால் சுவாமியும் அதனுடன் எரிந்து சாம்பலாகி விடுவார். செலவு எதுவும் இல்லாமல் உடம்பு தகனமாகிவிடும் என ஈனமுத்து சிந்தித்தார். பட்டணத்திற்குப் போய் நண்பர் ஒருவரிடம் கடன்வாங்கி ஒரு கலன் மண்ணெண்ணை, ஒருக்கட்டு விறகு, ஒரு போத்தல் சாராயம் என்பவற்றை வாங்கி வந்தார். வீட்டிற்கு வரும்பொழுது நிலை தளம்பிய நிலையில் குடித்துவிட்டே வந்தார். சுவாமிகளைப் பார்த்தபடியே கண் கலங்கி நின்றார்; அருகில் சென்று பார்த்தார்; சுவாமிகள் இருந்தபடியே இருந்தார்கள்.

திழெரனச் சுவாமிகள் கண்விழித்தார்கள். கப்பல் கவிழ்ந்தமாதிரி ஆழந்த ஆலோசனையில் இருக்கிறாய் என்று ஈனமுத்துவைப் பார்த்துக் கேட்டார்கள். சுவாமிகளுடைய குரல் கேட்டதும் ஈனமுத்து ஓடிச்சென்று சுவாமிகளுடைய பாதங்களைத் தலைமேல் வைத்துச் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து இருபாதங்களையும் பற்றிக்கொண்டு விழ்மி விழ்மி அழுத் தொடங்கினார். சுவாமிகளை அரவணைத்து தூக்கி எடுத்தார். அவரைக் கழுவித் துடைத்து ஆசனம் ஒன்றின்மேல்

இருத்தினார். நெற்றியில் திருநீறு இட்டுச் சந்தனப் பொட்டு வைத்து குங்குமமும் வைத் தார். சுவாமிகளை விழுந்து வணங்கிய பின் கைகட்டி வாய்பொத்தி ஒரு பக்கமாக ஒதுங்கி நின்றார்.

சுவாமிகள் ஈனமுத்துவை நிமிர்ந்து பார்த்து இனிப் பெரியவங்கள் எல்லாம் வரு வார்கள்; பணம் வரும்; பயப்பட வேண்டாம். பாமர மக்கள் முதல் பெரும் பதவிகளில் இருப்பவர்களும், செட்டிமார், முதலாளிமாரும் சுவாமிகளைத் தேடி வந்தார்கள். பணம் குவியத் தொடங்கியது. ஈனமுத்துவும் மகிழ்ச்சி யோடு சுவாமிகளுக்குரிய பணிவிடைகளைச் செய்து வந்தார்.

பெரியானைக்குட்டி சமாதி அடையப் போகும் காலத்தை சித்தானைக்குட்டிச் சுவாமிகள் உள்ளுணர்வால் அறிந்திருந்தார். அதனால் உரிய காலத்திற்கு முன்பே பெரியானைக்குட்டிச் சுவாமிகளை விட்டு விலகாது சுற்றிக்கொண்டே இருந்தார். பெரியானையை யாழ்ப்பாணத்திற்கு கொண்டு போய் சமாதி வைக்கவேண்டும் என்பது சித்தானையின் விருப்பமாக இருந்தது. பெரியானை இதற்குச் சம்மதிக்கவில்லை. கொழும்பிலேயே சமாதி ஆகவேண்டும் என்பது அவருடைய திருவுள்ளமாகும். ஒருநாள் சித்தானையை அழைத்து வடக்கே ஒரு பெரியவருடைய சமாதி உள்ளது. (கடையிற் சுவாமிகளுடைய சமாதியையே இவர்குறிப்பிட்டார்.) “போய் வருவோம்” என்றார் சித்தானைக்குட்டிச் சுவாமிகள். அதற்குப் பெரியானைக்குட்டிச் சுவாமிகள் அவருடைய மண்ணில் அடிமை மிதிக்கத் தகுதி அற்ற வன் என்று கூறினார்.

சேர் பொன். இராமநாதன், சேர் பொன். அருணாசலம், பிரபலமான செட்டிமார்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து கொழும்பு முகத்துவாரம் கடற்கரையில் இவருடைய

சமாதியை வைத்தார்கள். சமாதியை உள்ளடக்கி ஒரு பிள்ளையார் கோயில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கோயிலின் அருகில் இருக்கும் கடற்கரையில் ஆடி அமாவாசைத் தீர்த்தம் வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

சித்தானைக்குட்டிச் சுவாமிகள்:

சித்தானைக்குட்டிச் சுவாமிகள், பெரியானைக்குட்டிச் சுவாமிகள், நவநாதசித்தர் ஆகிய மூவரும் சமகாலத்தவர்கள். இராமபிரான் சிவபூசை செய்த திருத்தலம் இராமேஸ்வரம். இராமநாதபுரத்தை ஆட்சி செய்த வர்கள் சேது மன்னர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். நல்லூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை ஆட்சி செய்த ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளுக்கும் இராமேஸ்வரத்திற்கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது. ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் இராமேஸ்வரத்தில் பல திருப்பணிகளைச் செய்துள்ளார்கள். இராமநாதபுர ஆட்சிக்கு உட்பட்டதாக சிற்றரசர் ஒருவருடைய இராசதானி இருந்தது. அந்நாட்டுச் சிற்றரசரின் ஏகபுத்திரன் கோவிந்தசாமி. பெரியானைக்குட்டிச் சுவாமிகள் நவநாதசித்தர் ஆகிய இருவருடனும் ஏற்பட்ட தொடர்பினால் ஈழத் திற்கு வருகை தந்தவரே சித்தானைக்குட்டிச் சுவாமிகள் ஆவார். கோவிந்தசாமியே சித்தானைக்குட்டிச் சுவாமிகள் என்ற நாமத்துடன் நடமாடித் திரிந்தார்.

பெருநாளி சமஸ்தானத்துக்கு உட்பட்ட பகுதியிலே உள்ள மக்கள் பலர் கொழிய நோயினால் பீடிக்கப்பட்டுத் துன்பப்பட்டார்கள். பெரியானைக்குட்டிச் சுவாமி களும் நவநாதச் சித்தரும் நோயாளிகளின் வீடுதேடிச் சென்று அவர்களின் உடற்பிணி யைப் போக்கினார்கள். இச்செய்தியினை அறிந்த பெருநாளி சமஸ்தானத்துச் சிற்றரசர்

அவ்விரு மகாத்மாக்களையும் தமது சமஸ்தானத்திற்கு அழைத்துக் கொள்ளவும் செய்ய விரும்பினார். மகாத்மாக்களை அழைத்து வருமாறு தனது மகன் கோவிந்தசாமியை அனுப்பி வைத்தார். கோவிந்தசாமி அடியார்கள் இருவரையும் ஒரு குடிசையிலே சந்தித் தார். இருவரது பாதங்களையும் பணிந்து வணங்கினார். கோவிந்தசாமியைப் பார்த்ததும் இருவரது உள்ளங்களும் நெகிழிந்தன. கோவிந்தசாமியை வாரியெடுத்துக் கட்டி அணைத்து ஆண்நந்தக் கண்ணீர் சொரிந்தனர். அடியார்களை அழைத்துச் செல்ல வந்த கோவிந்தசாமி அடியார்களுக்கு அடியவர் ஆனார். மனிவாசகப் பெருமான் திருப்பெருந்துறையில் குருநாதனின் அருட்பார்வைக்கு உட்பட்டதும் அமைச்சர் கோலத்திலிருந்து அடியவன் கோலத்துக்கு மாறியதுபோல கோவிந்தசாமியும் சிற்றரசரின் மகன் என்பதை மறந்து துறவியர் கூட்டத்துடன் இணைந்து கொண்டார். மூவரும் இராமேஸ் வரத்திலிருந்து ஈழமணித் திருநாட்டிற்கு வருகை தந்தார்கள்.

முன்னேஸ்வரம் கோயிலில் இருந்து சாதனை புரிந்த சித்தானைக்குட்டிச் சுவாமி களுக்கு அவருடைய குருவாகிய பெரியானைக் குட்டிச் சுவாமிகள் சமாதி அடைந்த சமயம் பேரோளிப் பிழும்பு ஒன்று தென்பட்டது. பெரியானைக்குட்டி சிவசோதியுடன் கலந்த சிறப்பினை இவர் கண்டார். இவருடைய சமாதியில் கடும் தவமிருந்த சித்தானைக் குட்டிக்கு நவநாதச்சித்தரின் சமாதிக்குச் செல்லுமாறு கணவிலே குருநாதன் கட்டளை இட்டார். குருநாதரின் கட்டளையை ஏற்றுக் குயின்ஸ்பரிக்குச் சென்ற சுவாமிகள் நேரடியாக நவநாதச் சித்தரின் சமாதிக்குச் சென்றார்கள். முருகப்பெருமானுக்கு வணக்கம் செலுத்தியின் சித்தருடைய சமாதிக்கு முன்பு வந்து தியானத்தில் அமர்ந்தார்கள்.

பல மணித்தியாலங்கள் சுவாமிகள் தம்முடைய மறந்து ஆண்நந்த நிலையிலே காணப்பட்டார்கள். தோட்டத்து மக்கள் சிலர் சுவாமிகளைச் சுற்றி வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டு நின்றார்கள். சுவாமிகள் கண்விழித்ததும் “நவநாதா” என்றே சொல்லிக்கொண்டு எழுந்தார்கள். “நவநாதா” என்ற சொல்லைக் கேட்டதும் சூழ நின்றவர்கள் எல்லோரும் மந்திரத்தால் கட்டுப்பட்டவர் போலாயினர். பெரியானைக்குட்டிச் சுவாமிகளின் சமாதி விநாயகப் பெருமான் சந்திதியிலும் நவநாதச் சித்தரின் சமாதி முருகப்பெருமானின் சந்தித் தானத்திலும் அமைந்துள்ளதை எண்ணிச் சித்தானைக்குட்டிச் சுவாமிகள் உள்ளம் பூரித்தார்கள்.

சிலர் வெளியே வேடதாரிகளாக இருப்பார்கள். அவர்களின் உள்ளாம் நரகக் காடாகவே இருக்கும். சித்தானைக்குட்டிச் சுவாமிகள் கள்ளுண்டு, புலால் உண்டு, காம வசப்பட்டவரைப்போல நடித்து வெளி ஆசார் சீடர்களைத் தம்மிடத்தே நெருங்கவிடாமல் தடுத்து வைத்திருந்தார். சுவாமிகளின் திருவிளையாடலைப் பலரால் பூரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. சுவாமிகளின் மகிமையைக் கேள்வியற்றுச் சிலர் அவரைத் தரிசிக்கச் செல்வர். தம்மை நாடி வருபவர்களின் உள்ளப்பாங்கினைச் சுவாமிகள் கண்ணாடியிலே பார்ப்பதுபோலப் பார்த்து விடுவார்.

கதிர்காமத்திலே முருகப்பெருமானின் திருக்காட்சி தனக்குக் கிட்டவேண்டும் என்று எண்ணி உண்ணா விரதத்தோடு தவம் கிடந்தார். முருகப்பெருமானின் தரிசனத்தை நேரில் பெற்றார். சுவாமிகளைச் சிலர் தூற்றினர்கள். தூற்றியவர்களில் சேதம்மாவின் கணவர் ஒவசியர் முத்துக் கந்தையா முதலிடம் வகித்தார். சேதம்மா சுவாமிகளின்மீது அன்பும் பக்தியும் கொண்டிருந்தார். சுவாமிக்குப் பணி விடை செய்வதையே பெரும் பாக்கியமர்க்க

வன்முறை என்பது மனிதருக்கு வியாதி; ஆனால் விலங்குகளுக்கு அது அவற்றின் இயல்பு.

கருதினார். இதனைப் பொறுக்க முடியாத ஓவசியர் சேதம்மாவிற்கு பல துண்பங்களைக் கொடுத்தார். கணவனின் தொல்லைகள் தாங்க முடியாத சேதம்மா அவரை விட்டுப் பிரிந்து சென்று சுவாமிகளைத் தஞ்சமடைந்தார். தாய், தந்தை, குரு, தெய்வம் எல்லாம் சுவாமிகளே எனக் கூறித் தஞ்சமடைந்து அவருக்கே ஆளானார்.

மகான்களைப் பற்றிக்கூறும் அவதாறு களையெல்லாம் அவை தமக்குச் சொந்தம் இல்லை. என்று கூறி, வந்தவரை நோக்கியே திருப்பிளிட்டு விடுவார்கள். யாரிடமிருந்து அவ தூறுகள் பழப்பட்டனவோ அவை அங்கு சென்று அவரை அவதாறுக்கு ஆளாக்கிவிடும். இதனையே “தன்வினை தன்னைச் சூடு” என்ற பட்டினத்தாரின் வாக்கும் உணர்த்துகின்றது.

சுவாமி என்பவர் யார்? சித்தாகைச்சுட்டிச் சுவாமிகள் அளித்த விளக்கம்.

மனிதருடைய பாவங்களுக்காகப் பாடு படவும், அப்பாடுகளினால் பாவங்கள் பொடி படவும் வகை செய்யத் தெரியாத அல்லாத முடியாத பேர்வழிகள் உண்மையான சுவாமிகள் ஆகமாட்டார்கள். கடவுளே மனித உருவத்தில் அவதாரம் செய்தால் ஒழிய மற்றவர் கள் எத்தனை சித்து ஆடினாலும் அவர்களைச் சுவாமி என அழைத்தல் கூடாது. சுவாமி என்னும் சொல் ஆண்டவனுக்கும் அவனருள் பெற்றோருக்கும் மட்டுமே வழங்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும். மற்றையோருக்கு வழங்குவது மகாதவறு, மகாபாவும். சாதாரண மனிதன் ஒருவன் அப்படத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் சுவாமி என்ற சொல்லின் புனிதத்தைப் பொறுமக்கள் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் போய்விடும்.

ஒரு மந்திரத்தையோ, ஒரு பாடலையோ, ஒரு புத்தகத்தையோ ஜபத்தின் மூலமும், பாராயணத்தின் மூலமும் தனதாக உருவத்தால் மட்டுமென்றி உள்ளத்தாறும் மனிதத் தன்மையுடன் நாம் நடக்க வேண்டும்.

கிக் கொள்பவன் அசாதாரண சக்தியைத் தனக்குத் தேடிக்கொள்கிறான். பழனியைச் சேர்ந்த முருக உபாசகராகிய ஞானானந்த சுவாமிகளுக்கு சில உபதேச மொழிகளை இவர் வழங்கியிருந்தார்.

“உள்ளிட்ட்திலுள்ளதை இல்லையின்னாமல்

-மற்றுவர்களுக்குக் கொடு”

“எங்கும் அலையாதே இருந்தாலேயே இரு”

“கோபந்தை விடு முருகன் அருள் தானே வரும்”

கதிர்காமத் திரை தீப்பிடித்து ஏரிந்த போது சுவாமிகள் தான் உடுத்தியிருந்த வேட்டியை உரிந்து கசக்கிய வண்ணம் “கதிர்காமத் திரை தீப்பிடித்து ஏரிகிறது, கசக்கி அணையுங்கள்” என்று கூட நின்றவர்களைப் பார்த்துக் கூறினார். இதேநேரம் கதிர்காமக் கந்தனின் திரை தீப்பிடித்தபொழுது இவரே அங்கு கசக்கி அந்தத் திரையினை அணைத்தார் என கதிர்காமத்தில் நின்ற அன்பர் ஒருவர் கூறினார்.

“நக்கிக் கொண்ட நாயும் கொத்திக் கொண்ட கோழியும் விட்டு நீங்கா”

“தூஷித்தவன் துன்பத்தைக் கொண்டு போவான் பூஷித்தவன் புண்ணியத்தைக் கொண்டு போவான்”

என்ற அருள் வாக்கியங்களை இவர் அருளினார்.

சுவாமிகள் தாம் முன்பு குறிப்பிட்ட வாறு 10.08.1951ஆம் நாள் வெள்ளிக்கிழமை பரிபூரண நிலையாகிய சமாதி நிலையை எய்தினார். பக்தர்கள் நாலா திசைகளில் இருந்தும் வந்து கூடினர்கள். நான்கு நாட்களாகப் பத்மாசனத்தில் இருத்திப் பூஜை முதலியன் நடைபெற்றன. நான்கு நாட்களாகியும் உடலில் எதுவித மாற்றமும் காணப்படவில்லை. அம்பாறை மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள தனித் துழிழ்க் கிராமமாகிய, காரைதீவில் இவருடைய சமாதி வைக்கப்பட்டது. முத்துமிழ் வித்தக ராகிய சுவாமி விடுவானந்த அடிகளும் இங்கே தான் திரு அவதாரம் செய்தார்.

அண்டுதோறும் ஆட்ச்சுவாதி நடசத் திரத்தில் இவருடைய சமாதிக்கோயிலில் குருபூசை சிற்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. பகலும் இரவுமாக ஒரு நாள் நிகழ் வாக குருபூஜை நடைபெறுகிறது. சுவாமி

கஞ்சன் பக்தர்கள் அனைவரும் இங்கே ஒன்று கூடி திரிகரண சுத்தியோடு வணங்கிக் குருவருளைப் பெற்று ஆனந்தம் அடைந்து வருகின்றனர்.

(தொடரும்...)

சந்திதியான் புகழ்கான பூவார்மேனி துலங்கிடக் கொண்டு

கதிர்காமர் சித்தம் பதிந்தவேல்

நித்தியாம் நிர்க்குணவாய் நிரந்த ஆவ்மீத்தைத்திலை கொள்ளச் சேர்த்தாம்
சத்தியாம் தற்பானந்த தத்துவத்தை சர்சிதாவந்த ஷேலுடன் சேர்த்தாம்
அந்துவிதுப் பொருளான ஆச்சிரயநூவத்தைப் பூவரச மராகக் கொண்டாம்
எந்தவுயர் போகத்தையும் மீளாது நீங்கீச் சந்திதியான் பதமினைந்த மோகனனே!

அகத்தினை ஓடுக்கி அளவிற்று அண்டங்களும் சிறுக்கவந்த வேலினை யார்த்த மயில்வாகன உளங்கொண்டாம் பகட்டப்ரில் சேரவைத்தாயென்றும் பார்புகு ப்ரவுதநூவதூாயம் பார்போருள்ளமோங்குதம்யா!
தங்கட்கை சேராவுவர்கடல் குற்றுரைநடுவேலேஸ் கீற்றன்றும் சக்திவேலின் ஞானவொளி முகில் கொண்டெழுந்து பலவுறுது முதிர்வாந்திலுள்ள செறிந்து வழங்குதம்யா!

நாதங்கள் ஓரிண்டாய் நலயவிக்கும் கூடிராளியாம் சக்தியாம் சதாசிவமானாய்
பாதங்களொரு நாள்கும் பவந்தர்க்கும் வித்தக ஆச்சிரம ஞானகட்டாளி விளக்கானாய்
வேதங்களறியாத முக்கோடி தேவர்கள் சேனாபதியான செந்தில் மோகனதாசின் திருவளங்கண்டாய்
பூவரச மாந்தடிபூசை புண்ணியதானந்திலும் மேதரு வித்தக பல்கலை ஞானப்புற்பூத் வேலவனே!

பிரமாயை நீக்குமொளியாம் நிராகராந்த சந்திதியானின் பேராளியாம்
தார்ம்காத் தத்துவம் கடந்த தத்துவானந்த ஞானபாக செந்தில் வேலாய்
வரமலாந்தரும் வள்ளலாய யோகானந்த சிவமான்மிய முப்புரி நூலாய்
பரமானாயை சிறுப்பாஞ்சூபர் சேவலின் பதங்கர் பாதாஞ்சலி தொழுது போற்றுவாம்!

என்றும் நீக்குற திருவுருளானந்த மீப்பிபாருள் யோகத்தைப் பராதுறூரும்
நின்று மொவ்விஸ்ரி யுணராக் திழிமுடைய போகத்தினை பாசமாய்ப்பற்றுற்று
துன்றும் கீற்போகியான மாயவாய்வைத் தியாகிந்திடுஞ்சார் குன்றிடைவேலவனை கூடி யோகம்வநும்
சென்று சேந்தார்யாருமிலை யெம்ப்பவின் கேவ்கண்டுசீர் கானும் மோகனின் ஞானபானமே என்றும் ஒளியானது!

சகல லோகத்து யக்கஞும் கணத்துவித்தூரும் பரமானந்த ஆற்றிடைவேலன் பாதத்தை தொழுது
மெய்யான லோகத்துவினோயும் ஞானசோகப் புகலிடம் அமையாது விடுமோவென கரைந்தவர்
புகலுலோகங்கள் ஈன்றிற்றும் புகலிடியூவெயின் அழுதகலாகுபி சுவாமிகள் சந்திதையக் கான்பித்தார்
பஞ்சக்ருந்திய நிதிய தாண்டை பதந்தோவின் முராவேலவன் வாள்ஸுப்ட வியாபித்து அருட்கருணை காப்பில்கினார்.

-க. தெய்வேந்திரம்-

மனிதனின் மனக்கோணமை நேராக்கி நலவழிப்படுத்துவதே நல்ல நால்களின் பயனாகும்.

தந்தையும் வாயனும்

- திருமதி இராஜேஸ்வரி ஜெகானந்தகுரு அவர்கள் -

உலகின் பலவேறு உயிர்கட்கெல்லாம் தந்தையானவர் சிவபெருமான். கருணைக் கடல். இவருக்கு மைந்தன் முருகப் பெருமான். கலியுகவரதன் கண்கண்ட தெய்வம். இருவருமே குருவானவர்கள். தேனினுமினிய திருவாசகம் பாடிய மணிவாசகருக்கு திருப்பெருந்துறையிலே குருவாக எழுந்தருளியவர் சிவபெருமான். இந்த சிவனுக்கே வேதங்களின் முதல் மொழியாகிய பிரணவப் பொருளை உபதேசித்தருளியவர் முருகப் பெருமான். இதனால் சிவகுரு என்றும், ஞானகுரு என்றும், தகப்பன் சுவாமி என்றும் போற்றப்படுவர் அழகன் முருகன்.

துங்பத்தைப் பொறுத்துக் கொண்டாலும் வெறுப்பை பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது.

“சிவனார் மனம் குளிர் உபதேசமந்திரமிருசெவி மீதிலும் பகர் செய்குருநாதா” என்றும் “ஒதுவித்த நாதர் கற்க ஒதுவித்த முனி காண ஒரேமுத்தில் ஆற்றமுத்தை ஒதுவித்த பெருமானே” என்றும் திருப்புகழில் முருகப்பெருமானின் குருத்தன்மை வர்ணிக்கப்படுகின்றது.

அதேநேரம் வீரவாகு தேவர், “ஈசனேயவன் ஆதலால் மதலையாயினன்காண்” எனக்கூறுமிடத்து சிவன் வேறு குகன் வேறு அன்று என்னும் உண்மை இவ்விடத்து புலனாகின்றது.

சிவபெருமான் சிவமூர்த்தியாகவும், நடராஜ மூர்த்தியாகவும், தட்சணாமூர்த்தி யாகவும் காட்சியளிப்பதுபோல் முருகமூர்த்தி யாகவும் வந்து அருள்புரிபவர் சிவனேயராம்.

சிவபெருமான் சனகாதி முனிவர்க்கு கல் ஆலின் புடையமர்ந்து எல்லாமாய், அனைத்துமாய் இருந்ததனை இருந்து காட்டிச் சொல்லாமல் சொல்லி உபதேசித்தருளினார்.

மணிவாசகப் பெருமான் செய்த தலபபயன், எம்பெருமான் திருப்பெருந்துறையில் குருந்தமர நிழலில் குரு வடிவமாக எழுந்தருளி அருள் புரிந்தார். அதனை மணிவாசகப் பெருமான் வாயிலாகவே சிவபுராணத்திலே கேட்டோம்.

உலகிலே, பெற்றார் எதைச் செய்கின்றார்களோ பிள்ளைகளும் அதையே செய்ய விணைவார்கள். தந்தை பாடினால் மகனும்

பாடுவான். சிவன் குருவாக வந்தருளினார் என்றால் மகன் குருவாக வரக்கூடாதா? குரு வாக இருப்பது அரிது, சீடனாக இருப்பது எனிது. ஆதலால் குருவாக நின்று உப தேசித்த சிவனார் சீடனாகவும் நிற்கத் திரு வுளம் கொண்டார். அதனால் அரனார் தனக் குத்தானே மகனாகி தனக்குத் தானே உப தேசித்துக் கொண்டார். இதுபற்றி தணிகைப் புராணம் கூறியுள்ளது.

ஒரு சமயம் திருக்கையிலை மலையிலே இந்திரன், சந்திரன், விஷ்ணு, பிரமன், குபேரன், சித்தர், இயக்கர் முதலியோர் எம் பெருமானை வணங்கச் சென்றனர். அப்போது வாயிலிலே அமர்ந்திருந்த குகணையும் பணிந்து உட்சென்றனர்.

ஆனால், படைப்புத் தொழில் செய்யும் பிரம்ம தேவன் மட்டும் யான் சிருஷ்டி கர்த்தா, இவனோ நேற்றைய பாலன் என மனத்துள் எண்ணி அகந்தையுடன் முருகப் பெருமானை வணங்காது சென்றார்.

முருகப் பெருமான் பிரம்மன் அகந்தையை, அவரது பொய்மையை அடக்கத் திருவுளங்கொண்டார். பிரம்மனை அழைத்தார். பிரம்மனோ விழித்தார். ஆறுமுகன் அழைத் ததும் பிரம்மதேவனின் முகம் மாறுமுகமானது. முருகன் அழைக்கிறான். இன்று எனக்கு நாள் சரியில்லை குட்டுப்படவேண்டியதுதான், சரி முருகப்பெருமான் கையால்த்தானே! என மனதுள்ளே எண்ணிக் கொண்டார் பிரம்மதேவர்.

“உனக்கு வேதம் வருமா” என வினாவினார் முருகன்; “வரும்” “எங்கே ஒது” இது முருகப் பெருமான், வேதத்தை ஒத, பங்கயன் “ஓம்” என ஆரம்பித்தார்.

பொறுமையோடு கேட்ட முருகப்பெருமான், முதல் உரைத்த “ஓம்” என்னும் முதல் எழுத்தின் பொருளைக் கூறு என்றார். அகப்பட்டுக்கொண்டார் பிரம்மதேவர். “ஓம்”

என்னும் பிரணவப் பொருளறியாது பிரம்மன் விழித்தார். வெட்கினார், விக்கினார், தலைகுனிந்தார். வேதனை அவரை வேதனைப் படுத்தியது. அவருக்குப் பழைய ஞாபகம் வந்தது. சிவனாரிடம் வேதம் கற்றவன் பிரம்மன். அவ்வேளையில் இது வெற்றெழுத்து என எண்ணி இதன் பொருளை வினாவி அறியாது விட்டேனே என மனம் நொந்தார்.

முருகனுள்ளே நின்ற பரமன், பிரம்மனைப் பார்த்துப் புன்னகை புரிந்தார். “நீ வேதம் ஒதும் அழகு இதுதானோ!” வேதத் தின் முதல் எழுத்துக்கே உரை தெரிய வில்லை உனக்குப் படைப்புத் தொழில் வேறா? எனக் கூறி, பிரம்மனது நான்கு தலைகளிலும் தன் கையால் குட்டினார் முருக வேள். பிரமனின் நான்கு சிரங்களும் கலுங்கின. மூக்கிலிருந்து உதிரம் பெருக்கெடுத்தது.

குட்டியதோடு பிரம்மதேவனை விட்டு விடவில்லை. அவரைக் கொண்டு சென்று கந்தவெற்பில் சிறை வைத்துவிட்டு, தானே ஒரு முகமும், நான்கு திருக்கரங்களும் ஜெப மாலையும், கமண்டலமும் ஏந்தி, வரத அபய கரங்கள் அமைத்துப் படைத்தற்றோழிலைப் புரிவாராயினார்.

தேவர் உலகம் திடுக்குற்றது, காத் தற்றோழிலைச் செய்யும் விஷ்ணு முக்கண்ணிடம் விரைந்தார். பிரமன் சிறைப்பட்டதைக் கூறினார். முக்கண்ணன் அறியாத விடயமா இது?

எம்பெருமான் நந்தியெம்பெருமானை முருகனிடம் அனுப்பி பிரம்ம தேவனை சிறை விடுக்குமாறு கூறியருளினார். பிரணவத்தின் பொருள் தெரியாத பிரமனுக்கு சிருஷ்டித் தொழில் தக்கதல்ல என குமரனிடமிருந்து பதில் வந்தது.

ஜயன், தேவர் புடைசூழ உமை அம்மையோடு முருகனிடம் விரைந்தார். “முருகா! என் புதல்வா! பிரம்மனைச் சிறையிலிருந்து

விடுவாய்” எனத் திருவாய் மலர்ந்தார். கந்த வேளும் கமலனைச் சிறையிலிருந்து விடுவித தார்.

சிவபெருமான் முருகப் பெருமானிடம் உபதேசம் கேட்க விரும்பினார். தான் சீடனாக விரும்பினார். தனக்குப் பிரணவ மந்திரத்தின் பொருளை உபதேசிக்கும்படி

“சிவனார் மனம் குளிர் உபதேச மந்திரம் இரு செவி மீதிலும் பகர் செய்குருநாதா”

“ஒதுவித்த நாதர் கற்க ஒது வித்த முனி காண

ஒரெழுத்தில் ஆற்றெழுத்தை ஒதுவித்த பெருமானே” என்றும் பாடியுள்ளார். இவ்வண்ணம் ஒரு தனயன் யாருக்குக் கிடைப்பான்? சிவனருள் இருந்தால் கிடைப்பான் என்பது நம்பிக்கை இல்லையா?

ஆற்றங்கரை தனில் அடியார் மகிழ்ந்திட அமர்ந்து அருள் புரிவோனே

அருள்மிகு சிவனின் நுதல் விழி யலரினில்
தோன்றிய பொருளோனே,
அருட் புளல் நிறைந்த சுவனைப் பொய்கையில்
தவழ்ந்து மிதந்தோனே
ஆற்றங்கரை தனில் அடியார் மகிழ்ந்திட
அமர்ந்து அருள் புரிவோனே.
தனித் தமிழ் நாதம் தரணியில் ஓங்கிட
தமிழிசை தந்தோனே,
தமிழுக்குத் தலைவன் நியனப் போற்ற
பண்ணிசை பாடுவோம்
ச்ஞூடனே வேலேந்தி அகர்ர் படையோட்டி
தேவர் சிறை மீட்டவனை நாடுவோம்
சாந்தியும் சமாதானமும் தரணியில் நிலவிட
சந்திதி வேலனை வேண்டுவோம்.

-க. லோகேஸ்வரன் -

வருடாந்த திருவாசகவிழா - 2017

-தொகுப்பு: வல்லவையுர் அப்பாண்ணா -

சந்திதியான் ஆச்சிரமத்தில் 1993இல் சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை தோற்றும்பெற்ற பின்னர் பேரவை சார்பாக 2000 ஆண்டளவில் வருடாந்த “திருவாசக விழா” ஆரம்பமாகியிருக்கிறது. சாதாரண விழாவாக ஆரம்ப காலங்களில் இருந்தபோதிலும் படிப்படியாக, பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்கான திருவாசகம் ஒதும் போட்டி, சமய அறிவுப் போட்டி (எழுத்துப் பரிட்சை) என விஸ்தாரம் பெற்றது. இருந்தும் பாடசாலைப் பிள்ளைகளின் கணிசமான ஒத்துழைப்புக் கிடைக்காத காரணத்தால் (வருட இறுதிப் பரிட்சை அண்மித்து திருவாசக விழா வருவதால்) கடந்த சில வருடங்களாக இந்தப் போட்டிகள் நடைபெறவில்லை ஆயினும் ஆண்டு தவறாது “திருவாசக விழா” பல்வேறு சிறப்பம்சங்களுடன் நடந்து வருகிறது.

24.12.2017 ஞாயிறன்று காலையில் செல்வச்சந்திதி ஆலயத்தில் நடைபெற்ற விசேஷ பூசை வழிபாடுகளைத் தொடர்ந்து, நால்வர் திருவுருவப் படமும் திருவாசக ஏட்டுக் கட்டுக்களும் அழகான வேலைப்பாடுமெந்த சிறிய கேடகத்தில் வைத்து நால்வர் தோள் மீது சுமந்து வர, மங்களாஇசை முன்னே முழங்கி வர ஊர்வலமாக சந்திதியான் ஆச்சிரம வாசற் பூவரச மரத்தடியில் பூரண கும்ப மரியாதை களின் பின்னர் நால்வர் படமும் ஏடுகளும் அடங்கிய கேடகம் திருவாசக விழா மேடைக்கு எடுத்துவரப்பட்டது.

சிவபுராணம் ஓதப்பட்டதன் பின்னர் ஆச்சிரம சவாமிகளின் சில நிமிட நேர உரை இடம்பெற்றது. அதனைத் தொடர்ந்து வட்டுக் கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி விரிவுரை யாளர் திரு. அ. குமாரவேல் அவர்கள்

நேர்மை இல்லாத கையாள் நேர்மையுள்ள அதிகாரியையும் கெடுத்துவிடுவான்.

“திருவாசகச் சிறப்பு” எனும் தலைப்பில் உரையாற்றினார். 1820இல் தமிழ் கற்றுத் தெளிந்த கிறீஸ்தவப் பாதிரியார் யூஜி. போப் என்பவர் திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தமை பற்றியும், “இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க்” எனும் சிவபுராண வசனத்தின் சிறப்புப் பற்றியும், “உயிர் நோய் நீக்கவல்ல திருவாசகத்திற்கு உருகாதோர் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார்” என விளக்கியும்- தமது சுருக்கமான உரையில் அனைவரும் புரியும் படியாகக் கூறினார்.

அடுத்து சிற்றுரை ஆற்றிய ஆசிரியர் இரா. செல்வவாடவேல் அவர்களின் “பால் நினைந்தாட்டும் தாய்” என்பதற்கான பொருள் பொதிந்த நீண்ட விளக்கம் சபையோரைக் கவர்ந்தது. இறைவனை உள்ளனபோடு நினைந்து நாம் ஒரு அடி முன் வைத்தால்- அவன் பல அடி முன்னோக்கி வந்து நமக்கு அருள் புரிவான் எனக் கூறிய। அவர், “திருவாசகம் என்பதன் பொருள் “முத்தி” எனக் கூறி தனது உரையை நிறைவு செய்தார்.

அடுத்து, குப்பிளான் செல்வி ஜென்சிகா அவர்களின் தனி நடன நிகழ்வினைப் பார்த்து சபையோர் ஆரவாரித்தனர். உருவ அமைப்பும்- உடை அலங்காரமும்- புன்சிரிப்பு நான் நடன அசைவுகளும் கண்ட சபையோர் நீண்ட நேரம் கரகோஷம் செய்து தமது மகிழ்ச்சியினை வெளிப் படுத்தினர்.

“திருவாசகம்” என்னும் பொருளில் மாணிக்கவாசகர் சரிதம் முழுவதையும்- சில நிமிட நேரங்களில்- மூச்சுப் பிடித்து சிறப்பாகச் சொல்லி முடித்த சிறுமி “ப்ரோபின்சன் சஸ்விகா”வின் பேச்சு சபையோரை வெருவாகக் கவர்ந்தது. மேஜைக் கூச் சம்- தடுமாற்றும் எதுவுமின்றி சிறுமி பேசி முடித்தமையானது, இவர் பாடசாலை மட்டத்தில் பல்வேறு பேச்சுப் போட்டிகளிலும் பங்குபற்றித் தெளிந்துள்ளார் என்பது புலனாகியது. கருத்தரங்கு- பாடல் நிகழ்வை அகியின நிறைவடைந்த பின்னர் மீண்டும் செல்வி ஜென்சிகாவினது நடன நிகழ்வைம் இடம்பெற்றது.

அண்டுதோறும் “திருவாசகம்” சார்ந்த பல்வேறு தலைப்புகளில் நீண்ட உரைகளாக நிறைவெப்பும் ஆசிரியமத்தின் “திருவாசக விழா” இம்முறை ஒரு வித்தியாசமான நிகழ்ச்சி நிரலுடன் சிறப்பாய் பெற்றது. கோப்பாய் ஆசிரிய பயிர்ச்சிக் கல்லூரி பிரதி அதிபர் திரு. ச. ஸ்ரீஸ்வாமி அவர்கள் கருத்தரங்கின் நடுவராக- தலைவராக வீற்றிருக்க கருத்தரங்கு கலகலப்பாக ஆரம்பமாகியது. திரு ஸ்ரீஸ்வாமி அவர்கள் ஆசிரியமத்திற்குப் புதியவர் அல்லர். திரு சிவ. மகாலிங்கம் அவர்கள் கோப்பாய் ஆசிரிய

குறைவைக் கொண்டு திருப்தியடைவதே நிறைவான செல்வம்.

பயிற்சிக் கல்லூரியின் அதிபராக இருந்த காலத்தில்- பயிற்சிக் கல்லூரியின் மாணவருள் ஒருவராக இருந்த திரு லலீசன் அவர்களை ஒரு சொற்பொழிவுக்காக ஆச்சிரம மேடைக்கு அழைத்து வந்தார். அவரது கண்ணிப் பேச்சே அற்புதமாக அமைந்துவிட்ட நிலையில், அன்றுமதல் ஆச்சிரமத்துடனான தொடர்பும் நீடித்து வந்தது. தமிழகத்தின் புட்டிமன்ற பேச்சாளர்களில் பிரபல்யமான திரு ராஜா அவர்களின் அழைப்பின்பேரில் தமிழகம் சென்று பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்குகொண்டு யாழ் மண்ணின் பெருமையை நிலைநாட்டி வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

“திருவாசகத் தேன்” எனும் தலைப்பு கருத்தரங்கின் பொதுத் தலைப்பாக அமைந்தமையினால், தேனினுமினிய திருவாசகத்தின் சிறப்புப்பற்றி மிக அழகாக- ஆழமாக தமது தலைமையுரையில் எடுத்துரைத்தார் திரு லலீசன் அவர்கள். “திருவாசகத்தில் பக்தி நெறி” எனும் தலைப்பில் சைவப்புலவர் திருமதி சசிலேகா ஜெயராஜன் அவர்களும், “திருவாசகத்தில் வாழ்க்கை நெறி” எனும் தலைப்பில் உடுவில் மகளிர் கல்லூரி விஞ்ஞான ஆசிரியர் திரு S. செந்தூர்ச்செல்வன் அவர்களும், “திருவாசகத்தில் தத்துவநெறி” எனும் தலைப்பினில் ஊவா பல்கலைக்கழகப் பதிவாளர் திரு S. சர்வேஸ்வரா அவர்களும் கருத்துரையாற்றினர்.

“பக்திநெறி” படைத்தவர் திருவாசகத்தில் பக்திக்கு அணி செய்ய, “வாழ்க்கை நெறி” கண்ட கருத்தாளர் வாழ்வுக்கு வழிகாட்ட. “தத்துவநெறி” உரைத்தவர் முத்திக்கு வழிகோல உவமான- உவமேயங்கள், நாட்டு நடப்புகள், நல்லவை கெட்டவைகள் எனக்

வீரனுக்கு மட்டுமே அழகை அடையும் தகுதியுள்ளது.

கருத்தரங்கு களைகட்டி நின்றது. கருத்தாளர்கள் ஒவ்வொருவரதும் உரையின் முடிவில் பதிலுவரை வழங்கிய நடுவர், பேச்சாளர்கள் தொட்டுக்காட்டிய விடயங்களை மேலும் விளக்கமாக விபரித்து சபையினை கலகலப்பாக்கினார்.

கருத்தரங்கின் முடிவில் திரு லலீசன் அவர்கள், “K.B. சுந்தராம்பாளின் குரலில்” ஒரு அற்புதமான பாடல் நிகழ்வு அடுத்து நடைபெறவிருப்பதாக அறிவித்தார். நாமும், “மிகைப்படுத்தப்பட்ட” அறிவிப்பாகக் கருதி அலட்டிக்கொள்ளாமல் இருந்த வேளையில், திட்ரென (K.B. சுந்தராம்பாளின்) உச்ச தொனியில் பாடல் நிகழ்வு ஆரம்பமாகியது. காரைநகர் கிழவன்காடு கலா மன்றத்தைச் சேர்ந்த செல்வி லீலாவதி இராசரெத்தினம் மேடையில் பக்கவாத்திய சகிதம் மோகன ராகத்தில் முழங்கிக் கொண்டிருந்தார். கட்டையான-மெலிந்த- கறுத்த உருவத்தினுள்ளே இத்தனை வளமான- வலிமையான குரலா? மேடையை நோக்காமல் ஒலிபெருக்கியில் பாடலைக் கேட்கும் ஒருவர், “K.B. சுந்தராம்பாள் மீண்டு விட்டாரோ” என மயங்கிய நிலைக்கு வரவேண்டிய அளவிற்கு செல்வியின் குரல் ஒங்கி ஒலித்தது. இறுதியில் திருவெம்பாவையில் “ஆதியும் அந்தமுமில்லா...” பாடலும், “போற்றி அருளுக நின் ஆதியாம் பாதமலர்...” என்ற பாடலையும் பாடி உச்சம் தொட்டு நிற்க, சபையோர் மெய்மறந்து ஆடாமல் அசையாமல் திருவாசகப் பாடல்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்தனர்.

மண்டபத்தின்

ஒரு ஓரத்தில் அமர்ந்திருந்த நல்லை ஆதீனம் அவர்கள் தலையசைத்து- தாளமிட்டு பாடலை ரசித்த விதமும், பின்னர் தமது ஆசியுரையில் செல்வியைப் பாராட்டிப் பேசியமையும் அவரது பாடற் திற்மைக்குச் சான்றாகியது. கிழவன்காடு கலாமன்றம் சார்பான பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளிலும் செல்வி லீலாவதி இராசரெத்தினம் பங்கு கொண்டவர் என்பதுவும் குறிப்பிடவேண்டியதாகும்.

தொடர்ந்து நல்லை ஆதீன முதல்வர் ஸ்ரீலூரீ சோமசுந்தர பரமாச்சாரிய சுவாமிகளின் ஆசியுரையும், யாழ் வேதாந்த மடம் வேதவித்யாசாகர சுவாமிகளின் வாழ்த்துரையும் இடம்பெற்றது.

வீரமும் விடாழுமயற்சியும் அனைத்தையும் வெல்லும்.

ஆசியுரை- வாழ்த்துரை ஆகியவற்றினைத் தொடர்ந்து, வழங்கல் நிகழ்வுகள் ஆரம்பமாயின. அச்சுவேலி கதிர்ப்பாயைச் சேர்ந்த மாணவன் சிவகுமார் சஜீபன் என்பவருக்குத் துவிச்சக்கர வண்டியும், அம் பாறை மாணிக்கமடு இறக்ககாமம் பகுதியைச் சேர்ந்த திருவள்ளுவர் அறநெறிப் பாடசாலையினர் ஒரு போட்டோ பிரதி யந்திரம் கொள்வனவு செய்வதற்கு, பற்றாக் குறையாக இருந்த 25,000 ரூபாவும் வழங்கப்பட்டது. தொடர்ந்து தரம் 01 முதல் 11 வரையிலான மாணவர்கள் 165 பேருக்கான கற்றல் உபகரணங்கள்

வழங்கப்பட்டன. பிந்திப் பதிவுகளை மேற்கொண்ட மேலும் 90 மாணவர்களுக்கு மறைந்த அமைச்சர் மகேஸ்வரன் அவர்களின் ஆச்சிரமப் பணிகளை நினைவு கூர்ந்து, அன்னாரது

அச்சம் அபாயத்திலிருந்து தப்ப வைக்கும், ஆனால் வீரம் அதில் உறுதுணையாக நிற்கும்.

ஞாபகார்த்தமாக 01.01.2018 திங்களன்று மாலையில் ஆச்சிரம மேடையில் வைத்து கற்றல் உபகரணங்கள் வழங்கப்பட்டன.

ஆச்சிரம சுவாமிகளின் சுருக்கமான நன்றியுரையுடன் மதியம் 1மணியளவில் “திருவாசக விழா” இனிதே நிறைவுக்கு வர, ஆச்சிரம மண்டபத்தில் கூடியிருந்த அனைத்துப் பெருமக்களும் மதிய உணவிற்காகப் பந்திகளில் அமர்ந்து கொண்டனர்.

திருவாசகவிழாவில் கற்றல் உபகரணங்கள் பெற்றுக்கொண்ட மாணவர்களிற் சிலர்...

பல தடைகளை எதிர்கொள்பவனே வாழ்க்கையில் முன்னேறுவான்.

திருவாசகவிழாவில் கற்றல் உபகரணங்கள் பெற்றுக்கொண்ட மாணவர்களிற் சிலர்...

இன்பழும் களிப்பும் மிகுந்த நாட்கள் நீண்டவையல்ல.

திருவாசகவிழாவில் கற்றல் உபகரணங்கள் பெற்றுக்கொண்ட மாணவர்களிற் சிலர்...

நானை நன்றாகத் தொடங்கினால் நாம் வருந்தவேண்டியதில்லை.

திருவாசகவிழாவில் கற்றல் உபகரணங்கள் பெற்றுக்கொண்ட மாணவர்களிற் சிலர்...

ஆயத்தம் செய்யாதவனுக்கு அனைத்தும் திரை மரணமே.

திருவாசகவிழாவில் கற்றல் உபகரணங்கள் பெற்றுக்கொண்ட மாணவர்களிற் சிலர்...

கடவுளை வஞ்சிக்க நினைப்பவன் தன்னைத்தானே வஞ்சித்துக்கொண்டவன்.

சுப்பிய வாழ்வு

- தீரு இரா. செல்வவாழவேல் அவர்கள் -

உலகத்திலுள்ள ஆத்திக சமயங்கள் கூட இறைவனை இன்பப்பெயரிட்டு அழைக்க வில்லை. நமது சைவ சமயம் அவை எல்லா வற்றிலும் சிறப்பானதாயின. அதனுள் கடவுளுக்கு இன்பப்பெயரே சிறப்பாக வழங்கப் படுகிறது என்பதனை சிறிது விளக்குவோம். நமது மதத்திற்கு சைவம் என்னும் பெயர் வந்தது எதனால் என்று ஆராய்ந்து பார்க்கும் போது நமது கொள்கை சிவசம்பந்தம் உடையதாக இருப்பதனால் அப்பெயர் உண்டாகியது இதன் காரணமாகவே சிவன் அருள் பெற்ற சிற்றம்பல நாடிகள்,

“தெய்வம் சிவனே சிவனருள் ஶயங் சைவஞ் சிவத்தோடு ஸ்பந்த யென்றான் சைவம் வளர்க்கும் ஸ்பந்தமுர்த்தி”

என்று அருளிச் செய்தார். சிவம் எனும் சொல்லை வடமொழி என்று எடுப்பினும் தமிழ்மொழி என்று எடுப்பினும், அது மங்கலம்; சுகம், பாக்கியம், பேரானந்தம் என்னும் இன்பப் பொருளையே தருவதாக உள்ளது. வடமொழியில் நைஷத துரிதம், இரத்தினாவளி, கீராதார்ச்சனீயம், இருகு வமி சம் முதலான நூல்கள் சிவம் என்பதனை இன்பப் பொருளாகவே விளக்கியுள்ளன. இவ்வாறு ஆனந்தம், அன்பு, இன்பம் என்னும் பொருளையன்றி வேறு பொருள் தராத சிவம் என்னஞ் சொல் இன்ப உருவாய் விளங்கும் முழுமுதற் கடவுளுக்கு முதன்மைப் பெயராக வைத்து நம் சைவசித்தாந்தத்தில் வழங்கப்பட்டு வரும் சிற்பை வியந்து பார்க்கிறேன்.

அருந்தவச் செல்வரான திருமூலர் “அன்பே சிவமாவதி யாரும் அறிகில்ர்” என்று

தெளிவுபடுத்தி அருளிச் செய்துள்ளார். எல்லையற்ற அன்பின் வடிவே சிவமாயிருத்தல் பற்றியே அச்சிவத்தோடு இயைபுற்று நமது சைவ சமயத்திலே எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்பு பாராட்டி ஒரு உயிரையும் கொல்லாது புலான் மறுத்து ஒழுகுபவரை “சைவன்” என்று எல்லாரும் அழைக்கின்றார். வைணவர், புத்தர், கிறிஸ்துவர், மகமதியர் முதலான பிற சமயத்தவர்களிலும் புலால் உண்ணாத வர்கள் “நாங்கள் புலால் உண்பதில்லை சைவமாகிவிட்டோம்” என்று சிறப்பித்துச் சொல்லிக் கொள்கின்றார்கள்! இவ்வாறு உலக வழக்கிலும் நூல் வழக்கிலும் சைவம் என்பது உயிர்களிடத்துச் செலுத்தும் அன்பினையும் கடவுளிடத்துச் செலுத்தும் அன்பினையும் விளக்கி விளங்கும் அருமை பெருமைகளையும், இன்பவருவாய் ஒளிரும் முழுமுதற் கடவுளை அவ் இன்பப் பொருளையே தரும் சிவம் என்னஞ் சொல்லாற் பண்டைக்காலந் தொட்டு வழங்கிவரும் விழுப்பத்தினையும் நடுநிலை திறம்பாது ஆய்ந்துணர வல்லவர் எவரேனும் சைவ சமயமே ஏனைப் பெல்லாச் சமயங்களிலும் மாட்சி உடையதென்று கூற முன்வராதிருப்பரோ? அழியாத பேரின்பத்தைப் பெறவேண்டும் என்னும் எண்ணமுடைய பெரி யோர் எவரேனும் இன்பப் பொருள்படும் சிவம் என்னஞ் சொல்லால் நம் இறைவனை அழைக்கக் கூகவரோ? இன்பத்தை வெறுத்துக் கொடுந் துப்பக்கடலில் அமிழ்ந்தி அறியாமையில் உழலும் உயிர்கள் அவனை சிவமெனும் பெயரால் அழைக்கக் கூகவராயின் அது, அவர்களின் தீவினைப் பயன் அன்றி வேறேன்னை?

ஒருமுறை ஏமாற்றுபவன் எப்போதும் சந்தேகிக்கப்படுவான்.

“சிவசிவ வென்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவசிவ வென்றிடத் தீவினை மாங்கு
சிவசிவ வென்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவசிவ வென்னச் சிவகதி தானே”

-திருமந்திரம்-

நமது இறைவனுக்குரிய நாமங்களில், வேதங்களில் மிகப் பழையதான இருக்கு வேதம் “உருத்திரன்” எனும் பெயர் இட்டிருப்பதனை கருதவேண்டும். உருத்திரன் என்னும் இச்சொல் துன்பத்தை ஒட்டுபவன் என்றும் இருளை அறுப்பவன் என்றும் பொருள்படும். இதனைப்போலவே அரன் வைத்தியநாதன் என்னும் சொற்களும் துன்பத்தை அழிப்பவன் ஆனவ நோயைப் போக்குபவன் எனும் பெயர்கள் சிவபெருமானுக்கே வழங்கி வருகின்றன.

இவ்வாறு துன்பத்தை நீக்குதலும் இன்பத்தைக் கொடுத்தலுமாகிய உதவிச் செயல்கள் இரண்டும் தம் இறைவனிடத்து ஒருங்கே அமைந்து கிடக்கும் பான்மையினை உணர்த்துவதற் காக இருக்கு வேதமானது உருத்திரன் சிவன் என்னும் இவ்விரண்டு பெயர்களையும் ஒன்று சேர்த்து ஒரு கடவுளின் பெயராகக் கறுகிறது.

நமது சைவசமயம் ஒன்றே கடவுள் தாம் துன்பமில்லாதவராய் உயிர்களின் துன்பத் தைப் போக்கித் தாம் என்றும் எல்லையற்ற இன்ப உருவினராய் விளங்கி உயிர்களுக்கு பேரின்பத்தை அருங்கும் இயல்பினர் என்னும் உண்மையை உணர்த்தி நிற்கிறது. இவ்வண்மை சைவசமய நூல்கள் எங்கும் வலியுறுத்தப்பட்டிருப்பதையும் சிவபெருமானுக்குப் பிறப்பு இறப்புத் துன்பங்கள் சொல்லப்படாததை,

“எல்லார் பிறப்பு மிறப்புமியற் பாவலர்தஞ்
சொல்லாற் றெளிந்தேம் நஞ் சோணேசர்- இல்லிற்
பிறந்த கதை யங்கேளோம் பேருலகில் வாழ்ந்துண
திறந்த கதை யுங் கேட்டிலேம்”

என்றும்,

“யாதொரு தெய்வங் கொண்டீர் அத்தெய்வ் மாகியாங்கே
மாதொரு பாகனார்தாம் வருவர்மற் றத்தெய் வங்கள்
வேதனைப் படுமி நக்கும் பிறக்குமேல் வினையுஞ் செய்யும்
ஆதலா னிவையி ஸாதா னறிந்தருள் செய்வ னன்றே”

மேற்காட்டிய அருமைத் திருமொழிகளால் அழகாக உணர்ந்து கொள்வோம். நமது இறைவன் துன்பம் நீக்கி இன்பம் வழங்குபவன் என்பதனை விளக்கினேன். இத்தகைய இன்பம் வழங்கும் சைவ சமயத்தின் உண்மைகளை விளங்கிக்கொள்வது அவசியமாகும். சமய உண்மைகளை அறிவது சமய வாழ்விற்கு அவசியமாகும். சாருவாகம், பெளத்தம், சமணம், மாயாவாதம், வைணவம், சைவம் எனப்படும் சமயங்களை எல்லாம் இந்து சமயங்களைன்று பெயர் பெறுகின்றன. இவைதவிர “இந்துசமயம்” எனத் தனியே வழங்கும் சமயம் ஒன்று உண்டா என ஆராய்ச்சி செய்வாரும் உள்ளனர். இந்த ஆய்வு நமக்கு வேண்டாம். “சமயப் புத்திஜீவிகள்” இதனைச் செய்யட்டும். நமது சைவம் நமக்கு வாழ்வதற்கு பல வழிகளைக் காட்டியுள்ளது. அவற்றைப் பற்றி அறிவோம். வாழ்க்கையின் எல்லா விடையங்களையுமே வரிசைப்படுத்தி, படிக்கட்டுகள்போல அமைத்து மனிதனை உயர்த்துவதற்கு

நற்செயல் என்றும் நிலைத்திருக்கும். (வீண்போவதில்லை)

நமது சமயம் வழிகாட்டி இருப்பதைப்போல வேறு எந்த மதமும் வழிகாட்டி இருக்கும் என்பது சந்தேகமே.

மாதா,	பிதா,	குரு,	தெய்வம்
அறும்,	பொருள்,	இனபம்,	வீடு
பிரமச்சரியம்,	கிருகஸ்தம்,	வானபிரஸ்தம்,	சந்நியாசம்

இவ்வாறு படிப்படியாக வளர்ச்சி களைச் சொல்லி அதற்கு வழிகாட்டுகிறது. மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் எனும் வரிசை அற்புதமான வரிசை. மாதா முதலிலும் தெய் வம் கடைசியிலும் இடம்பெறுகிறார்கள். பிதா வைக்கூட முதலில் சொல்லாமல், மாதாவைத் தான் முதலில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தாய் மட்டும்தான் நிச்சயமானது. தந்தை வெறும் யூகமே. யூகத்தை தாய்தான் உறுதி செய்ய வேண்டும். ஒரு குழந்தைக்குத் தகப்பன யார் என்பதில் சந்தேகம் வரலாம். தாய் யார் என்பதில் சந்தேகம் வருவதற்கு வழியே இல்லை. பிரசவ விடுதியில் யாராவது குழந்தை மாற்றம் செய்திருந்தாலோழிய! ஆகவே தாய் என்பவள் நிச்சயிக்கப்பட்டவள். அவளால் மட்டும்தான் தந்தையை அடையாளம் காட்டமுடியும். உறுதி செய்யமுடியும். அதனாலேயே தாய் முதலிடம் பெறுகிறாள்.

இதன் காரணமாகவே நமது சமயத்தில் பெண்ணுக்குக் கற்பு மிகுதியாக வளியுறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. பெண் கற்பு உடையவளாக இருந்தால்த்தான், தன் குழந்தைக்குத் தகப்பன் இவன்தான் என்று அவள் கூட உறுதி செய்ய முடியும். பல ஆண்களுடன் உறவுகொண்டுள்ள பெண்ணினால் தனக்குப் பிறக்கும் குழந்தைக்கு காரணவான் யார் என உறுதி செய்யமுடியாது. எனவே தான் பெண்ணுக்குக் கற்பு மிகமிக அவசியம் என வளியுறுத்தப்படுகிறது.

கற்பில்லாத மனைவிக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகளை கணவன் எப்போதும் சந்தேகக்

கண்கொண்டுதான் நோக்குவான். அவனுக்கே பிறந்த குழந்தையாக இருந்தாலும் அதன்மீது அவனுக்குச் சந்தேகம் இருக்கவே செய்யும். குடும்ப அமைதியைக் கெடுப்பதற்கு இதை விட வேறு எதுவும் வேண்டாம். சிலர் நினைப் பதைப்போல பெண் உரிமையைப் பறிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவோ, அவளை என்றென்றும் அடிமையாக வைத்திருக்கவேண்டும் என்பதற்காகவோ சமயம் பெண்ணுக்கு கற்பை வலியுறுத்திச் சொல்லவில்லை. பெண் கற்புடன் இருந்து ஆண் ஊரை மேய்கின்ற வனாக இருந்தாலும், குழந்தை பற்றிய சந்தேகம் வருவதற்கு வழியே இல்லை. எனவே தான் மாதா அடையாளம் காட்டத்தான் பிதாவை ஒருவன் அறியமுடியும் என்பதால் மாதா முதலாவதாகவும் பிதா இரண்டாவதாகவும் இடம்பெறுகின்றார்கள்.

இதில் இன்னொரு விடயத்தையும் கவனிக்கவேண்டும். விந்து தந்தையினுடையது. விளைகின்ற நிலம் தாயினுடையது. பத்துமாதம் கருவில் சுமந்து எத்தனையோ தொல்லைகளை அனுபவித்து குழந்தையை ஈன்றெடுக்கிறாள் தாய். குழந்தை பூமியைக் கண்ட பிறகுதான் கொப்புள் கொடி உறவு துண்டிக்கப்படுகிறது. பத்து மாதம் (300நாள்) எனும் கணிப்பு அபூர்வமானது. இன்றைய விஞ்ஞானம்கூட வியந்து நோக்கும் கணிப்பு இது. எப்படியென்றால் கருவுக்குக் காரணமான ஆண்விந்து 30 நாள்வரை ஆணில் உற்பத்தியும் வளர்ச்சியும் கண்டிருக்கும் வெளி யேறுகிறது. இதனை ஏற்றுக்கொண்டு 270 நாட்கள் பெண்ணின் கருப்பையில் வளர்கிறது.

உறுதிகள் அளித்து ஒன்றும் செய்யாதவன் புதர் மண்டிய புங்கா.

இதன்படி 30+270 என்ற அடிப்படையிலே 300நாள் என்ற கணிப்பு வருகிறது. இதனால்த் தானோ அனைவரும் தாயை முதலில் சொல் ஒம்போது ஒருவர் மட்டும் “அப்பன் நீ அம்மை நீ” என்று அப்பாவை முதலில் வைத்திருப்பது நோக்கத்தக்கதாகும்.

பத்து மாதங்கள் தாயின் இரத்தத் தால் வளர்ந்த குழந்தை, பூமியில் விழுந்த பிறகு தாயின் இரத்தம் சுரந்த பாலை உண்டு வளர்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, குழந்தையை அவள் மார்போடு அணைக்கும் போதும், மழியில் போட்டு உறங்க வைக்கும் போதும் தாயின் கதகதப்பிலேயே வளர்கிறது. முதல் பத்து மாதம் கருப்பைக் கதகதப்பு அடுத்த பத்துமாதம் உடல் கதகதப்பு, தாயின் அரவணைப்பை நினைவுபடுத்தியே குழந்தைகளுக்கு (அந்தக் காலத்தில்) தொட்டில் (ஏனை) தாயின் சேலையில் கட்டனார்கள். குழந்தை சேலையின் பரிசுத்தில் தாய் அணைத்து வைத்திருப்பதாக நினைத்

துக்கொண்டு தூங்குகிறது. மரத்தில் தொட்டில் வந்ததும் தாலாட்டைக் குழந்தை கேட்காதும் இன்றைய நிலையாகக் காணப்படுகிறது. இவை இன்று இளைஞர்கள் தாயைக் கூட மதியாத தன்மை ஏற்படக் காரணமா? என்று ஆராய வேண்டியுள்ளது.

சமயம், பெண்களை உயர்ந்த இடத்தில் வைத்து வாழ்க்கை முறையைச் சொல்லிக்கொடுத்துள்ளது. இதனை நன்கு வெளிப்படுத்துமுகமாக திருவள்ளுவப் பெருமானும் தன் பங்கிற்கு,

பெண்ணில் பெருந்தக் யானா? கஷ்ப என்னும் தின்மை உண்டாகப் பெறின்.

என்று கூறியுள்ளார்.

மனந்து கொண்ட பெண்ணிடத்தில், கற்ப என்ற மன உறுதி வாய்க்கப் பெற்றால், அத்தகைய மனவியைவிட, ஒருவனுக்கு அமைய வேண்டிய மேலான செல்வம் எது வுமே இல்லை.

(தொடரும்...)

நந்தியான் ஆச்சரமத்தினால் மேற்கொள்ளப்படும் சுழுதாயப் பணிகளின் வரிசையில் யா/ கொட்டி நமசிவாய விந்தியாலயத்தில் இப்பெற்ற பெற்றோரை வழிடல், சிறந்த மாணவர் நிகழ்வுக்குரிய பரிசுகளாக கற்றல் உபகரணங்கள் வழங்கப்பட்டது.

வார்த்தைகள் வெறும் நீர்க்குழியிலிருந்து, செயல்களே தங்கத் துளிகள்.

திருமுறை பாடப் பணிவோம்

- தீருமதீ யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் அவர்கள் -

முதல் ஏழ திருமுறைகளிலும் தேவா ரங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்க எட்டாந் திரு முறையில் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய திருக்கோவையாரும் திருவாசகமும் பொதியப்பட்டுள்ளன. தமிழ் மொழியில் காலத்திற்குக் காலம் வெவ்வேறு இலக்கிய வகைகள் தோன்றி இரசிகர்களைக் கவர்ந்து பாராட்டுப் பெறுவது வழமை. அவ்வாறு தோன்றிய ஓர் இலக்கியவடிவமே கோவை என்பதாகும். அக்காலத்தில் புகழ் பெற்றிருந்த இவ்வடிவத்தில் பாடப்பெற்றதே திருக்கோவையார். மேலோட்டமாகப் பார்க்கும்போது ஏனைய கோவை நூல்களைப் போன்றே ஒரு சிற்றின்ப நூலாக இது தோற்றம் காட்டினாலும் ஆழமாகப் பார்க்கும் எவருக்கும் அது மிகச் சிறந்த தத்துவ நூலென்பது புலனாகும். இது இருபத்தைந்து அதிகாரங்களும் நானுறு துறைகளுங்கொண்டது.

திருக்கோவையாரின் உள்ளடக்கம் சிற்பு முதலாணவைகள் சுடரின் பல கட்டுரைகளில் விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளன. இக்கட்டுரையின் நோக்கம் நாளாந்த வழிபாட்டிற்கு உகந்த திருமுறைப்பாடல்கள் குறித்து நோக்குவதேயாகும். எனவே திருவாசகம் பற்றி மேற்கொண்டு பார்க்கலாம். திருவாதவூரர் மந்திரியாக இருந்தவர். குதிரை கொள்ளச் சென்ற அவரை குருந்தமர நீழலில் வீற்றிருந்து இறைவன் ஆட்கொண்டான். அக்கருணையை நினைந்து நினைந்து உருகி உருகிப் பாடிய அறுனாற்றறுபத்தொரு பாடல்களைத் தன்னகத்தே கொண்டதே திருவாசகம். “திருவாசகத்திற்கு உருகாதார் ஒருவாசகத்திற்கும் உருகார்” எனப் பாராட்டப்படுவது

இந்நால். இதனைப் பாடப் பாட தொல்லையிரும்பிறவி குழும் தனை நீக்கி அல்லல் அறுத்து ஆணந்தம் தந்திடும். நாடோறும் இறைவனை வணங்கும் வேளைகளிலும் உணவருந்த முன்னரும் பஜனையின்போதும் மற்றும் பலநேரங்களில் நாம் பாடும் சிவபூராணம் திருவாசகத்திலேயே உள்ளது. இங்கு போர் நடந்த காலத்தில் வாகனப் போக்குவரத்து வசதிகள் அருகியிருந்தன. மிகநீண்டதூரத்திற்குக்கூட ஈருளியில் பயணிக்க வேண்டியிருந்தது. என்னுடன் பணியாற்றிய சண்முக லிங்கம் என்ற சகோதரர் தாம் பயணிக்கும் போது சிவபூராணத்தைப் பாடிக்கொண்டு செல்வது வழமை என்று ஒருநாள் நான் அவருடன் உரையாடிக்கொண்டிருந்தபோது கூறினார். அதனை நானும் பின்பற்றத் தொடங்கினேன். அந்தத் திகில் நிறைந்த சூழ்நிலையில் அவ்வாறு சிவபூராணத்தை மனதிற்குள்ளோ வாய்விட்டோ பாடிக்கொண்டு செல்வது மனதிற்கு மிகவும் இதமாக இருந்தது.

ஒரு குறித்த நேரத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துத்தான் ஈசனை வழிபாட வேண்டுமென்று இல்லை. எந்தநேரத்திலும் எங்கு வேண்டுமானாலும் வழிபடலாம். கீர்த்தித்திருவகவல், திருவண்டப்பகுதி, போற்றித்திருவகவல் முதலியனவும் சிவபூராணம் போன்று வழிபாட்டின் போது பாட வழிபாடக்கூடியனவாகும். இவற்றின் பொருளை எழுதத் தொடங்கின் மிகநீண்டு செல்லும்.

அத்துடன் ஞானச்சுட்டின் தொடர் வாசகர்கள் போற்றித்திருவகவல், திருச்சதகம் முதலியவற்றின் பொருளை வாசித்தறிந்திருப்பர். திருச்சதகத்திலுள்ள நூறு பாடல்களுமே

பிறர்மீது சேறு பூசுபவன் தன்மீது அதிகம் பூசிக்கொள்வான்.

மனங்களைப் பக்திமயப்படுத்தி தத்துவங்களைப் புகட்டி பாடி வழிபடுவோரைப் பரவசப்படுத்தக் கூடியவையாகும்.

நீத்தல் விண்ணப்பத்தின் ஜம்பது பாடல்களுங்கூட அத்தகையவையே. “இறைவா! நீ கைவிட்டால் இந்த உலக வாழ்வில் கிடந்தழுந்த நேரும். அவ்வாறு என்னைக் கைவிடாது ஏற்றுக்கொள்” என்னும் வேண்டுதலையே விண்ணப்பமாக இப்பாடல்கள் கொண்டுள்ளன. முதலாவது பாடலை மட்டும் இங்கே பார்ப்போம்.

கடையவ னேனைக் கருணையி
நாற்கலந் தாண்டுகொண்ட
விடையவ னேவிட் டிடுதிகண்
டாய்விற்றல் வேங்கையின்தோல்
உடையவ னேமன்னும் உத்தர
கோசமங் கைக்கரசே
சடையவ னேதளரந் தேன்னம்பி
ராணைனத் தாங்கிக்கொள்ளோ.

கீழ்ந்திலைப்பட்டவனான என்னை பெருங்கருணைகொண்டு வலிய வந்து ஆட்கொண்ட வனான இடபவாகனனே என்னைக் கைவிட்டுவிடுவாயா? வலிமையான புலியின் தோலை உடையாக அணிந்தவனே நிலைபெற்ற உத்தரகோசமங்கைக்குத் தலைவனே சடையை உடையவனே தளர்ந்துபோனேன். எம்பிரானே என்னைத் தாங்கிக்கொள்வாயாக என வேண்டும் இப்பாடலைப் பாடும்போது எம்மை இறைவனிடம் அற்புணிக்கும் மனநிலை தானே உருவாகும். பிடித்தபத்திலுள்ள பாடல்களைப் பாராயனால் செய்யும் வேளையில் மனம் ஈசனைச் சிக்கெனப் பற்றிக்கொள்ளும்.

விடைவிடா துகந்த விண்ணவர் கோவே
வினையனே னுடையமெய்ப் பொருளே
முடைவிடா தடியேன் முத்தற மண்ணாய்
முழுப்புழுக் குரம்பையிற் கிடந்து
கடைப்பா வண்ணம் காத்தென ஆண்ட
கடவுளோ கருணைமா கடலே
இடைவிடா துங்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே

இடபத்தை விரும்பி வாகனமாகக் கொண்டவனே தேவர்களுக்கரசனே வினைகளுக்கிடமாகியவனின் உண்மைப் பொருளே புழுக்கள் நிறைந்த கருக்கூட்டிற் கிடந்து நாற்றும் நீங்காது மூப்பெய்தி மண்ணாகி கடைப்பாது அல்லது சிறுமைப்படாது என்னைக் காத்து ஆட்கொண்ட கடவுளோ கருணைப் பெருங்கடலே இடைவெளி ஏதுமின்றி உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்துக்கொண்டேன். இனி எங்கே எழுந்தருளாப்போகிறாய்? எனும் பொருள் கொண்ட பாடல் “அம்மா எங்கே போகிறாய்?” என்று காலைக் கட்டிக்கொள்ளும் குழந்தையின் மன நிலையை எமக்கேற்படுத்தும். இத்தகைய திருவாசகப் பாடல்களை நாம் தினமும் பாடி சிவபெருமான் திருவடிகளில் இணைந்திருப்போம்.

காலம் வீணானால் திரும்பக் கிடைக்காது.

பாங்கள் தநம் பதிவுகள்

ஞானச்குடி வெளியீட்டுரை, மதிப்பீட்டுரை ஆற்றியவர்களுடன் சிறப்புப்பிரதி பெற்றோர்க் கிலர்...

நிதானமே தலைசீறந்தது. எப் பணியில் ஈடுபட்டாலும் பொறுப்புடன் நடந்து கொள்ளுங்கள்.

ஞானச்சுடரி சிறப்புப்பிரதி பெற்றோரிற் சிலர்...

தர்மவழியில் செலவழித்த பணமும், கடவுள் வழிபாட்டில் செலவழிந்த நேரமும் நம்முடையது.

2017இலும் இண்டு வாசுகர் போட்டுக்கான விடைகள்

	மாதம்	பக்கம்
1. தேவாரம் பாடும்போது அதன்பொருளை விளங்கி மனமொன்றிப் பாடுவது	தை	21
2. திருநாவுக்கரசு நாயனார்	ஜப்பசி	38
3. பீஷ்மர்	தை	37
4. சமயம் எனும் படகு	ஜப்பசி	24
5. தீஸ்ரு விளைவிக்கக்கூடிய எண்ணங்களை புறந்தள்ளி வைப்பதன்மூலம்	தை	13
6. பொதுகியல்பு, தன்னியல்பு	மாசி	17
7. நல்வீனை, தீவீனை கிரண்டையும் சர்சமமாக கருதும் நிலை	புரட்டாதி	46
8. அறம் சார்ந்த மூன்கீக் வாழ்வு வாழ்வேண்டும்	மாசி	34
9. கிளவேனிற்காலம் (சீத்திரை - வைகாசி)	புரட்டாதி	08
10. நாவலர் பெருமான்	மாசி	02
11. மூத்து ஞானியை	பங்குனி	47
12. விநாயகரகவல்	மூவனி	47
13. கிறைவனை வணங்கி முத்தி கிண்பம் பெறும்பொருட்டு	சீத்திரை	48
14. மூசையும் கோபமும்	பங்குனி	31
15. மூர்ம்பக்கல்வி	மூவனி	05
16. யோகர் சுவாமிகள்	சீத்திரை	39
17. கு. கங்கைவேணியன்	வைகாசி	55
18. பக்தி	மூனி	13
19. முன்று வயது தொடக்கம் 16 வயதுவரை	வைகாசி	25
20. 11 - 12 வயதுப் பருவம்	மூனி	09
21. சண்முகநாதன் தெய்வானைப்பிள்ளை	மூடி	30
22. க. சோமசேகரம், S.S. அருளானந்தம்	வைகாசி	57
23. வியாசர்	மூடி	60
24. திருக்குறள்	மூனி	57
25. எழுத்தை மூள்பவன்	மூடி	60

ஊக்கத் தோடு உழைத்தால் ஆக்கம் தேடவரும்.

1 ஆழம் பரிசு

வத்சன் சத்தியவாணி

07- பயணியர் வீதி,

மட்டக்களப்பு.

2 ஆழம் பரிசு

திருமதி கலையரசு லோகேஸ்வரன்
யாமா வளவு.

காசிப்பிள்ளையார் கோவிலம்,

தெல்லிப்பழை.

3 ஆழம் பரிசு

செல்வி தாரணி சண்முகரெத்தினம்
புகையிரத நிலைய வீதி,
கோண்டாவில் மேற்கு.

ஆறுதல் பரிசு பெறுவோர் விபரம்

1. தி. பாலசுப்பிரமணியம்

ஆனைப்பந்தி,
யாழ்ப்பாணம்.

2. பாலகிருஷ்ணன் சீதாதேவி

முடக்கன் தோட்டம்,
அல்வாய்.

3. ஸ்ரீதரன் சத்தியபாமா

260/4, எரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்

4. ஜெ. பேரானந்தம்

கிளானை வைரவர் கோவில்,
2ஆழம் ஒழுங்கை,
கொல்லங்கலட்டி,
தெல்லிப்பழை.

5. திருமதி ம. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா

சுச்சம் ஒழுங்கை,
வல்வெட்டித்துறை.

6. ருக்மணிதேவி அநுமுகம்

சிவன்வீதி,
ஆவரங்கால்,

7. திருமதி ஏகாம்பரம் ஜெயராணி

இல.2, புருடி ஒழுங்கை,
அரியாலை,
யாழ்ப்பாணம்.

8. திருமதி செ. வசந்தாதேவி

21/2, இராமலிங்கம் வீதி,
திருநெல்வேலி கிழக்கு,
திருநெல்வேலி.

9. மு. ஜகன்யா

இல.45, றோபேரி தோட்டம்,
பிட்டமாறுவ,
பதுளை.

10. திருமதி ஜெயமலர் குகணானந்தன்

159/2, பலாலி வீதி,
கோண்டாவில்.

வாசகர் போட்டியில் வெற்றியீட்டியவர்களுக்கான பரிசில்கள் மாசிமாத ஞானச்சுட்டி

வெளியீட்டின் போது (23.02.2018) வழங்கப்படும்.

ஆசையின் வேகம் அனைத்தையும் பின்தள்ளும்.

வெட இந்திய யாத்திரை - 05

- மோகனதாஸ் சுவாமிகள் -

(தொடர்ச்சி...)

21.11.2016 திங்கட்கிழமை காலை எமது யாத்திரையின் அடுத்தகட்ட நகர்வுக்காக நாம் அனைவரும் ஆயத்தமானோம். நாம் தங்கியிருந்த விடுதியில் காலை உணவினை முடித்து பேருந்து தரித்துநின்ற தரிப்பிடத்தை நோக்கி எமது குழுவினர் புறப்பட்டனர். காலை 9 மணியளவில் பசுபதிநாத ஆலயச் சூழலில் இருந்து பயணப்படவேண்டும் என்ற முகவரின் கோரிக்கைக்கு அமைவாக நாம் அனைவரும் பேருந்து நின்ற இடத்தை அடைந்து பயண ஏற்பாட்டில் ஈடுபட்டோம்.

ஆனாலும் நானும் என்னோடு வந்திருந்த நித்திய தசீதரானும் புறப்பட முன்னர் ஒருமுறை ஆலய தரிசனம் செய்யவேண்டும் என்ற முனைப்புடன் பேருந்து தரிப்பிடத்திலிருந்து சிறிது தூரத்திலிருந்த ஆலயம் நோக்கி சென்று மீண்டும் ஒருமுறை பசுபதிநாதர் வீற்றிருக்கும் திருக்கோலத்தைத் தரிசித்து மனநிறைவுடன் எமது குழுவினருடன் இணைந்தோம்.

தொர்ந்த எமது பிரயாணம் புத்தபிரான் பிறந்து வளர்ந்த கபிலவஸ்துவை அடைந்தது. அங்கே மிகப் பிரபல்யம் பெற்று விளங்கும் பெளத்தநாத் எனும் தலத்தினை அடைந்தோம். அவ் ஆலயத்தில் உள்ள மகிழை சுயம்புநாத ஈஸ்வரராக விளங்கும் விஷ்ணு பகவானது ஆலயமும், பெளத்த ஆலயமும் ஒன்றாக இணைந்துள்ளமை அற்புதமானதாகும். ஆலயத் திற்கு வரும் அடியார்கள் இரு ஆலயங்களிலும் வழிபாட்டை மேற்கொள்வது எமக்கு பெரு வியப்பை அளித்தது. அத்தோடு விஷ்ணு பகவான் வானம் பார்த்தபடி சயனித்திருக்கும் காட்சியானது எங்கும் காணமுடியாததோன்று. புத்தபகவான் சம்பந்தப்பட்ட பல நினைவேடுகள் இங்கே பதிக்கப்பெற்று இருந்தன. அங்கே அண்மையில் இடம்பெற்ற பூமியதிர்ச்சி காரணமாக ஆலயத்தின் ஒரு பகுதி இடிபாடுகளில் சிக்கி சிதிலமாக்கப்பட்டு உள்ளதைப் பார்க்கக்

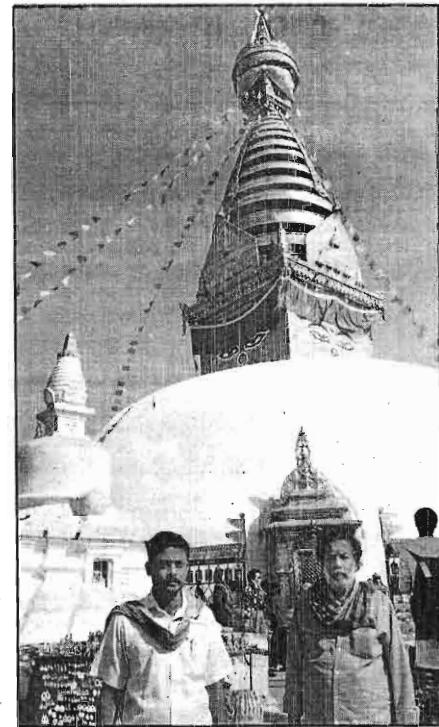
நரகத் துயரத்தையும் அன்பால் ஆனந்தப்படுத்தலாம்.

கூடியதாக இருந்தது. அச்செயற்பாட்டின் நிமித்தம் ஆலய மகிழ்ச்சையை எம்மால் உணர முடிந்தது. எவ்வளவோ இடிபாடுகளின் மத்தியிலும் ஆலயத்தின் பாவனையிலுள்ள பகுதிகள் சேதமுறை வண்ணம் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது என்பது காக்கும் கடவுளாக விளங்கும் விஷ்ணுவின் கருணை என்றே கூறவேண்டும். உண்மையில் நேபாளத்தில் நாம் தரிசித்த ஆலய வழிபாடானது மிகவும் உன்னதமானதென்றே கூறவேண்டும். சுற்றுச்சூழல் எல்லாம் புழுதிமயமாக இருந்த காரணத்தால் எமது வழிபாட்டின் தன்மையானது உள்பட்டுவர்மாக அமையவில்லை. ஆனாலும் அங்கே வழிபாடு வரும் மக்கள் அனைவரும் இரு ஆலய தரிசனத் திலும் ஒன்றுபட்டு விஷ்ணுவோடு புத்த பகவானையும் வணங்குவது போற்றுத்தக்கது. அங்கே மதம் என்ற வேறு பாடு இல்லை. இங்கே நாம் மதத்தைக் கொச்சைப் படுத்தும் செயற்பாட்டில் ஈடுபட்டு வேறுபாட்டை வளர்த்து வருகின்றோம். இறைவன் ஒருவன் என்ற நிலைப்பாட்டிற்கு எமது சமூகம் வரும்பொழுது ஒரு சமத்துவமான வழி பாட்டைக் காணலாம். ஒன்றுபட்ட வழிபாட்டினால் எமது சமுதாயம் மேன்மையுறும். அங்கே இடம்பெற்ற வழிபாட்டின் தன்மைபற்றி நாம் சிந்தித்தபொழுது மேலே கூறிய என்னம் என்னுள் எழுந்தது.

வானம் பார்த்தபடி சயனித்திருந்த திருமாலின் அழகைக் கண்டு ஆராதித்தபடி புத்த பகவானையும் வணங்கி அங்கிருந்து புறப்பட்டோம். ஆனாலும் அங்கே உள்ள இடிபாடுகளை அகற்றியியின் மீண்டும் ஒரு தடவை வழிபாடவேண்டும் எனும் எண்ணத்தை என் மனதில் விதைத்தது. ஆலய வளாகத்தில் தயாரித்த மதிய உணவினை முடித்துக்கொண்டு பிற்பகல் 2.30 மணியளவில் பயணப்பட்ட எமது பேருந்து இரவு 12 மணியளவில் கடவுச்சீட்டு பரிசோதிக்கும் நேபாள - இந்திய எல்லையை அடைந்து அருகில் இருந்த விடுதியில் தங்கினோம்.

நேபாளம்- காட்மண்டு வரையான இத்தல யாத்திரையில் கலந்துகொண்ட எமது குழுவில் ஒருசிலரைத் தவிர மற்ற அனைவரும் வயது முதிர்ந்தவர்களாகவும் தம்பதிகளாகவும் வந்திருந்தனர். ஒரு தலையாத்திரை என்பது எவ்வளவு சிரமத்தின் மத்தியில் மேற்கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு இடத்தையும் பார்க்கவும் வணங்கவும் பல நூற்றுக்கணக்கான மைல் கள் கடந்தாக வேண்டும். அதுவும் பேருந்தில் பல மணிநேரப் பிரயாணம். இவற்றிற்கெல்லாம் மனஉறுதி வேண்டும். ஆனாலும் இறை தரிசனம் செய்யவேண்டும் எனும் பெரு விருப்பே இத்தகைய யாத்திரையை மிக இலகுவாக நடாத்திச் செல்கின்றது. அந்தந்த ஆலயத்தை அடைந்து ஆலய தரிசனம் செய்யும்போது நாம்பட்ட சிரமங்கள் எல்லாம் காணாமல் போய் விடுகிறது. மனதில் புதிய உத்வேகம் பிறக்கின்றது. அங்கே ஆண்டவன் அருள் பிரவாகிக்கின்றது. இச் சுகா அனுபவங்களை அனுபவித்தபடி எமது தல யாத்திரை தொடர்ந்தது.

(தொடரும்...)

ஒரு மிகச்சிறிய பழமொழியிலிருந்து மிகப்பெரிய ஆறுதல் உண்டாகலாம்.

வார்ஷிகம்

2018

தைமலை

ஷாசிமாத வார்ரிந்தாநிகழ்வுகள்

02.02.2018 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

நிடயம் :- “பண்ணிசை”

வழங்குபவர் :- திரு சி. தீஸ்தமைன் அவர்கள்

(நல்லை தூதீன ஜிதுவார்)

(பக்கவாத்திய சகிதம்)

09.02.2018 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.00 மணியளவில்

“இன்னிசை”

(பக்கவாத்திய சகிதம்)

16.02.2018 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

சொற்பொழிவு :- “கந்தபுராணம்” (தொடர்)

வழங்குபவர் :- திரு அ. குமாரவேல் அவர்கள்

(சிறேஷ்ட விரிவுறையாளர், யாழி/ கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை)

23.02.2018 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

நான்சூடர் மாசி மாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை :- திருமதி புஞ்சவதி சண்முகனங்கம் அவர்கள்

(களை. ஆசந்தர்)

242ஆவது மலர்

மத்தீயீட்டுரை :- திருமதி நாச்சியார் சௌல்வநாயகம் அவர்கள்

(முதுநாலை ஸ்ரீவரையாளர், யாழிப்பாணம்)

பதிவு கூ. QD/49/NEWS/2018

ஸ்ரீ சௌவச்சந்நதி ஸ்ரீய முகப்புத் தோற்றும்

